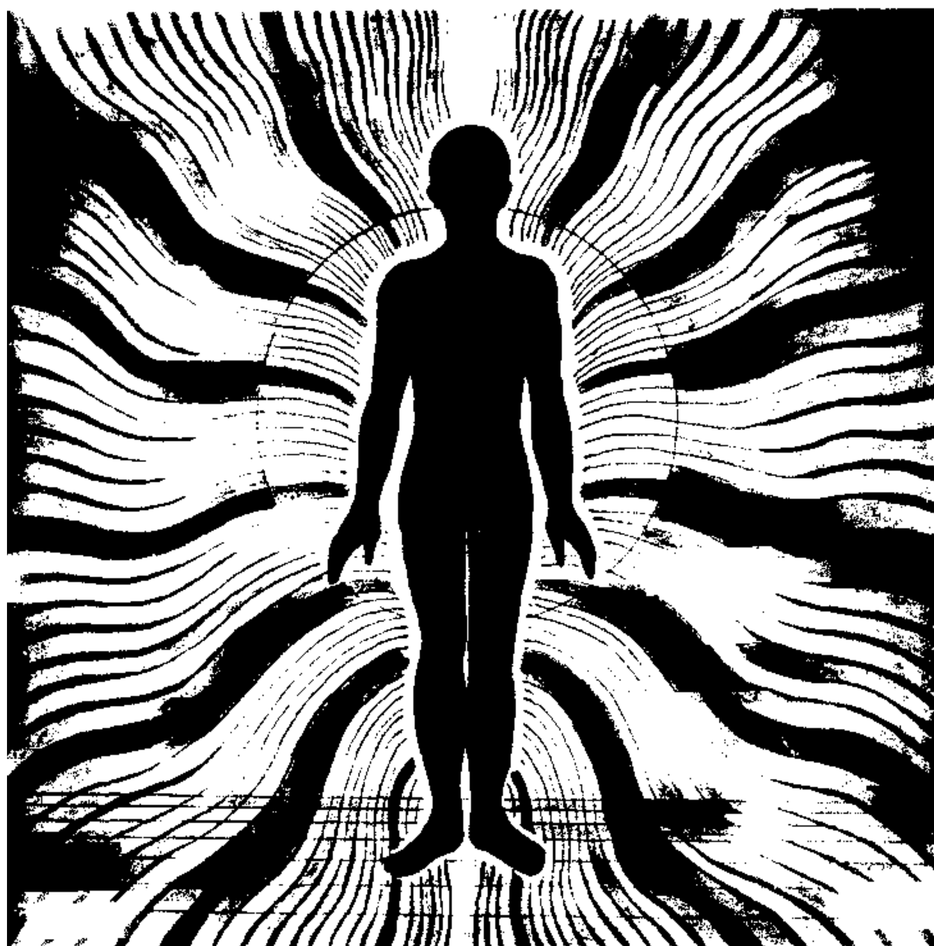

DR. ALBERT LEPRINCE

UNDELE GÂNDULUI

Această extraordinară carte a constituit unul dintre cele mai mari succese editoriale științifice din Franța, dovadă numărul impresionant de ediții apărute în fiecare an între 1939-1991. Explicația acestui succes este simplă și se datorează în mod neîndoielnic faptului că experiențele profesorului italian de neuropatologie Dr. Caligaris expuse de Dr. Leprince, care l-a asistat, dovedesc că prin excitarea într-un anumit mod, a unor zone și puncte specifice de pe pielea oricărui om obișnuit, numite "plăci neuro-cutanate", determină la acesta, stări "parapsihologice", acoperind aproape întreaga tematică a genului: precogniție, clarviziune, citirea gândurilor altor persoane, telepatie etc.

Deși în carte nu se afirmă în mod expres acest lucru, experiențele evocate anulează termenii utilizați în prezent de "parapsihologie" și "paranormal" care par a se potrivi mai bine restului persoanelor, decât celor care au aceste însușiri în mod spontan.

Experiențele respective dovedesc că persoanele care posedă aceste însușiri în mod natural, constituie reminiscențele unei societăți umane care le poseda la proporții de masă.

Mai mult decât atât, figura denumită de profesorul Caligaris "Spherula dentata" asemănătoare cu desenul unui radiolar țepos și care apărută pe pielea bicepsului unei persoane, în urma procedeului de excitare descris de autor, indicând prezența în organismul respectiv a unei tumori maligne, constituie un simplu, dar important test precoce în diagnosticul acesteia.

Cartea se adresează medicilor și tuturor celor interesați de problemele sănătății umane, precum și marelui public interesat de "parapsihologie" și "paranormal". Importanța ei vorbește de la sine.

ISBN 973-96615-5-6

LEI 20

UNDELE GÂNDULUI

Manual practic de telepatie provocată

"In realitate întreaga suprafață cutanată face din noi participanți la echilibrul universal adaptând exteriorul la interior"

Leon Daudet ("Melancholia" p. 19)

Dr. Albert Leprince

UNDELE GÂNDULUI

Manual practic de telepatie provocată

După lucrările **Dr. Calligaris**
Docent în neuropatologie al Universității din Roma

CUPRINSUL

Partea' întâi

Partea a doua

Cuvant inainte

Cartea de fata este de-a dreptul extraordinara! Nu este un SF, dar in anumite privinte se poate spune ca depaseste chiar fictiunea...

Scrisa in 1939, ea depaseste actualitatea lui 1994.

Extraordinarul cartii consta in descoperirile facute de dr.Calligaris docent in neuropatologie la Universitatea din Roma, in cadrul unui sfert de veac de cercetari asidue, constand in evidentierea legaturii intre creier, organele interne si anumite zone si puncte ale pielii, denumite "placi psihocutanate" care determina reactii specifice la subiectii la care acestea au fast "sensibilizte" printr-o tehnica descoperita si expusa de autor. Se pot determina astfel, sentimente, ganduri si vise specifice, functie de placile respective sensibilizate.

In afara de acestea, dr. Calligaris a evidentiat existenta altor placi psihocutanate, ***care aduc pe omul obisnuit la nivelul mediumilor si clarvazatorilor*** *(printr-un mic tratament), capabili de televedere si teleauditie, de citire a gandurilor unui subiect, telepatie, premonitie, cunoasterea trecutului unei persoane, vederea aurelor, telediagnosticul bolii (adica diagnosticul bolii la indiferent de distanta), etc., etc.*

Senzational este faptul ca aceste fenomene provocate la omul obisnuit da erori mai mici decat in cazurile mediumilor si clavazatorilor naturali (spontani).

Aceste realizari ale dr. Calligaris sunt evocate de autorul cartii de fata, dr. Albert Leprince, care a luat cunostinta de acestea in mod direct, in timpul conclucrarii cu autorul descoperirilor, in Italia, la Udine.

Aceste extraordinare realizari, arunca o lumina noua asupra fenomenelor gresit denumite "paranormale" sau "parapsihologice" sau "metapsihice" deoarece prin ele se demonstreaza ca aceste fenomene nu sunt determinate de calitati supra-adaugate in cursul evolutiei lui "Homo sapiens" care marcheaza o noua etapa, ci sunt reminiscente, "ramasite" ale unor calitati ancestrale ale Omului, in prezent diminuate, denaturate prin poulare, stress si o nutritie eronata.

Cele mai extraordinare aspecte evocate sunt insa alte doua si anume: determinarea aparitiei imaginii, "ca la microscop", dar enorm marite (in "cazul bacilului Koch de exemplu, 8 cm.), in momentul sensibilizarii unei pldci cutanate de pe bicepsul subiectului, in cazul cand acesta are o boala

determinată de respectivul agent patogen sau, în cazul cancerului, apariția cu aceiași localizare a unei imagini specifice ce seamănă cu un protozor "țepos", figură denumită de autorul descoperirii, "Spherula dentata".

Ce putem spune de aceste uluitoare descoperiri, ca "microbiologia sau bacteriologia fără microscop" și "diagnosticul precoce al cancerului"?

Tot pe suprafața cutanată a corpului sunt evidențiate alte plăci specifice, prin sensibilizarea cărora se poate face "radiestezia fără pendul" (prospecțiunea) pentru Cu. Fe, Au, Ag, Al și oseminte.

(Existența unor puncte de sensibilitate specifică de pe suprafața tegumentului, îmi evocă o amintire legată de marele nostru senzitiv, ing. Valeriu Popa. El îmi vorbea de diversele puncte de pe piele de "absorbție din aer" a diferitelor elemente necesare corpului, ca de exemplu I, care diferă însă de la individ la individ. In cazul carențelor acestui element, el cerea subiectului respectiv să-și badijoneze locul indicat cu tinctura de iod, zilnic, până când acesta nu mai este absorbit. Dacă tinctura era pusă exact pe punct, absorbția soluției se producea de repede; în cazul în care ea nu se punea pe punct, sau ca o probă martor, intenționat alături de punct, aceasta rămânea un timp mai îndelungat, până la pierderea prin sublimare a elementului).

Cartea de față are un caracter practic. Acest lucru este evidențiat de altfel chiar de subtitlul său: "Manual practic de telepatie provocată"

Autorul, dr.Leprince, evocă rigoarea științifică ce trebuie să însoțească aceste căutări, majoritatea textului putandu-se evidenția prin această exigență.

Dr.Leprince se dovedește a fi un erudit, acest lucru evidențiindu-se prin numeroasele citate de autor, diseminate în cuprinsul textului.

Dr.Leprince este un ateu convins și materialist cartezian. De altfel, nici nu este de mirare deoarece epoca respectivă avea acest caracter predominant. Acest lucru este evidențiat de neacceptarea supraviețuirii sufletului după moartea, nici după concepția reîncarnări și a argumentării spiritiste, nici după datele fundamentale ale concepțiilor religioase.

Desigur, faptul este regretabil, deoarece o abordare a lumii suprasensibile trebuie să se facă fără prejudecăți de nici o parte și să aibe caracterul "Științei spirituale" în sens steinerian.

Acest lucru nu face însă decât să mărească marja credibilității cercetărilor lui Calligaris expuse de către dr. Leprince.

Cartea dr. Leprince a fost structurată pe 2 părți principale, partea întâi intitulată "Telepatia naturală sau spontană" și partea a doua, mult mai voluminoasă, intitulată "Telepatia provocată sau experimentală", urmate de

concluzii şi în încheiere, de descrierea trusei folosite şi recomandate de dr. Calligaris în aceste cercetări.

Am efectuat traducerea din limba franceză (titlul original "Les Ondes de la pensee") fără a-mi permite nici o licență poetică din motive de semantică, abordând modul de lucru al traducerii tehnice şi lăsând autorului întreaga responsabilitate a eventualelor erori. Ortografia utilizată în text a fost cea care include cele două elemente fundamentale ale acesteia înaintea batjocoririi ei de către comunişti şi anume grafia cu "â" şi "sunt".

Cartea se adresează în special medicilor, bioterapeuților, naturopaților şi tuturor celor atraşi de problemele "paranormalului" "metapsihicii", etc., care printr-o cercetare riguroasă vor să facă un pas mai departe în necunoscut.

Inițiații vor găsi "cheia" care realizează legătura între energetic, informațional, spiritual şi corpul fizic.

Radu Ilie Mânecută

Doctorului Giuseppe Calligaris
Docent în Neuropatologie la Universitatea din Roma

Dragul meu prieten,

Vă rog să acceptați omagiul acestei cărți, care este reflectarea gândirii Dvs. şi care n-are altă ambiție decât de a pune publicul francez la curent cu remarcabilele Dvs. lucrări din domeniul Psihismului şi al subconştientului.

Cu o tenacitate remarcabilă, timp de mai bine de un sfert de veac, Dvs. v-ați consacrat timpul în întregime cercetării legăturilor care există între suprafața cutanată şi organele interne şi funcțiunile cerebrale.

Ați ajuns astfel să destrămați voalurile oculte pentru a arăta că "nimic din ce este omenesc nu ne este străin" şi în mod logic şi printr-o intuitie genială, la această descoperire capitală care este materializarea pe pielea omului a bolilor şi microbilor.

Fie ca această trecere în revistă a câtorva dintre cele mai senzaționale experiențe ale Dvs. să vă reaminteascsă prezența mea pe lângă Dvs., zilele noastre de studiu şi serile noastre de discuții amicale şi să fie expresia întregii mele simpatii.

Dr. A. Leprince

Cuvânt înainte

Noi ştim cum, prin procedee de analiză din ce în ce mai precise, s-a putut coborî de la fiinţa cea mai evoulata, adică Omul, până la celula primitivă, pentru a ajunge foarte recent la ultima fază cristalizabilă, ultravirusul, care pare să fie ultima verigă ce leagă mineralul de ţesutul viu.

Aceste lucrări, urmările de numeroşi savanţi, aduce lumină în problema evoluţiei speciilor şi ne arată unitatea materiei organice vegetale sau minerale, având ca bază unică energia al cărei principiu iniţial ar fi electronul sau potrivit lui Louis de Broglie, ***fotonul,*** *"grăuntele" de lumină.*

Pentru a ajunge la dezvoltarea sa perfectă, omul de astăzi a trebuit să suporte în decursul timpului mutaţii bruşte, veritabile revoluţii, care au făcut să apară caracatere noi care s-au transmis prin hereditate.

Lumina, căldura, frigul, într-un cuvânt toate elementele, au fost factorii primordiali ai acestor transformări şi au obligat individul să se adapteze noilor condiţii de existenţă ***sub ameninţarea morţii.***

Noi ştim că omul actual încă este în stare de evoluţie, dar nu mai sunt funcţiile sale de nutriţie, de reproducere, de mişcare, cele care produc aceste schimbări lente, ci este însuşi creierul său acela care evoluează, ca urmare a formării centrilor nervoşi de asociere care îi amplifică inteligenţa şi care îi vor permite într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat să triumfe asupra forţelor naturii sau de a le stăpâni pentru a-şi mări starea sa de bine şi pentru a-şi reduce suferinţele.

Gratie acestei dezvoltări a energiei psihice, noi am putut deja, prin adaptarea la studiul omului a achiziţiilor ştiinţelor fizice, de a descoperi, a măsura undele, radiaţiile, şi energia electromagentică emise de corpul omenesc viu.

Aceste descoperiri de exteriorizare a principiului vital, ne incită să ne întrebăm de unde provin aceste fluide sau aceste forţe exteriorizate.

S-au propus diverse răspunsuri, dar este probabil că numeroasele radiaţii ale solului, ale aerului, ale soarelui, ale stratosferei, raze gamma, raze cosmice, etc., contribuie atât unele cât şi celelalte, la formarea acestei energii noi, care emană fie din corp, fie din creier.

Corpul uman ne apare astfel ca un ***Transformator de radiaţii,*** *dintre care unele îl străbat fără să producă aparent modificări ale structurii sale,*

in timp ce altele, prin continuarea acțiunii lor, provoacă puțin câte puțin, modificări în repartiția sau multiplicarea celulelor sale

Astjel s-a putut atribui unor radiații nocive ale solului, dezvoltarea unor tumori.

De asemenea după un proces analog, radiațiile cerebrale emise la un capăt al globului terestru, pot atinge creierul unui alt individ situat la celălalt capăt, dacă cei doi centri de recepție și de emisie sunt acordați pe aceeasi lungime de undă

Aceste deducții, bazate pe constatări fizice, ne arată calea pe care trebuie să ne angajăm pentru a pătrunde mai departe misterul fenomenelor metapsihice a căror sediu este creierul.

Pot fi modificate raporturile fiziologice care există normal între senzații, impresii vizuale, auditive, tactile, cutanate, prin agenți fizici, pentru a provoca asociații de idei noi? S-ar putea ca pe cale reflexă, excitând anumite zone cutanate, să producem emoții, sentimente şi să provocăm reacțiile cerebrale care sunt la baza fenomenelor de telepatie, de psihometrie[1]*, de vedere a trecutului şi a viitorului?*

Acestea sunt întrebările la care vom încerca să răspundem în această carte

Din totdeauna oamenii au fost preocupați de trecutul lor şi de viitorul lor.

De unde venim, cine suntem, încotro mergem ? Astfel sunt întrebările pe care filozofia antică şi filozofia modernă au căutat să le rezolve. Formarea lumilor, naşterea materiei însuflețite sau neînsuflețite, evoluția sau crearea speciilor şi a omului, dezvoltarea instinctelor şi a inteligentelor au stârnit multiple lucrări şi numeroase teorii[2]

Am ajuns la un punct al ştiinței, când pare că orice problemă poate fi abordată, dacă nu rezolvată în întregime. Dacă secolele trecute ne-au adus noțiuni destul de exacte aspura trecutului nostru fizic şi fiziologic, este sigur

[1] Acest termen de psihometrie este foarte rău ales nu este vorba într-adevăr de măsurarea de facultați ale spiritului. In limbaj metapsihic, într-adevăr Psihometria este această facultate care permite unui "Clarvăzător" pus în contact cu un obiect care a aparținut unei persoane, de a pătrunde în viața acesteia, de a descrie starea sa prezentă şi trecută, fizică şi mentală.

[2] In viitoarea noastră carte "Naşterea lumilor şi a vieții" noi vom studia teoriile şi vom relata experiențele recente care aruncă o lumină nouă asupra acestui subiect.

că secolele viitoare vor avea încă de elucidat numeroase probleme printre care una dintre cele mai importante va fi aceea a personalității umane, a diverselor sale manifestări şi a dezvoltării sale în timp şi în spațiu.

Studiul manifestărilor psihice exterioare sau interioare creierului este abia schițat, dar el se revelează a fi mult mai important şi mult mai pasionant decât însăşi manifestările cerebrale şi fiziologia creierului şi a sistemului nervos.

A existat un timp când abordarea acestui domeniu misterios, v-ar fi clasat imediat în categoria iluminaților sau seminebunilor. A fost necesară tenacitatea şi notorietatea unor savanți ca prof. Richet pentru a arăta că există într-adevăr un întreg câmp de cercetare, de explorare şi că conştientul, subconştientul şi facultățile psihice paranormale ale anumitor indivizi sunt tot atât de demne de interes şi de studiu ca şi localizarea funcțiilor cerebrale.

N-a lipsit curajul nici continuatorilor săi, dr. Geley şi dr. Osty, de a încerca să pătrundă misterul profund care învăluie manifestările cerebrale care constituie gândirea, citirea gândurilor, reînvierea trecutului şi previziunea viitorului.

Domeniul cunoştințelor noastre cu privire la acest subiect este încă foarte restrâns şi mecanismul clarviziunii sau al percepției paranormale este încă abia întrevăzut. Totuşi fapte impresionanate, controlate şi bine observate au permis în aceşti ani din urmă câteva sclipiri de lumină în aceste tenebre. Se va găsi aici încercarea unei explicații fiziologice a fenomenelor încă considerate în prezent misterioase.

Vom expune în această lucrare rezultatele unor experiențe curioase de ***telepatie provocată şi experimentală*** *la care am participat şi care sunt susceptibile de a arunca o lumină nouă asupra misterului viitorului nostru şi a facultății paranormale ale creierului nostru.*

Dr. A. **Leprincc**
Avenue d'Italie. Paris
iar iarna: Promenade des Anglais, 245, Nissa.

PARTEA ÎNTÂI

Telepatia naturală sau spontană

METAGNOMIA - TELEPATIA NATURALĂ
TRANSA MEDIUMILOR

Dacă în perioada preistorică, inteligenţa umană a fost rudimentară şi aproape egal distribuită pe suprafaţa locuită a globului, după această perioadă s-a putut asista la o evoluţie progresivă.

Mai întâi s-a manifestat arta cu cea mai mare intensitate. Desigur, oamenii cavernelor deja reproduseseră imaginile animalelor pe care le întâlneau în jurul lor dar apoi şi timp de mii de ani, pictura, sculptura şi apoi literatura, poezia, au absorbit toate facultăţile intelectuale ale omului. Se citează ca exemple excepţionale, nume de medici, de astronomi, de matematicieni, care au pus primele jaloane ale ştiinţei actuale. Dar ne-a trebuit să ajungem în secolul al XIX-lea pentru a asista la înflorirea magnifică a descoperirilor pregătite de generaţiile antenoare. Intr-o sută de ani am văzut născându-se şi triumfând, vaporii şi electricitatea.

Maşinile cu vapori, pacheboturile, submarinele, automobilul, avionul, au apropiat indivizii şi popoarele, lumina electrică, apoi petrolul, telegraful, televiziunea, au triumfat asupra obscurităţii şi spaţiului.

Nu sunt decât treizeci de ani de când Wilbur Wright a efectuat primele sale zboruri din împrejurimile localităţii Mans şi de când Henri Ferman zbura la cincizeci de metri deasupra pământului, parcurgând cincizeci de kilometri *(Cartea de faţă a fost scrisa în 1939* NT)

Am asistat acum 40 de ani la primele încercări de T F F cu ajutorul "tubului cu pilitură" a lui Branly, când lumea se minuna că aude răsunând un sunet la capătul unei săli de unde opera operatorul, de pe o estradă.

Se putea bănui în acel moment, că într-un viitor apropiat se va putea zbura de la Paris la New York şi că se va putea auzi vocea unui orator de la capătul pământului, care într-un viitor foarte apropiat se va şi vedea?

Astfel, după un somn de două-trei mii de ani spiritul uman a luat cunoştinţă de forţele exterioare lui el a putut să exploreze spaţiul infinit, să scruteze infinitul mic al materiei şi să mobilizeze energiile răspândite în univers, să perceapă misterul evoluţiei lumilor şi în ceea ce îl priveşte personal să studieze diversele sale funcţu, jocul numeroaselor sale organe, secreţiile glandelor sale şi fenomenele de transformare şi asimilare care îi întreţin viaţa El a putut chiar, în anii din urmă, sa destrame puţin din vălul care ascunde misterioasele arcane ale herdităţii.

Totuşi, până în prezent, el n-a putut pătrunde secretul vieţii şi dacă i-a fost revelată mutaţia speciilor, naşterea celulei primitive şi a materiei vii îi sunt încă necunoscute.

Chiar inteligenţa şi facultăţile psihice de care este aşa de mândru şi care i-au permis să facă aceste descoperiri, care i-au relevat frumuseţea naturii şi care l-au făcut să simtă Armonia care domneşte în întregul Univers, această inteligenţă el n-a putut decât să-i bănuiască sediul cerebral şi să-i dea denumiri care dezvăluie ignoranţa sa în această privinţă: psihism, suflet, principiu vital, entelechie, etc. In ce priveşte esenţa sa, noi ştim că, după ce au crezut s-o găsească în compuşii chimici ai celulei, savanţii moderni îi atribuie o origine electromagnetică.

Dar, pe lângă această problemă, am putea spune, materială, încă nerezolvată, mai este una extrem de importantă şi care constituie o veritabilă enigmă.

Facultăţile intelectuale ale omului s-au dezvoltat în aşa mod încât ele au servit aproape toate forţele exterioare şi iată că în dorinţa sa de cunoaştere, activitatea sa cerebrală tinde să pătrundă mai profund în EUL său şi în EUL semenilor săi.

Această pătrundere a **Ocultului** pe care prof. Ch. Richet a botezat-o cu numele de Metapsihism a făcut de câţiva ani, progrese incontestabile. Fapte incontestabile ale viziunii trecutului, prezentului şi chiar precunoaşterea viitorului după ce au suscitat ironii şi denigrări, au fost recunoscute exacte şi câţiva îndrăzneţi n-au întârziat să abordeze această problemă eliminând din aceste studii dificile, impostorii şi şarlatanii, care întotdeauna au găsit în Ştiinţele misterioase, în previziunea viitorului procedee facile pentru a-şi înşela concetăţenii.

Orice ştiinţă nouă are susţinătorii ei, dar şi detractorii ei. Dar timpul restabileşte echilibrul. Astăzi se poate vorbi fără a provoca surâsuri de neîncredere, de metapsihie, de metagnomie sau de cunoştinţe supra-normale. Lucrările prof.Richet, ale dr.Geley, ale dr.Osty au permis dezvăluirea înşelăciunilor grosiere şi a mistificărilor la care s-au dedat mediumii, care în majoritatea cazurilor au fost indivizi necinstiţi.

Aceşti precursori au fost mult ironizaţi de a se fi lăsat păcăliţi de aceşti indezirabili. Dar după ce au convins de fraudă un anumit număr dintre ei, după ce pe de altă parte au perfecţionat metodele de control şi examen, s-a putut dovedi că unele persoane au într-adevăr facultăţi psihice supra-normale, permiţându-le să pătrundă 2 prin efracţie "în trecutul sau prezentul semenilor lor".

Astfel, s-a putut studia mai întâi cu folos, citirea gândurilor, viziunea la distanţă şi în unele cazuri, precunoaşterea viitorului.

Aceste facultăţi sunt apanajul câtorva individualităţi predestinate sau ele pot fi dobândite de oricare persoană după un antrenament sau studii speciale?

Până în prezent, clarvăzătorii au constituit o clasă aparte şi facultăţile pe care le posedă au fost considerate daruri naturale.

Pythia la Delfi, ghicitoarea care îl făcuse pe Cezar să se teamă de idele lui Marte, vorbea în numele unui zeu. Care era la aceşti indivizi partea Metapsihismului şi care înşelăciunea, este dificil de spus, în această epocă când coloni chiat de-ai templelor vorbeau şi proferau oracole, prin intermediul unor complici ascunşi.

Inainte de a explica sau de a încerca o teorie şi de a reproduce experienţele, este necesar mai întâi de a stabili faptele, de a le controla pentru a le asigura o realitate incontestabilă.

Aceste fapte pot fi clasate în două categorii potrivit dr.Eug.Osty:

1) Acelea care par explicabile prin transmisia gândului şi pe care "clarvăzătorii" le pot citi în viaţa noastră prezentă sau trecută şi cărora noi le-am păstrat amintirea;

2) Altele-care par actualmente inexplicabile privind trecutul nostru şi mai ales viitorul.

Transmiterea gândului se poate explica printr-un misterios acord de rezonanţă între două creiere acordate pe unde de aceiaşi lungime; dar noi ignorăm totuşi, cum se poate realiza instantaneu acest acord, fie în apropiere, fie la distanţă.

Ca ilustrare a acestuiu acord de rezonanţă între două creiere, voi cita cazul următor:

Sub titlul "Reciprocitate telepatică", "Revista de Metampsihică" Nr.2 1927 a publicat relatarea ce urmează:

Nu este vorba în această experienţă de voinţă, ci de acord; n-ar fi aici vorba de complexare teleapatică: două persoane pot fi acordate sau nu. Intre fraţi cum este cazul aici, acordul poate fi nu numai psihic, ci fiziologic sau fizic. Iată faptele:

"Dl. abate Rehault a trimis de la Observatorul Pic du Midi, fratelui său care locuia la Paris, în ziua de 6 August, o carte poştală având scris următorul text: "Fix la a zecea bătaie a pendulei v-am trimis pe cale telepatică amintirea mea şi săruturile mele. Vă rog să-mi spuneţi dacă aţi gândit la mine în acel moment".

Fratele M.Rehault, a avut la ora indicată viziunea Observatorului Pic du Midi şi a întrebat pe soţia sa: "La ce te gândeşti?" Şi aceasta i-a răspuns că se gândeşte la cumnatul său şi la Pirinei.

"A doua zi dimineață, scrie Dl.Rehault, am primit cartea poştală trimisă de fratele meu. Experiența de telepatie nepregătită reuşise. Soția mea reprodusese în ea gândul masiv al fratelui meu şi eu îl reproducesem în detaliile esențiale. Nimic nu mă putea face să bănuiesc că fratele meu care lucra la spitalul din Bagneres. putea să se afle în acea zi la Observatorul Pic du Midi".

Nu este rar, în fapt chiar comun, ca două persoane trăiesc împreună, ca de exemplu soț şi soție, să gândească în acelaşi moment, la acelaşi obiect sau aceiaşi persoană. Şi adesea unul din ei chiar spune: "Mi-ai luat vorba din gură"...

Aceleaşi gânduri se pot produce la distanță şi dacă nu sunt relevate, aceasta se datorează faptului că în general ele sunt de mică importanță. Pentru a fi reținute, trebuie ca evenimentul să fie serios sau ca o emoție puternică să fi fost simțită simultan.

Fie că este vorba de citirea gândurilor, de vederea prin corpuri opace (citirea unei fraze, a unui desen) de unde ia cunoştință clavăzătorul de ceea ce îi este ascuns?

Ossowicki. întrebat de dr.Osty cu privire la acest aspect, cu privire la un pH sigilat şi dezvăluit de el, răspunde:

"Eu mă ocup de hârtia pe care era scris. Nu mi-ar fi servit la nimic. Eu am strâns plicul în mână şi l-am frecat pentru a mă pune în legătură cu persoana de la care provine, oriunde ar fi aceasta. Când fenomenul trebuie să se realizeze, imi pare într-un anumit moment, că eu sunt chiar persoana în cauză şi atunci se face că ceea ce a gândit ea şi a scris ea. se prezintă în spiritul meu ca o amintire, ca şi cum aş fi însăşi persoana şi mi-aş aminti... Eu revăd ceea ce ea a gândit. Dar mi se întâmplă să-l aud sau să-mi spună fără a şti pentru ce. Important este că eu ajung să mă pun în contact cu persoana, fără aceasta nimic nu s-ar produce, apoi trebuie ştiut că nu cu toate persoanele ai aceeaşi uşurință: cu unele merge de la sine, cu altele este imposibil. Hârtia scrisă nu-mi furnizează prin ea însăşi nici o noțiune privitoare la conținutul său; ca şi toate celelalte obiecte folosite la scris, ea nu este pentru mine decât un mijloc de a mă pune în legătură cu cineva".

Iată că Ossowiecki, om instruit şi inteligent, vorbeşte de fenomenul de luare de cunoştință paranormală. Desigur noi încă ignorăm procesul de intercomunicare mentală.

Pentru a se pune în stare de percepție, clavăzătorul este obligat să treacă de la o stare normală, la o stare secundară: adică Transa. Cum se efectuează această schimbare? Ossowiecki nu ştie nimic: ceea ce se întâmplă scapă conştiinței sale; aceasta se efectuează ca din instinct începând cu

momentul în care dorind să fie informat de scrisul ascuns de exemplu, el se izolează faţă de ambianţă şi aşteaptă pasiv să apară informaţiile.

Când trebuie să se producă transa, capul său devine cald, mâinile sale se răcesc, el pierde atunci puţin câte puţin conştiinţa a ceea ce îl înconjoară, el vede, el aude, simte şi spune ceea ce i se cere de revelat. Atunci el are faţa roşie şi pulsul său atinge 90 la 100 de pulsaţii pe minut

Să reţinem din aceste constatări bine descrise de medium, următoarele fapte importante în momentul transei se produc reflexe fiziologice în relaţie cu dedublarea psihică

Aceste reflexe care se produc în telepatia naturală, noi le vom regăsi şi le vom provoca sub alte forme în telepatia provocată.

Dl de Fleuriere, subiect de asemenea studiat de dr Osty, traduce astfel starea lui sufletească când facultatea sa specială este în acţiune (Vezi cartea dr Osty "Cunoaştere supra-mentală" p 190)

"Imi dau perfect de bine seama că starea mentală în care mă aflu, nu mai are nimic comun cu starea mea psihică obişnuită. Instantaneu intru într-o a doua stare. Se produce în mine ca o dedublare a personalităţii sau mai degrabă este ca şi cum o persoană ascunsă în partea cea mai profundă a fiinţei mele ar acţiona la un moment dat pentru a substitui persoana mea normală. Totuşi nu am impresia că psihicul meu obişnuit este înlăturat sau abolit Nu, dar sub inteligenţa conştientă care duce viaţa mea obişnuită eu simt că trăieşte în mine şi lucrează o inteligenţă subconştientă mai rapidă şi mai documentată decât prima, şi care în această privinţă o învaţă, o luminează şi o completează". Când această stare se prelungeşte, dl Fleuriere se simte îmbătat în toată regula, de o beţie particulară.

Contrariu lui Ossowiecki, el nu simte nici o oboseală în şedinţele prelungite, din contra, ele constituie un veritabil antrenament care îi măresc facultăţile sale de vedere paranormală.

Avem în acest caz, predominanţa reflexelor psihice, în timp ce la dl Ossowiecki, dominau reflexele fiziologice.

In ce pnveste pe dl Fortuny, care îşi păstrează pe deplin conştiinţa, el îşi dă seama că are în faţa ochilor, un spectacol, care nu este real, ci "reprezentări mentale mai puternice decât de obicei, intermediare am putea spune, între procesul interior, normal şi halucinaţie" Ceea ce vede de altfel, n-are clariatatea realului totul lui îi apare într-o atmosferă cenuşie lăptoasă[1] El o percepe cu ochii deschişi, alteori viziunea sa se deplasează cu privirea sau dispare. Durata este scurtă ca şi pentru Ossowiecki, în medie câteva secunde este în negru sau alb sau un specatcol în care nimic nu lipseşte. Uneori el

[1] Vom regăsi acest fenomen "de atmosferă cenuşie lăptoasă" în experienţele
de Telepatie provocată şi noi am putut să le constatăm asupra noastră înşine.

aude sunete care "rezonează într-un punct în capul său, ca şi când s-ar auzi vorbind cu urechile înfundate". Uneori apare un miros, un gust, o viziune simbolică, o fereastră, o scară coborâtoare, care corespunde unor noţiuni precise pentru el, de doliu, griji, sănătate proastă, reuşită, fericire, succes, etc.

Aceste explicaţii ale fenomenelor telepatice de către aceşti trei mari mediumi, precum şi repercusiunile, fie în stare fiziologică, fie în stare mentală a subiectului, sunt de reţinut-pentru că noi vom regăsi elemente identice (reflexe) în Telepatia provocată a dr. Calligaris.

TRANSA MEDIUMILOR - Recentele descoperiri ale biofizicii permit considerarea mediumului ca un individ care posedă proprietatea de a fi sensibil la radiaţiile umane deoarece el poate să-şi modifice propria sa lungime de undă atribuindu-şi pentru momentul respectiv o lungime de undă diferită.

Astfel organismul mediumului s-ar sincroniza pe lungimea de undă a unui organism apropiat sau îndepărtat, viu sau mort; dar în acest caz s-ar admite că radiaţiile viului s-ar conserva în eter, după cum vom explica ulterior cu ocazia teoriei supravieţuirii (sufletului).

Variaţia temperaturii observată în momentul transei la medium, s-ar explica după Lakhovsky, prin modificarea care s-ar produce atunci în lungimea sa de undă. Din punct de vedere fizic, această modificare a lungimii de undă ar aparţine TFF.

Teoria care presupune din partea mediumului puterea de sincronizare a oscilaţiilor sale cu acelea care circulă în spaţiu, pare să fie singura teorie care să poată explica prin fizică fenomenul prezenţei inteligenţelor desîncărnate în manifestările mediumice. Vom reveni de altfel asupra acestui subiect în ultima parte a lucrării de faţă. Personalitatea morţilor şi-ar relua conştiinţa, în forma sa, substanţa sa, prin medium, cum în mod fizic se reproduce vocea în aparatul de radio şi în plus şi imaginea într-un televizor.

Desigur această explicaţie ar putea să repugne multor spiritualişti. Pentru ei sufletul este desgiur ceva mai transendent, mai frumos, decât o oscilaţie magnetică călătorind în eter.

Vom vedea de altfel că această teorie a persistenţei radiaţiilor în eter este în prezent acceptată de numeroşi savanţi şi că ea ar trebui să substituie teoria spiritistă care presupune prezenţa spiritelor desîncarnate.

Subiectul metagnomic sau clarvăzătorul, adesea n-are nevoie să fie solicitat pentru a furniza instantaneu o dovadă a lucidităţii sale. Acordul de rezonanţă între creierul său şi al aceluia al unei alte persoane este suferit într-o reunire destul de numeroasă şi el anunţă imediat ceea ce a văzut sau a sesizat.

Astfel d-şoara Laplace introdusă în mijlocul unui grup de 25 de medici la Institutul de Meapsihică, a spus imediat dr. Osty: "Am impresia că cineva de aici este pe cale să scrie un articol la un ziar. Ar fi mai bine ca el să nu facă acest lucru. Aceasta ar putea să suscite neplăceri şi să ia proporţii destul de mari. Ar fi prudent dacă n-ar face acest lucru".

Şedinţa odată terminată, prof. X... a mărturisit că el a avut intenţia să scrie un articol virulent cu privire la o numire cinică în Legiunea de Onoare şi care pentru membrii învăţământului era un adevărat scandal.

Numeroasele experienţe urmările de mai bine de douăzeci de ani au arătat realitatea acestei facultăţi paranormale a spiritului uman de a pătrunde personalitatea indivizilor prezenţi sau absenţi şi fără intervenţia noţiunilor de timp şi spaţiu.

Relevările subiecţilor inteligenţi au permis printre altele să se pătrundă un pic mai înainte în mecanismul acestei disocieri mentale, care favorizează obţinerea de cunoştinţe supra sau paranormale. La toţi se pare că are loc o veritabilă dedublare a personalităţii: unii asistă la aceasta ca spectatori la un spectacol, la alţii subconştientul acţionează fără controlul conştientei.

O modificare a stării fizice sau fiziologice însoţeşte cel mai adesea acesta dedublare şi avertizează percipientul de ceea ce el denumeşte "agăţare" (aurochage - poate este mai potrivit termenul de "cuplare" N.Tr.).

Pentru a explica aceste aspecte ale transmiterii sau citirii gândului, prof. Grasset a imaginat o schiţă care ar permite înţelegerea acestei dedublări a personalităţii. (Vezi **fig. 1** - Polinomul lui Grasset)

El consideră în creier un centru 0, sediu al conştientei şi al voinţei şi legat cu centrii instinctelor, al limbajului, al vederii, al auzului, al motricitatii, etc.

Aceşti centri inferiori legaţi între ei ar constitui ceea ce el a denumit **poligonul:** este subconştienţa.

Disocierea se poate stabili între centrul 0 şi centrii inferiori ai instinctelor şi noi avem astfel diversele stări, visul, somnambulismul, hipnoza, etc. Această ipoteză are mai ales obiectivul de a explica anumite fapte de uz curent ale vieţii cotidiene şi de asemenea al clarviziunii şi cunoaşterii paranormale.

Când Arhimede a ieşit în stradă în costum de baie, el mergea cu **poligonul** său şi striga "Eureka" cu centrul 0, care a rezolvat problema.

Când vă plimbaţi ctindu-vă ziarul, centrul 0 este acela care citeşte, dar poligonul este acela care vă conduce, vă fereşte să nu daţi peste trecători, vă face să mergeţi pe trotuar, etc. Ce se petrece la medium? Grasset îl defineşte.

un subiect înzestrat cu o vie imaginaţie poligonală şi în acelaşi timp cu o mare putere de desagregare suprapoligonală.

Mediumul îmi apare mai degrabă ca un individ care are facultatea de a face să vibreze electronii său cerebrali în armonie sau în acord cu oricare alt subiect şi aceasta în anumite circumstanţe, aproape instantaneu.

Nu este de altfel necesar de a fi medium pentru a acorda creierul său cu acela al unei persoane vecine, cum am spus mai înainte.

Să nu căutăm de altfel explicaţia decât în vibraţii identice şi sincronizate.

Astfel cititorii gândului ar fi din acest punct de vedere indivizi capabili să facă să vibreze electronii poigonului lor în(/acord cu aceia ai subiectului supus exeperienţei şi ei citesc astfel nu în poligonul subiectului ci în propriul lor poligon.

Fenomenele de clarviziune, de diagnostic al bolilor la distanţă sunt bine cunoscute şi până în prezent explicaţia ştiinţifică a fost dificilă.

Astăzi se pare, ca urmare a unor experienţe bine studiate, că se poate pune următoarea întrebare:

Subiectul metagnomic nu percepe radiaţii emanând din subiectul din faţa lui şi aceste emanaţii nu provoacă ele pe suprafaţa cutanată a sa, reflexe care se repercutează până în subconştientul său?

Abrams a descoperit în percuţiile sale ale abdomenului, a spatelui, etc., zone de matitate provocate de contracţii electronice şi consecutive unei simple aplicaţii la nivelul celei de-a 7-a vertebre cervicale de culturi de bacili ai tuberculozei, produse canceroase, etc.

La subiecţi isterici, s-au constatat de asemenea zone anestezice fie la nivelul pielii, fie al mucoaselor oculară sau faringiană.

Nu există deci aici nimic misterios.

Fie că este vorba de proiecţii electronice, de emanaţii, fie pur şi simplu de absenţa radiaţiei ca în experienţele lui Kilner sau ale lui Gentile la nivelul unui organ bolnav şi că această diferenţă de "potenţial energetic" să fie percepute de medium, fie în plus, fie în minus, ne pare că această tentativă de explicaţie este logică sau cel puţin plauzibilă. Se poate admite în plus. că raportul de la cauză la efect poate să se producă în conştiinţa subliminală a mediumului.

Această concepţie a zonelor în legătură cu boala şi cu psihicul se apropie de altfel, după cum vom vedea mai departe, de teoria dr.Calligaris privind lanţurile care leagă suprafaţa cutanată de psihism.

La aceste consideraţii teoretice, vom adăuga câteva fapte controlate cu toată seriozitatea.

Un factor poştal rural, ar aduce discordia în satul său, dacă el ar cunoaşte conţinuturile plicurilor pe care le distribuie, numai prin palpare superficială.

Unii clarvăzători sunt redutabili jucători de cărţi. Ch Richet a raportat cazul jucătorului Alexis, care putea să joace cu ochii închişi (legaţi) numind cărţile sale şi ale adversarilor săi. Pus în prezenţa lui Robert Houdin (un prestidigitator cunoscut în epocă, N Tr), acesta scoţând o carte din buzunar, îi ceru să citească 8 pagini mai departe de pagina la care era deschisă. Experienţa a reuşit şi Robert Houdin a recunoscut că nici un prestidigitator n-ar putea fi capabil de o asemenea performanţă.

Dr Tanagra din Atena, arată că o tânără fată isterică, deosebea culorile după pipăit ea explica faptul că nuanţele culorilor îi dădeau o senzaţie de căldură variabilă, după gradul lor de colorare. In timpul experienţei nimeni nu cunoştea culoarea hârtiei prezentate.

Mai departe vom cita o experienţă practicată de noi cu dr Calligans, pentru diagnosticul culorilor. Un scul colorat pus într-una din mâinile mele şi căruia eu nu-i ştiam culoarea, provoca în cealaltă mână o zonă de sensibilitate hiperestezică legată de culoarea experimentată.

Poate că astfel s-ar putea explica printr-un reflex analog, cazul citat de dr Tanagra.

A percepe un scris sau o tipăritură pnntr-un plic sau un corp opac. este evident dificil pentru muritorii de rând. Dar a spune dacă o placă fotografică este impresionată sau nu, pare imposibil. Totuşi această experienţă a fost realizată de Rudi Schneider. Se plasă în faţa lui patru plăci fotografice în cutiile lor El indică cele două plăci impresionate, dar **nedevelopatc** şi cele care erau intacte.

Mai mult decât atât, el a **revelat** ce reprezenta cele două plăci impresionate.

Este vorba aici de asemenea de transmiterea gândului fotografului care a făcut clişeele şi Rudi care ar fi văzut în creierul acestui om fotografia peisajului pe care 1-a fotografia acesta?

Am văzut că mediumii cred că luarea lor la cunoştinţă a unei scrisori de exemplu, este citirea gândului celui ce a scris-o. Dacă acesta este cazul general, iată după Boirac o experienţă care se împotriveşte acestei explicaţii

Dl Boirac a luat o carte, a deschis-o la întâmplare, doar atât timp pentru a citi numărul paginii, a închis-o şi a pus-o în mâinile mediumului S , care a descifrat imediat şi fără dificultate, pagina cărţii unde a fost deschisă.

Cum nimeni nu avea cunoştinţă de conţinutul său, nu mai putea fi vorba nici de sugestie, nici de citirea voluntară a gândului subconştientului

Acest caz de criptcstezie, în stadiul actual al cunoştinţelor noastre, ne parc complet inexplicabil.

S-ar putea pune întrebarea dacă această facultate de percepţie este într-adevăr apanajul numai a câtorva subiecţi sau ea există în numeroase persoane şi dacă printr-un antrenament raţional, ea n-ar fi susceptibilă să se dezvolte. Este problema pe care şi-a pus-o un medium italian Dr. Calligaris. care în douăsprezece volume a încercat să rezolve această enigmă, provocând vederea la distanţă şi citirea gândului prin sensibilizarea sau excitarea uşoară a anumitor zone cutanate.

RECUNOAŞTERE - PREMONIŢII PREVIZIUNILE VIITORULUI - VIZIUNEA TRECUTULUI

Dacă noi cunoaştem destul de multe asupra percepţiei gândului unui individ prin acordul rezonanţei care se poate face între două creiere, nu mai este acelaşi lucru când este vorba de precunoaşterea viitorului, fie că este vorba de presentimente personale, de premoniţii sau de predicţii înainte de a se realiza într-un timp mai mult sau mai puţin îndepărtat. Oricât de extraordinare par a fi aceste fapte, ele nu sunt mai puţin exacte şi pun probleme până aici cu totul insolubile,
lată câteva exemple:

- Ca urmare a unui duel cu săbiile cu Georges Vanor, Catulle Mendes a fost atins de o rană profundă la abdomen. El scăpă ca prin minune de o peritonită şi cum era felicitat de această vindecare cvasinesperată, el a răspuns: "Eu ştiam că nu mi-a sunat ultimul ceas. Eu voi muri în accident într-un loc întunecos".

Câţiva ani mai târziu el cădea dintr-un tren în tunelul Saint Germain.

- Poetul Verhaeren, în vizită la pictorul Le Sidaner, deveni dintr-o dată foarte trist, privi pânzele prietenului său şi îi zise: "Mi-am bucurat ochii pentru ultima dată de cele văzute" şi cum Le Sidaner căuta să-l reconforteze, el îi spuse: "Inutil, eu am primit avertismentul". Câteva săptămâni mai târziu, marele poet belgian era zdrobit de un tren în gara Rouen.

/

O premoniție foarte interesantă şi raportată de prof Ch Richet, este următoarea, referitoare la asasinarea arhiducelui Ferdinand la Sarajevo, la 28 iunie 1914.

Dl Iosif de Lanyi, episcop de Grosswarden, visă în dimineața zilei de 28 iunie (ora 4 dimineața), că vede pe masa sa de lucru o scrisoare cu chenar negru, purtând armele arhiducelui (Dl de Lanyi fusese profesor de limbă ungară arhiducelui). Apoi în visul său, dl de Lanyi deschise scrisoarea şi în partea de sus a acesteia, el văzu o stradă în care dădea o străduță Arhiducele era aşezat într-un automobil împreună cu soția sa în fața lui un general şi pe locul de lângă şofer, un ofițer. Mulțime în jurul maşinii şi din această mulțime ieşiră doi tineri care traseră asupra altețelor lor regale în ceea ce priveşte textul scrisorii, acesta era următorul:

"Dragă Doctore Lanyi, eu va anunț că împreună cu soția mea, la Sarajevo voi fi victima unei crime politice. Ne încredințăm rugăciunilor Dvs. Sarajevo, 28 Iunie ora 4 dimineața"

"Apoi, spune dl Lanyi. mă trezii tremurând tot, văzui că ceasul arăta 4 şi jumătate şi eu notai visul meu, reproducând forma scrisorilor care îmi apărură în scrisoarea arhiducelui.

"La ora 6, când sosi serv îtorul meu. el mă găsi la masa mea de lucru, tremurând, zicându-mi mătăniile. In curând i-am spus "Cheamă pe mama mea şi pe gazda mea, ca să le spun visul sumbru pe care l-am avut"

"In cursul dimineții îmi sosi o telegramă anunțându-mi teribila veste"

Este vorba aici de o premomție în vis a căror detalii sunt extrem de precise, cu excepția focurilor de armă simultane, care în realitate au fost două bombe lansate în două reprize.

O altă premoniție care se referă la războiul din 1914 şi tipărită în revista "La Vie Nouvelle" în Februarie - Martie 1914 (nr 524, 525). emană de la o simplă țărancă care în timpul transei sale, vorbeşte ca şi cum ar fi Ioana d'Arc, călăuzitoare a Franței

"Intr-un viitor foarte apropiat Franța va fi invadată de o masă de duşmani dinspre nord-vest (prin raport față de Domremy) Intrarea lor va fi triumfătoare datorită numărului lor şi a ignorării lor de către Franța. In momentul în care va avea loc invazia, corpurile noastre de armată vor fi departe de a se aştepta la aceasta Invazia va avea loc prin frontiera de NV pe direcția a două departamente. Masa invadatoare va fi atât de mare. că ea va atinge mai multe oraşe aparținând unui alt departament. Va trebui să se cedeze La nord şi la est se va suferi mult. Inamicul va coborî în linie dreaptă, paralel cu frontiera"

Clarvăzătoarea descrie apoi o bătălie în jurul unui loc puternic (poate Verdun) adăugând "inamicul găsi locul de trei ori mai puternic decât se

aştepta". Apoi adugă: "Dar Franța nu este singură, violarea unui teritoriu neutru a nemulțumit puteri care se unesc cu Francezii; căci este clar că această violare a fost făcută în scopul de a lua în posesie un pasaj direct la frontiera franceză. Vocea puterilor aliate se va face auzită, dar duşmanul nu va ține cont de nimic... persistând să acționeze atât în teritoriul neutru, cât şi în țările cucerite. Lupta va continua totuşi cu acest mic popor şi va fi sângeroasă".

In sfârşit după mai multe pasaje un pic obscure, ea adaugă: "Duşmanul îngenunche țara în ciuda reproşurilor şefilor. Nu mai era descurajare, ci consternare, prăbuşire, nu se mai apăra. Populația se lasă omorâtă, era sfârşitul".

"Francezii şi aliații lor se reuniră pentru a pune bazele unui tratat de pace echitabil în vederea unirii tuturor națiunilor într-un acelaşi sentiment de dreptate şi fraternitate".

Clarvăzătoarea a văzut Societatea Națiunilor cu 4 ani înaintea constituirii sale şi războiul cu şase luni înaintea declasării sale, cu cea mai mare parte a peripețiilor sale.

- Cutremurul de pământ care a distrus Messina a fost anunțat de o doamnă din aristocrația Romei la 2 Decembrie 1909, pentru 8, 18 sau 28 Decembrie următor.

O scrisoare, purtând aceste date a fost trimisă de ea regelui Italiei. Or, Messina a fost distrusă de un cutremur de pământ. în 28 Decembrie.

De notat în această previziune, fixarea datelor, ceea ce este destul de rar.

O premoniție apropiată de aceasta, este cea distrugerii Alepului şi Antiohiei în 1922; ea este de asemenea foarte curioasă.

In 1922, cum dl. Wolff se afla la Alep la un dineu la care asistau d-nii Barker, de Lesseps şi Maseyk, consulul Danemarcei, se glumea pe baza unei scrisori scrise de Lady Stanhope d-lui Barker, recomandându-i să nu meargă la Alep a cărui distrugere era apropiată, după comunicarea profetică obținută de la un fracez, dl. Lustenau. Dar n-a făcut decât să stârnească râsul. Câteva zile mai târziu un cutremur de pământ îngrozitor care a făcut 60.000 de morți, distrugea Alepul şi Antiohia. Dl. Barker scăpă ca prin minune[1].

- Unul dintre exemplele cele mai remarcabile de cunoaştere anticipată a viitorului este cel raportat de către dl. Tardieu din Mont Dore. In luna iulie 1869 plimbându-se prin Luxemburg cu prietenul său Sonrel, astronom, acesta i-a făcut prezicerea următoare, pe care o rezumăm. Sonrel vede războiul din 1870, retragerea rapidă, apoi propria sa moarte. El vede în continuare pe prietenul său Tardieu ocupându-se de copiii săi, stabilindu-se şi apoi lansân-

[1] Howit: "History of surnaturâl".

I

du-se în politică Şi în sfârşit, după ce a indicat un număr de evenimente care toate s-au realizat, el strigă "Ah, iată-te salvată, ea va merge până la Rhin O, Franță, iata-te triumfătoare[1]"

Parvenit în 1912 la realizarea unui episod ştiinţific care i-a fost prezis lui Sonrel cu 43 de ani înainte, dr Tardieu gândi că se apropie momentul nou încercări a Franței. In Aprilie 1914 el comunică dr Richet întrega premoniție a prietenului său, cu indicarea realizărilor succesive.

- Un alt mesaj de premoniție de asemenea remarcabil priveşte prezicerile extraordinare făcute de d-na Przybyska şi care este raportată în întregime în cartea dr Osty. In 10 Iunie 1920, 6 Iulie, 12 Iulie, 21 Iulie. 6 August, 14 August. 19 August toate peripețiile bătăliilor sunt anunțate în avans, iar ultimul mesaj din 19 August este următorul "Intr-o lună, mari victorii şi un nou dezastru al bolşevicilor, înfrângere completă a inamicilor" Aceasta a fost într-adevăr victoria de la Rovno.

Cartea dr Ostv şi "Revista de Metapsihică" abundă de fapte analoage şi noi ne întrebăm cum astfel de precunoaşten pot fi percepute fie cu ani, fie cu luni sau săptămâni înainte'?

Foarte recent am putut înregistra o premoniție curioasă

In Iunie 1938, dl Labadie raportează că un medium specializat în clarviziune, dl Charley, a declarat la Cannes în prezența unui număr de persoane

- "De la 28 August la 28 Septembrie ca fi haos (sic)

- "Ce înțelegeți prin aceasta?"

- "Haosul unui cornet de zaruri în 28 Septembrie guvernele vor arunca zarurile"

- "Apoi?"

- "Nu va fi război. Eu o afirm "

In 27 Septembrie, la doi paşi de frontiera Italiană, dl Labadie făcea totuşi valizele celor doi copii pe care îi avea în grijă. La ora nouă, mesajul unui alt medium "Nu va fi război Mussolini prietenul nostru "

Totuşi, în 28, ce groază la anunțarea la radio a aranjamentului final de la Munchen

Este momentul de a ne întreba dacă, făcând apel la ştiințele conjuncturale, n-ar exista o **Astrologie subconştientă** care ar permite unor astfel de clarvăzători de a citi destinul unora dintre semenii lor sau de a prezice evenimente cum sunt războaiele, o victorie sau accidente ca acelea de automobil (prezicere făcută de dr Osty şi care s-a realizat întocmai cum a fost anunțată)

Trebuie adăugată la aceste fapte exepenența următoare, căreia doctorul Subert i-a anunțat protocolul şi care prezintă un interes deosebit.

La aceasta au luat parte profesorul C, soția sa, fratele său şi dl Treyve, radiestezist bine cunoscut:.

S-a convenit ca d-na C. să rămână cu dl. Treyve în biroul său şi ca profesorul C. şi fratele său să meargă în oraş şi să facă cumpărături, al căror preț să nu depăşească 100 de franci. Ei trebuiau mai întâi să meargă la o cafenea, la alegerea lor, şi acolo să aştepte până la ora 15 când trebuiau să plece să-şi facă cumpărăturile. Era ora 14 când s-a hotărât experiența. D-na C. şi dl. Treyve trebuiau să indice pe o bucată de hârtie, costul fiecărui obiect cumpărat şi ora la care a fost cumpărat; această hârtie trebuia apoi pusă în plic la ora 14,45 adică cu un sfert de oră înainte să plece la magazin.

Rezultatele au fost următoarele:

D-na C. a indicat că cumnatul său a început cumpărăturile cu un obiect de 4,50 Fr., apoi soțul său un obiect de 15,50 Fr. Dl.Treyve a indicat că dl. C. ar fi făcut la ora 15 şi 10 o cumpărătură de 4,80 Fr., apoi că profesorul ar fi făcut una de 15,50 Fr., cifră dată de d-na C.

In realitate, profesorul a făcut o cumpărătură de 15,50 Fr. şi dl.C. una de 5,10 Fr. Era deci reuşită completă privindu-1 pe profesor şi o eroare de 0,50 Fr. din partea d-lui Treyve; de 0,60 Fr. din partea d-nei C. privindu-1 pe dl. C.

Dl. Treyve în afară de ora cumpărăturii, a indicat cu exactitate cafeneaua unde au aşteptat cei doi cumpărători şi strada în care se găsea magazinul.

Prin urmare exeperiența a reuşit aproape total.

Ce devine în fața unor astfel de fapte, libertatea umană?

Se va găsi în a doua parte a acestei lucrări, o experiență analoagă de Previziune provocată după procedeele prof. Calligaris.

In astfel de feluri de revelații ale unui viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, nu mai este vorba de amintirea unor sisteme dinamice trăite şi conservate în creier; nu mai este vorba de realități trecute sau prezente care pot fi explicate prin comunicarea între psihicuri sau prin acord de rezonanță, ci de realități viitoare în stare de neant actual

Creierul uman ne-a apărut până aici ca un organ receptor de senzații actuale. Ori, pentru anumite persoane premonițiile, avertismentele, îi fac să cunoască realități care sunt încă inexistente, iar pentru altele le sugerează evenimente la o dată mai mult sau mai puțin îndepărtată şi care se realizează exact cum au fost avertizate!

"Anumiți indivizi, spune Carrel, par susceptibili de a călători în timp. Clarvăzătorii percep nu numai evenimentele care se produc în depărtare, dar şi evenimentele trecute şi viitoare. Sar zice că a lor conştiință şi-ar proiecta tentaculele sale atât în timp, cât şi în spațiu. Sau că evadând din conținutul fizic, ea ar contempla trecutul şi viitorul, ca o muscă ce ar privi un tablou şi în loc de a merge pe suprafața sa, ea ar zbura la o oarecare distanță de el".

"Faptele prezicerii viitorului ne conduc până în pragul unei lumi necunoscute. Ele par să indice existența unui principiu psihic capabil de a evolua în afara limitelor corpurilor noastre[1]"

Spiritiştii interpretează unele din aceste fenomene ca dovadă a supraviețuirii conştiinței după moarte. După Broad, ar persista după moarte, nu numai spiritul, ci şi un factor psihic capabil de a se grefa temporar pe organismul unui medium şi a cărui existență ar fi tranzitorie. Dar această explicație nu ne revelează de ce un clarvăzător este capabil să sesizeze atât trecutul, cât şi viitorul.

Şi iată-ne ajunşi de a ne întreba cu dr. Osty: "Are creierul uman proprietăți fiziologice capabile să depăşească tot ce ne-am putut imagina sau creierul uman este chiar producătorul tuturor manifestărilor gândului omenesc?"

Tulburătoare enigmă la care până în prezent nu s-a dat încă un răspuns satisfăcător".

Cum s-ar putea într-adevăr imagina transmiterea gândului unui individ, într-un creier vecin sau îndepărtat pentru a stabili acest misterios acord de rezonanță care stabileşte această comunicare între cele două psihicuri? Se pare că s-ar putea admite din punct de vedere fiziologic, ipoteza făcută în 1927 de dl. Azam.

Descoperirea dezintegrării materiei inerte prin radioactivitate, permite observarea proiecțiilor electronice însoțite de perturbații ale eterului sub formă de raze penetrante având ca reziduu, heliul.

Descoperirea dezintegrării celulelor nervoase sau organice prin vitalitate, va permite poate decelarea proiecțiilor electronice energetice. însoțite de perturbații în spațiu sub formă de diverse radiații sau de frecvențe.

Şi problemele complicate ale metapsihicii îşi vor găsi atunci o soluție ştiințifică la îngrozitoarele întrebări ale sufletelor tulburate sau neliniştite.

[1] Carrel: "L'homme cet inconnu", p.319.

Ştim că această idee a dezintegrării celulare are deja o confirmare materială şi ştiinţifică prin experienţele lui Tomassoti asupra radiaţiilor electronice în boli (Vezi cartea noastră asupra "Electricităţii Umane").

Totuşi, această ipoteză în ciuda ultimelor aceste experienţe, care constituie fenomene obiective, este departe de a antrena convingeri unanime. După Carrel, nu este sigur că fenomenele telepatice să fie datorate propagării în spaţiu a unui agent fizic "Este chiar posibil să nu existe nici un contact spaţial între cei doi indivizi care intră în comunicare. Intr-adevăr noi ştim că spiritul nu este în întregime înscris în cele 4 dimensini ale continuului fizic. El se găseşte deci în acelaşi timp în universul material, cât şi dincolo de acesta. El se inserează în materie prin intermediul creierului şi se prelungeşte în afara spaţiului şi timpului, ca o algă care se fixează pe o stâncă lăsând să-i floteze protuberantele în misterul oceanului. Ne este permis să presupunem că o comunicare telepatică constă în întâlnirea în afara celor 4 dimensiuni ale Universului nostru, a unor părţi imateriale a celor două conştiinţe".

Pentru moment, ar trebui deci continuat de considerat comunicările telepatice ca fiind produse de o extindere a individului în spaţiu.

Pe nesimţite, toate aceste ipoteze au eliminat ipoteza spiritistă.

Intr-adevăr, dacă în majoritatea faptelor se citează "post mortem" revelaţia ce pare să provină de la un spirit, este vorba de o "personificare" pe care subiectul are o tendinţă de a o face să intervină după credinţele sale latente şi nu dintr-o realitate.

Totuşi, există o ipoteză intermediară şi asupra căreia vom reveni: ar fi vorba nu de personalitatea reală a decedatului, ci de ceva lăsat de el în aerul ambiant, acest ceva părând să se ataşeze mai mult de obiecte care au fost în contact cu 6 persoane, etc.

Şi această explicaţie ne conduce la experienţele cunoscute ale persistenţei emanaţiei pe o stofă, bumbac, sare gemă, şi provocând devierea la distanţă a acului unui electrometru (Muler) şi pe de altă parte la proiectarea de electroni care sensibilizează placa radiografică (Tomasetti). Vom vedea de altfel că această idee este preluată de asemenea de prof. Calligaris: ea coroborează vederile lui Lombroso, ale lui Leadbeater şi a fost foarte recent obiectul unei explicaţii ştiinţifice de către dl. Angelo Montani.

III. PROCEDEE UTILIZATE DE MEDIUMI PENTRU PROVOCAREA TRANSEI

Clarvăzătorii, metagnomi foarte antrenați, adesea nu au nevoie de nici un procedeu necesar punerii în acțiune a facultății lor de "vedere dublă".

Alții folosesc ca şi ghicitoarele zațul de cafea, un albuş de ou aruncat într-un pahar cu apă, cărți de joc, rădăcini, oase, sferă de cristal.

Radiestezistul care "citeşte" pe plan sau fotografic şi care exercită adesea facultăți metapsihice sau intuiția, se serveşte de pendul, care după noi, îi slujeşte drept mijloc de fixare a atenției şi de punere în raport sau acord cu solul sau cu un individ mai mult sau mai puțin îndepărtat. în acest caz, este foarte puțin probabil că aceia care reuşesc astfel de experiențe sunt cel mai adesea subiecți metagnomi. Am văzut că anumite persoane indică foarte net senzațiile pe care ei le încearcă când ei se "cuplează" transei. La "sursieri" (adică radiestezişti specializați în căutarea surselor de apă - N.Tr.) şi la radiestezişti, am putut stabili că au loc modificări fiziologice sau motrice, când operatorul se află deasupra unui curs de apă (în primul caz, N.Tr.) sau în prezența unei accelerații pe care o decelează[1] (în al doilea caz, N.Tr). Au fost astfel constatate senzații de fiori în pulpe. în muşchii brațelor, ai feței etc.

Dat fiind raporturile care există între sistemul nervos periferic şi creier, s-a pus întrebarea dacă excitarea anumitor zone cutanate n-ar fi susceptibilă de a provoca fenomene psihice de clarviziune, de dedublare a personalității, de citire a gândurilor, de acord de rezonanță între două creiere situate în imediata apropiere sau la distanță unul față de celălalt. Dacă această întrebare ar fi rezolvată afirmativ, un mare pas ar fi făcut pentru explicarea anumitor fenomene metapsihice, a căror rezolvare este încă necunoscută.

Fapte incontestabile ca transmiterea gândului, premoniția, cunoaşterea paranormală, ca cele care au fost raportate, ar trebui să determine pe cercetătorii pasionați să se întrebe dacă legi care în prezent sunt ignorate n-ar prezida aceste manifestări ale unui psihic exaltat şi dacă pe de altă parte, nu s-ar putea provoca aceste stări anormale, cum se poate provoca somnul hipnotic printr-un procedeu fizic acționând asupra sistemului nervos sau a organelor de simț.

[1] "Radiestezia medicală", voi. 2, 15 Fr. Legrand Ed.

Acesta a fost scopul studiilor profesorului Calligaris, docent în Neuropatologie la Universitatea din Roma, care timp de numeroşi ani a căutat rezolvarea acestei probleme.

PARTEA A DOUA

Telepatia provocată sau experimentală

I
REZONANȚA - CONSONANȚA - INSTRUMENTAR

S-a văzut în ce constă Telepatia naturală şi fenomenele bine cunoscute de metagnomie, de vedere la distanță, de viziune a trecutului de către indivizi dotați cu facultăți zise "paranormale". Scopul nostru este de a arăta aici că această facultate a Telepatiei este apanajul oricărora dintre noi şi că prin procedee simple şi ştiințifice, este posibil oricui să devină un Clarvăzător. Care este deci diferența dintre Telepatia naturală sau spontană şi Telepatia experimentală sau provocată?

Telepatia naturală este apanajul unui mic număr de indivizi înzestrați special putând să-şi provoace o dedublare momentană a personalității. Această facultate suferă eclipse şi erori: ea nu este constantă la acelaşi individ, ea nu se produce decât într-o stare specială constituită de **Transă.**

Telepatia provocată poate fi provocată la un individ **oarecare,** ea nu provoacă nici o transă, dar ea provoacă prin procedee de excitație cutanată foarte lejere, reflexe psihice şi senzoriale care corespund "cuplării" ("acero-achage" în textul original, N.Tr.) clarvăzătorilor.

Cu Telepatia provocată noi abordăm un domeniu nou şi până în prezent abia explorat, cu excepția autorului său. dr. Calligaris.

Iată în câteva cuvinte teza profesorului Calligaris: Există pe suprafața corpului puncte, plăci şi zone a căror excitare uşoară sau o slabă presiune este susceptibilă de a provoca reflexe asupra organelor interne şi de a provoca sentimente, gânduri sau emoții, fie asupra subiectului însuşi, fie asupra unui individ care se află în fața acestui subiect.

Cum pot fi determinate exact punctele sau plăcile care provoacă aceste fenomene de telepatie sau de telediagnostic? Trebuie mai întâi să avem pe corp puncte de reper fixe.

Dacă se examinează un subiect văzut din față. se pot determina următoarele linii pe trunchi şi membre (fig.2):

1. - Un meridian A-B împarte fața în două părți simetrice plecând din creştetul capului, trecând apoi prin rădăcina nasului, vârful acestuia, prin gură, bărbie, laringe, mijlocul sternului, ombilic şi până la mijlocul pubisului.

2. - Două meridiane laterale, C-D, plecând de la umăr, trecând prin mameloane şi coborând în lungul membrelor inferioare, trecând prin

mijlocul rotulei şi ajungând la mijlocul celui de-al treilea deget de la picior (linii mamelonare).

Pentru partea posterioară:

1 - Un meridian A'-B' împărţind trunchiul în două părţi plecând de la creştetul capului pentru a ajunge la şanţul ano-rectal urmărind coloana vertebrală;

2. - Două meridiane laterale C'-D', care pleacă de la umăr pentru a ajunge la călcâi şi dedesubtul celui de-al treilea deget de la picior.

Există în plus un lanţ lateral care împarte corpul uman în două părţi, una anterioară şi una posterioară. Acest lanţ urmăreşte părţile exterioare ale membrelor, ale degetelor, trece prin axilă (subsoară) pentru a ajunge la faţa laterală a membrelor inferioare. In fapt acest lanţ urmăreşte conturul celor două schiţe ale corpului uman. (fig.2).

Pentru membrele superioare există două meridiane, unul anterior E-F, altul posterior E'-F, care pleacă din umăr şi ajung la mijlocul degetului mijlociu (medius).

Pe aceste linii şi pe liniile transversale care le leagă şi în afara acestor linii, se găsesc punctele unde trebuie să se exercite uşoara excitare, pentru a declanşa reflexul viziunii paranormale sau de diagnostic.

Liniile de mai sus, precum şi liniile de flexie a articulaţiilor, constituie repre fixe chiar pentru puncte situate în afara lor. Se posedă astfel într-adevăr două coordonate, una verticală, cealaltă orizontală, care delimitează exact centrul zonei sau punctul unde trebuie să se facă aplicarea.

Există de asemenea pentru fiecare mână, după cum vom vedea mai departe linii axiale care pleacă din mijlocul fiecărui deget şi linii interdigitale permiţând a găsi, fie pe ele, fie în afara lor, puncte corespunzătoare unor tulburări funcţionale organice, de sentimente sau de gânduri.

Opera dr. Calligans prin originalitatea sa şi prin orizonturile pe care le deschide în toate domeniile gândirii conştiente şi inconştiente, poate fi chemată să modifice majoritatea concepţiilor actuale asupra psihicului şi reflexelor cutanate.

Intr-adevăr, după el, există fenomene de **rezonanţă** între anumite gânduri, amintiri, emoţii etc. şi puncte bine determinate ale pielii; pe de altă parte, pot fi localizate puncte simetrice la un individ care se află în faţa noastră, când noi ne concentrăm spiritul asupra unui subiect sau gând. Este ceea ce dr. Calligans denumeşte **consonanţă.**

După cum am zis, punctele pot fi localizate după liniile axiale sau transversale într-un mod matematic şi poziţia lor precisă, controlată de fenomene reflexe pe care le provoacă **încărcarea** lor, adică o uşoară

presiune la nivelul lor[1]

Cum poate un gând să fie transmis de la un individ la altul, care sunt raporturile între fizicul şi moralul unei persoane sau între fizicul unui subiect şi moralul unei alte persoane? La aceste întrebări tulburătoare a făcut efortul de a răspunde dr Calligaris.

Desigur, printre experienţele relatate de medicul italian, unele ar putea fi explicate prin transmiterea gândului. Ar fi posibil ca şi autorul să fi gândit la rândul său că unele fenomene ar putea fi explicate printr-o astfel de ipoteză. Este într-adevăr plauzibil de presupus că utilizând un subiect cu care este în contact de mai mulţi ani, subconştientul operatorului să acţioneze inconştient asupra subiectului şi că imaginile fixate în străfundul amintirilor să apară la suprafaţă pentru a influenţa psihicul mediumului utilizat.

Vom da mai departe un exemplu de viziune de către medium a fizionomiei unui autor şi modalităţile prin care se prezintă "portretul" autorului, după o pagină scrisă de către acesta pe care subiectul a pus mâna. Această psihometrie provocată prin sensibilizarea unei plăci cutanate este deja un fenomen extrem de tulburător dar ce să mai vorbim de descrierea casei lui Dante şi a imaginii poetului Horaţiu de către medium"? Oare printr-un fenomen psihic inconştient n-a dictat fără să-şi dea seama, subiectului - medium, pe care acesta a exteriorizat-o?

Aceasta este obiecţia care ne vine în minte în mod natural şi care fără să scadă valoarea lucrărilor confratelui nostru, merită să fie elucidată.

Pentru a explica acest fenomen trebuie să se facă apel la radiaţii emise de persoane defuncte şi conservate în eter. după unele teorii emise recent de diverşi autori?

Premisele fiind puse, să examinăm acum teza şi teoriile dr Calligaris

Telepatia, spune el, este o lege universală şi facultatea de comunicare telepatică trebuie considerată ca fiind comună tuturor fiinţelor umane, am putea spune, tuturor fiinţelor vii, căci ea există deasemenea la animale.

Faptele următoare vin în sprijinul acestei ipoteze.

Ca urmare a publicării rezultatelor obţinute de el în experienţele sale asupra "Limbajului albinelor", dl Julien Francon[2] încheie studiul cu următoarea concluzie.

"Toate rezultatele sunt concordante ele dovedesc cu o claritate absolută pe de o parte, că reperarea vizuală prealabilă este condiţia necesară şi suficientă a albinei în zbor de lucru şi că mirosul nu intervine pentru a indica celorlalte albine locul unde se află "prada" pe care o explorează sora lor"

[1] Aceste indicaţii foarte precise sunt date în cărţile publicate de dr Calligaris, a căror listă o vom da la sfârşitul acestei cărţi

[2] "Revue des Deux Mondes", 1 aprilie 1939

"Prin aceeaşi observaţie, ele confirmă existenţa comunicării între albine fără de care n-ar fi posibil colaboratoarelor nici de a cunoaşte existenţa comorii oferite semenei lor, nici de a ajunge până la aceasta."

"In plus aceste experienţe fără să ne releve natura misterioaselor "comunicări" permit totuşi să avem o idee de ceea ce ar putea fi. Aceste dovezi ne-au arătat într-adevăr în mai multe rânduri că albinele colaboratoare se comportau exact ca şi sora lor iniţiată, acţionând cu acelaşi discernământ, că la modul propriu vorbind, ele au recunoscut un obiectiv pe care nu l-au văzut niciodată.

Nu putem atunci să gândim că documentarea pe care o primesc de la sora lor este transmisă sub formă de imagini printr-un fenomen telepatic ?

"Comunicări" de această natură ar corespunde atitudinii singulare a albinelor în prezenţa obiectivului pe care ele îl întâlnesc pentru prima dată şi pe care ele îl identifică totuşi ca şi cum ar fi păstrat amintirea vizuală. Ele ar explica astfel de asemenea ordinea perfectă ce prezidează principalele acte ale vieţii stupului şi care par să se nască în partea cea mai profundă a unui extraordinar instinct colectiv."

Aceleaşi observaţii s-ar putea aplica lumii furnicilor, termitelor etc.

"Toate creaturile, scrie Kephren. sunt legate între ele prin legături subtile, dar deosebit de puternice ale fluidului lor vital: existenţa noastră constă într-o luptă fără sfârşit angajată între forţele universale şi energiile noastre interioare."

Noi suntem în raport constant telepatic cu toţi locuitorii planetei (sublinierea aparţine traducătorului). Iradierea telepatică nu se produce numai între indivizi care se cunosc şi care sunt în comunicare spirituală intimă, ci de asemenea în alte direcţii: căci nu există nici o îndoială că un sentiment născut la un domn Dupont. de exemplu, care se găseşte lângă mine, poate fi în comunicare cu propriul meu spirit, fără ca eu să-mi dau seama, tot atât de bine dacă el s-ar găsi la celălalt capăt al lumii, deoarece viteza gândului este instantanee, după cum a stabilit Charles Henry.

Este posibil ca o asemenea repercusiune să nu fie prevăzută de mine şi ca ea să rămână fără efect în lume şi ca ea să fie pierdută, aceasta se poate, dar pierderea respectivă nu distruge gândul primitiv (în sens de primar, iniţial, N.Tr.).

Noi toţi, suferim de numeroase proiecţii psihice, adică infinite iradieri[1] telepatice care ne vin din toate părţile, fără să fim conştienţi de acest lucru. Ce minunăţii ar fi rezervate ochilor muritorilor dacă le-ar fi posibil să vadă în atmosfera care îi înconjoară, infinitele mesaje care sunt vehiculate de

[1] Alegerea cuvântului nu este prea potrivită; el are o mare specificitate însemnând emisie de radiaţii radioactive. Ar fi mai potrivit **emisiuni**, N.Tr.

un număr infinit de raze care se încrucişează în toate direcţiile, dar de asemenea am putea adăuga noi, câte deziluzii'

Influenţele mutuale nu se produc numai între organismele vii, între două inteligenţe, ci ele pot avea multiple combinaţii.

Creierul lui Jacques transmite gândul său creierului lui Pierre după cum coarda unui pian transmite vibraţia sa unui instrument vecin, după cum vocea mea se repercutează sub formă de ecou într-o vale.

Astfel orice element din Univers, însufleţit sau neînsufleţit, este un emiţător, adică un iradiant şi în acelaşi timp şi un receptor, adică un iradiat (vezi explicaţia de la asterisc 1)

Este posibil ca în substanţa noastră cerebrală când se naşte un gând care ne pare spontan şi căruia nu-i găsim cauza, fie din lumea noastră interioară, fie din lumea exterioară, să aibă o origine mult mai îndepărtată şi să provină din diverse elemente ale Universului.

Am putea deci sa afirmăm că telepatia umană nu este decât un caz particular, o modalitate a telepatiei universale (Subl Trad)

Dacă noi examinăm fenomenul telepatiei între doi indivizi, dintre care unul se află la Roma şi celălalt la Constantinopole, noi trebuie să ne întrebăm nu prin ce mijloc gândul primului ajunge la cel de-al doilea, ci pentru ce cel de-al doilea n-are constant cunoaşterea gândului primului. Se poate presupune că gândurile primului constituie mesaje care ajung la subconştientul celui de al doilea fără a ajunge să egaleze conştiinţa însăşi. Această egalare. această percepţie nu se produce decât în caz excepţional şi numai atunci când în limbajul nostru noi pronunţăm cuvântul de telepatie care ia atunci o aparenţă de minune.

Este foarte probabil ca această trecere de la subliminal la conştient se produce când perceptorul se găseşte într-o stare psihică particulară, într-o stare de receptivitate specială a cărei modalitate ne scapă încă, dar care se poate explica printr-un acord de rezonanţă. S-ar putea presupune de asemenea că atunci când gândul lui Jacques este transmis lui Pierre, telepatia universală a lăsat cale liberă acestui mesaj interuman în realitate undele gândului lui Jacques parvin **tot timpul** la subconştientul lui Pierre, fără ca nici unul să-şi dea seama de aceasta.

Dar în acest caz mesajul nu cade în vid după Calligaris, el se repercutează pe suprafaţa corpului prin căi preparate şi predestinate şi **printr-o excitaţie a uneia din aceste zone de repercusiune** corespunzând mesajului transmis, este posibil să ducă la suprafaţa conştiinţei imaginea latentă şi înmagazinată de subconştient.

Carrel la rândul său a imaginat un alt proces pentru explicarea cunoaşterii supranormale dar care derivă din aceeaşi idee de telepatie universală.

"Limita noastră anatomică, spune el, este numai un aspect al individului: ea nu învăluie personalitatea mentală. Dacă noi am putea să zărim legăturile imateriale care ne leagă unii de alții, oamenii ne-ar apare cu caractere noi şi stranii. Unii abia depăşesc suprafața propriului corp, alții se întind peste țări întregi, continente, întreaga lume... Omul se poate prelungi în spațiu în mod încă şi mai pozitiv. In cursul fenomenelor telepatice el proiectează instantaneu o parte din el însuşi, un fel de emanație care va întâlni un părinte, un prieten. El se extinde astfel la distanțe lungi, trece oceanul, continentele, într-un timp prea scurt pentru a putea fi apreciat. El este capabil de a întâlni în mulțime pe acela căruia trebuie să i se adreseze. Individul care posedă această formă de activitate se comportă ca o ființă extensibilă, un fel de amoebă capabilă a trimite un pseudopod la o distanță considerabilă."(fig.3)

In rezumat deci, teoria lui Calligaris este următoarea:

Există pe suprafața corpului linii, puncte, plăci cutanate hiperstezice care sunt în relație fie cu organele noastre interne (rezonanță), fie cu acelea ale altor indivizi (consonanță), fie cu gândurile noastre sau ale persoanelor prezente sau îndepărtate. **(fig.4)**

Se caută hiperstezia acestor plăci pe subiect sau pe persoana plasată în fața acestuia cu un ciocan rece sau al unui slab curent faradic. Placa fiind foarte limitată după indicațiile furnizate de autor, se aplică un mic tampon de cupru pe suprafața cutanată şi se aşteaptă ca subiectul să indice cele trei repercusiuni ale reperului semnalate pentru acesta placă (reflexe senzoriale), de îndată ce cele trei repercusiuni au fost simțite de subiect, placa este considerată **încărcată,** adică sensibilizată şi experiența poate fi asigurată de reuşită.

Se va fi ajuns astfel la **pragul conştiinței,** ceea ce era numai în **inconştient,** fiind făcută imagine vizibilă latentă a unei emoții, a unui gând, a unui obiect etc., şi pe de altă parte este relevat dezechilibrul unui organ sau al unei funcții urmărind placa **sensibilizată**.

Iată un exemplu cu intenția de a ilustra această teorie:

1. - Un subiect, Jacques, vede un cufăraş sau fotografia acestui obiect. Un acelaşi moment, un fel de reflex plecând din creierul său ajunge la o zonă cutanată a propriului său corp şi o sensibilizează.

Există deci o legătură stabilită între luarea la cunoştință a cufăraşului de către creier şi placa situată pe piele, într-un anumit loc al corpului. Este ceea ce Calligaris denumeşte **rezonanță.**

2. - Să presupunem acum că în fața acestui subiect, Jacques, la care s-a produs fenomenul de rezonanță, se află un alt subiect, Pierre. Acesta

primeşte pe nesimţite pe locul simetric al corpului său şi ca un fel de reflex, razele care emană de la placa făcută sensibilă de pe corpul lui Jacques Corpul lui Pierre este ca o oglindă pe care s-ar reflecta imaginea punctului sau a plăcii devenită sensibilă la Jacques. Această oglindire este modul cel mai propriu dacă placa lui Jacques este pe mâna dreaptă, imaginea acesteia asupra lui Pierre va fi pe mâna stângă

3 - Dar fenomenul cel mai extraordinar este următorul:

Dacă cu ajutorul ciocănelului rece sau al unui fascicol faradic se excită această placă reflectată pe subiectul Pierre, acesta vede instantaneu imaginea cufăraşului văzut sau gândit de Jacques.

Este ceea ce Calligaris denumeşte **consonanţă**.

Aceste experienţe ne incită să respingem anumite dogme cum este aceea a dualismului lui Descartes suflet şi corp.

Omul este un tot am învăţat să cunoaştem anatomia sa, fiziologia sa şi a trebuit să mergem mai departe şi să pătrundem nu numai în intimitatea celulelor sale, dar şi în aceea a psihicului său, a conştiinţei sale, a facultăţilor sale naturale şi de asemenea a darurilor sale supranaturale ale viziunii trecutului şi viitorului

Trebuie însă să ne ferim de a individualiza şi de a studia numai psihicul în afara fiinţei materiale cu care este intim legat, acesta ar însemna să cădem dintr-o eroare, într-una mult mai mare din acest motiv experienţele lui Calligans care leagă spiritul de materie, senzaţia fiziologică de producerea stărilor de conştiinţă, merită să fie studiate căci ele poate ne dezvăluie o parte a misterului care învăluie personalitatea umană.

Concluzia pe care putem s-o tragem din faptele constatate şi controlate, este că atât din punct de vedere fizic, cât şi din punct de vedere psihic, suprafaţa corpului nostru, aşa după cum s-a exprimat Carrel, nu este adevarata limită a individului ea constituie numai un mijloc de apărare contra agenţilor exteriori, noi extinzându-ne mult mai mult în timp şi spaţiu

Pe de altă parte, după cum razele cosmice ne pătrund şi ne traversează, ca şi alte radiaţii pe care nu le percepem, noi suntem atinşi de raze vitale provenind de la lumea exterioară, provenind de asemenea de al alţi indivizi, iar unele ating numai conştiinţa noastră şi evocă un loc. o persoană, un gând îndepărtat şi acest şoc provoacă senzaţii vizuală şi auditive Altele ating zone cutanate care nu se leagă cu conştiinţa decât ca urmare a unei uşoare excitaţii la suprafaţa lor Toate aceste fenomene fac parte din personalitatea umană în grade mai mult sau mai puţin pronunţate.

Sistemele cutanate, linii, zone. plăci etc., studiate şi semnalate de dr. Calligaris, n-ar fi după el, decât linii de trecere (intrare şi ieşire, emisie şi recepţie) de **iradieri**[1]**.**

Ele ar fi reprezentări geometrice potrivit cărora se face transmiterea de **raze vitale,** ferestre prin care intră şi ies radiaţiile vitale. Fiecare rază specifică ar avea fereastra sa specială când iese din corp (rezonanţă) şi fereastra sa particulară când , provenind de la un element animat sau neînsufleţit din lumea exterioară se reflectă sau intră în acesta (consonanţă).

In faţa experienţelor lui Calligaris evident se poate pune întrebarea dacă nu suntem victime ale autosugestiei. La aceasta prof Calligaris răspunde:

1. - Prin dovada visului. - Dacă se sensibilizează o linie axială a degetelor sau a mâinii înaintea somnului subiectului, se va produce în timpul nopţii un vis determinat, în raport cu sentimentul corespunzător liniei sensibilizatoare;

2. - Obiectivitatea sensibilizării poate fi pusă în evidenţă badijonând cu o soluţie pe bază de fosfor spaţiile care acoperă liniile axiale ale mâinii. Dacă se pune subiectul în obscuritate şi dacă el realizează puternic şi exclusiv un sentiment, se vede strălucind pe linia corespondentă, (fig.5)

ZONOTERAPIE. **-** După cum am semnalat deja în cartea noastră asupra "Radiesteziei Medicale", **liniile lui Calligaris au puncte comune cu zonele lui Fitzgerald şi Bowers** pe care aceşti autori le-au indicat în 1917 având în vedere tratamentul care se face ca în acupunctura chineză (Sublinierea Tr.).

Aceşti autori divizează vertical corpul uman în zece zone sau felii (5 de fiecare parte a liniei mediane care trece prin mijlocul frunţii şi nasului şi prin apofizele vertebrale pentru partea posterioară a corpului şi ajungând în faţă la degetele mijlocii ale mâinilor şi picioarelor, iar în spate la călcâi).

Ei au găsit o corespondenţă între dinţi, mâini şi picioare, aşa fel că o presiune, o ciupire, o fricţionare dură la nivelul acestor diverse organe sunt susceptibile să aducă o vindecare prin acţiune reflexă asupra unui alt organ situat în aceeaşi zonă.

[1] Am arătat mai înainte că termenul este greşit. Vezi asteriscul anterior.
N.Tr.

•*

Ei au semnalat printre altele puncte care pot provoca pierderea cunoştinţei sau chiar moartea şi puncte analoage celor utilizate de japonezi în Jiu-Jitsu şi care provocând o mare durere, pot imobiliza un individ (fig.5.)

II. ACŢIUNILE LA DISTANŢĂ. TELEPATIE ŞI TELEDIAGNOSTIC. ESTE POSIBIL DIAGNOSTICUL LA DISTANŢĂ PE O FOTOGRAFIE, SÂNGE ETC.?

Fenomenele de telepatie, de telestezie. adică de transmitere de sentimente sau senzaţii de la un individ la altul, se pot produce la orice distanţă deoarece noi ne găsim aici în domeniul metapsihicului. domeniu în care spaţiul şi timpul nu au nici o valoare

S-ar putea imagina că există unde de lungimi diferite potrivit stărilor psihice şi care ar acţiona asupra diferitelor plăci corespunzătoare distanţelor.

Ori, dacă se admite că un individ poate transmite altuia o senzaţie de căldură, de frig etc , se poate înţelege cu uşurinţă, că pot fi transmise senzaţii fiziologice normale sau morbide putând furniza indicaţii asupra stării de sănătate a unui individ îndepărtat.

Dacă transmiterea unei astfel de stări este veritabilă, trebuie să tragem concluzia că radiaţii emanate de la bolnav vin să se proiecteze pe coprul examinatorului prin spaţiu şi pot să sensibilizeze potrivit localizării râului, cutare sau cutare placă a acestui examinator.

Acesta este diagnosticul la distanţă Dr Calligaris a realizat această experienţă. Dar ea este destul de delicată, căci trebuie la o oră fixă să sensibilizeze la percipient şi la bolnavul îndepărtat o placă specială situată pe degetul mijlociu şi ca bolnavul şi observatorul să se afle în linie dreaptă Apoi se face cercetarea bolii Este vorba aici de cercetări ştiinţifice foarte interesante, dar latura practică pentru moment n-a fost considerată Un rezultat apreciabil nu va fi obţinut realmente, decât în ziua în care bolnav şi medic comunică prin spaţiu, acesta din urmă printr-un procedeu fizic sau cutanat, va putea să cunoască locul şi chiar esenţa bolii Poate că educarea bolnavului şi primirea de instrucţiuni precise şi pe de altă parte antrenamentul medicului şi formarea sa pentru determinarea pe propriul corp a reacţiilor necesare diagnosticului la distanţă vor fi de folos pentru a ajunge la acest rezultat

Inainte de a studia această problemă, noi trebuie să răspundem la unele obiecţii

1. - Dacă este necesar pentru a folosi un subiect-medic pentru a face diagnosticul bolii şi să vadă organul bolnav, pentru ce nu s-ar recurge pur şi simplu la calităţile unui "clarvăzător"?

La aceasta noi am putea răspunde: Da, aceasta este posibil, dar admiţând că clarvăzătorul are într-adevăr calităţi, se poate înşela şi să nu fie tot timpul în stare de **clarvedere** în timp ce prin procedeul dr Calligaris **orice persoană poate deveni văzătoare sau clarvăzătoare** şi reflexele provocate şi controlate pot fi un criteriu dacă nu absolut, cel puţin foarte aproape de realitatea viziunii.

2. - Unele persoane nu percep difernţele de senzaţie la nivelul plăcilor cutanate şi în ciuda încercărilor repetate şi al formării, nu ajung la simţirea diminuării sau creşterii intensităţii unui uşor curent faradic. Se pare că trebuie să se atribuie această carenţă încărcării suficiente a centrilor nervoşi.

Noi am arătat într-adevăr în diferitele noastre publicaţii asupra reflexelor, că orice reflex nu este posibil decât dacă **energia de rezervă** a centrilor nervoşi este suficientă pentru provocarea declanşării reflexelor.

Dacă acumulatorul uman este descărcat, oricare excitaţii, chiar considerabile, rămân fără efect. în timp ce dacă se găseşte o oarecare cantitate de energie, o excitaţie aproape imperceptibilă va fi suficientă pentru a provoca un efect motor.

Există **rezonatori biologici,** după cum există rezonatori fizici şi materiali. Fenomenele fizice (două harpe vibrând) constituie o imagine a ceea ce doi rezonatori biologici acţionând unul asupra celuilalt prin acord de rezonanţă sunt susceptibili de a produce în aceste două organisme.

Este posibil diagnosticul la distanţă pe fotografie, sânge etc.?

Trebuie să mărturisesc că experienţele pe care le-am practicat eu însumi după metoda lui Abrams cu sânge pentru diagnosticul bolilor, după un număr de succese, s-au arătat adesea nesigure sau false.

Pe de altă parte diagnosticele puse de unii radieslezişti şi experienţele practice de la diversele congrese de radiestezie, au lăsat în spiritul meu o îndoială asupra valorii diagnosticelor după clementele fiziologice sau patologice şi după fotografii. (Subl.Tr.).

Am întreprins deci studiul acestei metode a dr. Calligaris cu o anumită neîncredere, dar după ce am văzut şi am procedat eu însumi la aceste investigaţii, m-am convins acum că diagnosticul la distanţă trebuie să fie posibil. Rămâne de explicat ulterior mecanismul. Pentru moment să ne ţinem însă de fapte.

Ne pare totuşi necesar, atâta vreme cât nu dispunem de un număr destul de mare de experienţe, de a pune în gardă pe examinatori şi publicul împotriva unei generalizări a acestui procedeu Atât în telepatia naturală, cât „şi în telepatia experimentală, pe lângă succese incontestabile se pot avea şi eşecuri cauzate fie de tehnica, fie de autosugestia subiectului utilizat Ca şi în cazul experienţelor de metapsihică, suntem încă incapabili să spunem de ce cutare diagnostic la distanţă a fost exact şi cutare, eronat Falsificarea rezultatelor se produce ca urmare a unui acord de rezonanţă incomplet între cele două organisme, unul apropiat, altul îndepărtat, sau aceasta se poate produce şi ca urmare a unor cauze minime? Influenţa anumitor culori ne-a apărut în unele cazuri a fi o sursă de netăgăduit de eroare

Aceste rezerve făcute, împrumutând empirismul clarvăzătorilor, propriile sale mijloace, noi credem că produsele fiziologice vor putea fi susceptibile de a furniza elemente foarte preţioase medicului care va şti să le utilizeze după metoda lui Calligaris.

Nu mai este nevoie să spunem că este necesară o formare serioasă, ca şi o localizare foarte precisă a plăcilor corespunzătoare controlată de repercusiunile a unor repere foarte nete, fără care s-ar ajunge fatalmente la un eşec.

III. OMUL EVOLUAT.
CUNOAŞTEREA PARANORMALĂ ŞI ŞCOALA METAPSIHICĂ
REZUMATUL TEORIEI LUI CALLIGARIS

Telepatia este o facultate pe cale de evoluţie sau de regres[7] După Desid Papp această regresie pare evidentă dacă se ţine seama că la numeroase insecte, masculul cheamă femela situată la câţiva kilometri şi el a tras concluzia că natura a realizat cu mult timp în urmă ceea ce au inventat savanţii moderni T F F Dacă insectele sunt capabile de asemenea transmiteri la distanţă , trebuie să ajungem noi înşine la această constatare că facultatea telepatică la om este în regres. Dar această deducţie, logică în aparenţă, ar putea foarte bine să fie falsă în realitate.

Des Papp, abordând evoluţia omului, îi atribuie un nou sens pe calea evolutivă pe care el îl denumeste s**imţ spectroscopic.** Acesta i-ar putea permite să capteze radiaţiile emanând din lumea exterioară şi să se pună în relaţie directă cu natura şi cu semenii săi

"Poate, spune el, că natura va constitui creierul omului viitor în aşa fel încât să îndeplinească funcţiile unui aparat atât receptor, cât şi emiţător. Şi atunci, fără ajutorul unor instrumente complicate şi graţie creierului său perfecţionat, să intre în comunicare spirituală cu lumea interioară şi cu oricare din semenii săi." Este dealtfel această evoluţie pe care noi am semnalat-o deja. Dar unde noi găsim o dezvoltare cerebrală, Des. Papp imaginează o dezvoltare a organelor de simţ şi în special a ochiului.

Dar aceste organe hipersensibile întrevăzute de Papp sunt deja utilizate de Calligaris: sunt plăcile cutanate telepatice cu toate sistemele care îi sunt asociate.

Fără îndoială acest simţ spectroscopie pe care Papp îl atribuie omului viitorului, există deja în concepţia şi teza lui Calligaris.

Nu este vorba de altfel, de o achiziţie recentă: aceste raporturi între corp şi spirit au existat dintotdeauna. Dar există asociaţii noi de idei corespunzând unei dezvolatări paralele ale creierului, care, fără îndoială, contribuie la o evoluţie viitoare a energiei psihice.

Ca multe alte facultăţi paranormale, facultatea telepatică se poate dezvolta considerabil prin utilizare. Dar pentru a o utiliza, trebuie să fie cunoscută şi găsite apoi procedeele şi metodele de a o pune în evidenţă.

Natura este plină de forţe infinite care astăzi sunt complet ignorate deoarece noi nu cunoaştem Teactivii care ni se pot releva. Corpul uman este o veritabilă antenă care primeşte şi transmite mesaje de toate naturile care îi parvin din Univers. El captează unele, dar altele îl lasă insensibil, cum sunt razele cosmice sau diversele unde care îl ating şi-1 străbat, fără a trezi nici o clipă vreo imagine în conştiinţa sa.

Cum interpretează Şcoala metapsihică cunoaşterea paranormală, telepatia, psihometria, metagnomia şi în general toate fenomenele constatate la clarvăzători şi la mediumi?

Lăsând la o parte concepţiile spiritismului şi intervenţia desîncarnaţilor.; ea ajunge la concluzia că în Telepatia naturală, clarvăzătorul îşi ia elementele cunoaşterii sale, chiar din spiritul subiectului pe care este chemat să-1 examineze.

Această interpretare are avantajul de a explica rezultatele strălucite obţinute adesea şi de asemenea eşecurile, cât şi cunoaşterile incomplete sau fragmente de stări cerebrale. Prin ea, deasemenea, se înţeleg diagnostice medicale, adesea eronate, precum şi prescripţiile fanteziste făcute de

clarvăzători care nu cunosc decât câteva medicamente sau specialităţi, prin lectura prospectelor lor.

In general, într-adevăr, bolnavul când vine să consulte un clarvăzător ştie organul de care suferă şi el a putut adesea să localizeze foarte exact locul suferinţei sale această **autoscopie** acţionează asupra creierului clarvăzătorului care în acest caz citeşte în gândul celui consultat. Dar este foarte posibil. şi aceasta se întâmplă frecvent, ca clarvăzătorul să n-aibă decât o imagine fragmentară a bolii şi ca originea acesteia să-i scape adesea. Printre numeroşii bolnavi examinaţi de dr Osty la Institutul de Metapsihică cu ajutorul clarvăzătorilor, au fost foarte puţini aceia care au beneficiat de un diagnostic exact şi complet.

In ce priveşte pronosticul, el este de asemenea foarte fantezist. La un bolnav afectat mental de evoluţia unei boli benigne a fost pronosticat un sfârşit fatal sau o vindecare întârziată. Din contră, la un altul, la care boala este inexorabilă, dar care păstrează totuşi şi fără voia sa o speranţă de vindecare, va fi pronosticată o atenuare progresivă a bolii. Deci în majoritatea cazurilor, bolnavul este acela care determină răspunsurile clarvăzătorului.

In general aceşti subiecţi metagnomi sunt transpozitori de cunoaştere cum îi denumeşte dr Osty şi nu exploratori ai corpului.

Astfel în câteva cazuri, în experienţele de telepatie naturală la a căror producere de diagnostic paranormal am asistat, s-a impus întotdeauna noţiunea că, atunci când noi cerem unui subiect să ne releveze bolile trecute, prezente sau viitoare, noi suntem aceia care furnizăm cunoaşterea respectivă, fără ca atât noi, cât şi el s-o ştim. Putem să ne amintim de bolile noastre anterioare, să cunoaştem tulburările de care suferim în prezent şi să ne temem pentru un viitor apropiat sau îndepărtat de o afecţiune şi care nu există sub formă potenţială decât în spiritul nostru.

Putem să acceptăm aceeaşi explicaţie şi în ce priveşte telepatia provocata ? Noi nu credem, pentru că în majoritatea acestor cazuri este vorba mai ales de reflexe psiho-cutanate, al căror mecanism îl vom explica cu ocazia experienţelor pe care le-am făcut cu dr Calligaris.

Ar fi de altfel de dorit ca institute de cercetare, cum este Institutul de Metapsihică din Paris să ia iniţiativa de a verifica experienţele şi teoria dr Calligaris, cu scopul de a pune la punct această importantă problemă a mecanismului fiziologic prin care două psihicuri se pot pune în raport şi să provoace fenomene telepatice prin mijloace fizice aplicate pe suprafaţa cutanată

Intr-adevăr până în prezent nu s-au putut înregistra decât faptele şi să se emită ipoteze fără să se poată determina ştiinţific prin ce proces ajung ele la nivelul conştiinţei. Interpretarea pare să fie furnizată de teoria lui Calligaris. Pentru ce să nu fie folosită? Metapsihicii care sunt **Paraoficiali** se abţin

să facă eforturi în această direcție şi să întreprindă aceste studii: n-ar putea decât să rezulte o evoluție interesantă în cunoaşterea noastră a personalității umane.

Este sigur că atunci când se abordează pentru prima dată lectura lucrărilor dr. Calligaris, nimeni nu-şi poate stăpâni o anumită frământare de neîncredere, faptele expuse de autor fiind atât de fantastice şi tulburătoare încât s-ar dori să fie controlate imediat şi să se întreprindă fără întârziere studiul acestei telepatii provocate.

In fața acestei relevări a necunoscutului, a acestor fenomene de clarvedere a trecutului, a viitorului, de diagnostic la distanță, de citire a gândurilor provocate printr-o simplă atingere a pielii se pune întrebarea care este participarea sugestiei sau autosugestiei.

Se pare că însuşi autorul şi-a dat seama de tulburarea pe care o va suscita în spiritul cititorului. De aceea el a căutat în ultimele sale publicații "II Cancero" ("Cancerul") şi "Malattie infettive" ("Boli infecțioase") să aducă o dovadă palpabilă şi fotografică a afirmațiilor şi descoperirilor sale.

După ce a sensibilizat placa cutanată diagnosticând o boală contagioasă şi provocând imaginea agentului infecțios în spațiu, mare nu i-a fost stupefacția observatorului, văzând proiectată pe bicepsul bolnavului, forma considerabil mărită a acestui microb. Şi desigur că atunci dr.Calligaris a trebuit să-şi pună întrebarea următoare: "Sunt eu victima unei iluzii? Imaginile care se prezintă vederii mele sunt reale, sau eu sunt victima unei autosugestii?"

Dacă într-adevăr aceste proiecții cutanate ar fi reale, pentru ce n-ar fi posibil să fie fotografiate? Şi iată că aici, misterul face loc realității obiective. Pentru a evita interpretări răuvoitoare, şi de a reteza scurt orice critică, Calligaris, cu ajutorul unui ungunet, a anemiat pielea în regiunea în care se proiecta imaginea microbiană, în aşa fel ca rețeaua venoasă superficială să nu mascheze fenomenul sau să falsifice rezultatele.

Şi el a fotografiat imaginea microbilor patogeni astfel proiectați pe bicepsul bolnavului atins de boala provocată de către ei.: Bacillul lui Koch, spirochete, gonococcul lui Neisser, Bacillul lui Nicolaier etc.

Controlul era evident uşurat de studiul bacteriologic al sângelui sau produselor patologice ale bolnavilor (spută etc.).

Dar constatarea cea mai extraordinară care a fost făcută a fost aceea a dimensiunilor extraordinare ale microbilor vizibili şi fotografiați pe pielea bolnavului; Bacillul lui Koch avea o lungime de circa 8 centimetri; Spirocheta de asemenea 8 centimetri: gonococcul 5 cm x 4 cm şi Bacillul lui Nicolaier, 4,5 cm până la 2 cm.

In timpul şederii noastre pe lângă Calligaris am putut vedea cu proprii noştri ochi proiecţia acestor microbi pe piele şi adesea, fără intervenţia pomezii anemiante In acest caz, fără pomadă, microbii se proiectau cu un aspect albicios, contrastând cu tenta mată a pielii Ca urmare a aplicării pomezii ei se prezentau din constră, cu o culoare închisă, tranşant faţă de culoarea pielii Am putut de atunci să procedăm la aceleaşi experienţe pe diferiţi bolnavi şi totdeauna cu acelaşi succes.

Incurajat de aceste rezultate nesperate, dr Calligaris şi-a pus întrebarea dacă n-ar fi posibil de a cunoaşte prin acest procedeu nou, agenţii patogeni ai bolilor al căror microb este încă necunoscut.

Şi astfel a obţinut fotografii ale agenţilor presupuşi ai variolei, ai scarlatinei, ai reumatismului, ai pohomelitei. ai enecefalitei letargice, ai gripei, ai sclerozei în plăci şi în fine ai cancerului în caz de infecţii asociate, imaginile microbiene se prezintă pe piele cu intensităţi şi contururi cu atât mai precise cu cât virulenţa este mai accentuată.

Aceste forme microbiene mai mult sau mai puţin bizare pentru unele dintre ele, sunt într-adevăr reproducerea agenţilor bolii definite clinic?

Dacă ne-am raporta la experienţa iniţială şi într-adevăr demonstrativă a microbilor cunoscuţi, ar trebui, evident, să răspundem afirmativ.

Totuşi, în prudenţa sa ştiinţifică, autorul se mulţumeşte să constate că în paralizia infantilă (poliomielita) el a fotografiat un mic şarpe ciliat. In variolă, un microb bilobat etc

Dar dacă aceste reprezentări fotografice nu sunt agenţii bolilor susmenţionate, ce pot fi?

De unde ar proveni aceste modificări celulare care apar pe bicepsul indivizilor, ignorând că ei sunt atinşi de o boală microbiană şi ignorând mai ales forma microbului şi cum să se explice faptul că la indivizi diferiţi şi afectaţi de aceeaşi boală, se găsesc şi se fotografiază aceleaşi forme?

N-ar putea fi vorba aici de stigmate care ar putea surveni sub influenţa unei acţiuni psihice ca la nevropaţi sau la isterici.

Noi suntem în prezenţa unor forme atât de stupefiante şi de extraordinare că ne este imposibil de a tenta măcar o explicaţie.

De asemenea se va înţelege că în faţa acestor surprinzătoare revelaţii, căutăm a ne da seama pnn noi înşine de rezultatele pe care suntem în măsură să le obţinem prin diversele metode ale prof Calligaris, căci aceste dovezi obiective ridică toate dubiile care ar mai putea exista asupra realităţilor liniilor, plăcilor şi punctelor susceptibile de a provoca fenomenele de telepatie.

Folosind de mai mulţi ani metoda profesorului italian pentru diagnosticul bolilor şi deja impregnat.cu metodele sale, am crezut util şi necesar de a sta în apropierea sa pentru a studia de aproape procedeele sale şi pentru

a aduce o mărturie imparțială, păstrându-mi totodată dacă este necesar dreptul meu liber la critică.

Paginile care urmează constituie un corolar şi o ilustrare a celor expuse până aici.

După teorie, iată utilizarea practică pe care un medic de exemplu, poate s-o obțină din acest studiu.

Ca şi bunul nostru Lafontaine, pot să spun, cu privire la experiențele care urmează: "Eram acolo, iată ce mi s-a întâmplat"'

Inainte de a trece în revistă şi de a indica localizările unor puncte pentru provocarea fenomenelor de telepatie, noi trebuie să enunțăm în propoziții simple rezumatul teoriei prof. Calligaris.

I. După cum o emoție, o spaimă, pot suscita reflexe "piele de găină", de paloare, de înroşite a feței (fenomene vaso-motorii), tot aşa un sentiment, o amitire, o ură, iubirea, durerea morală, sunt capabile de a sensibiliza automat şi fără manifestări aparente un punct sau o zonă de pe o suprafață cutanată.

II. Un gând repercutându-se astfel asupra unui spațiu limitat al corpului nostru poate în mod invers s-o suscite, s-o facă să renască, s-o reamintească subconştientului, excitând aceeaşi regiune, prin care ea s-a exteriorizat. Cu alte cuvinte, se poate provoca cutare amintire, cutare gând, excitând un punct precis de pe suprafața corpului.

III. Radiațiile emise de un punct de la suprafața cutanată a unui individ (sub influența unui gând, unei amintiri, unei emoții etc.) se reflectă automat şi într-un loc exact simetric situat pe coprul unei persoane plasate în fața acestuia.

IV. Acest punct excitat la această a doua persoană permite de a lua cunoştință de gândul primului.

Astfel, după cum există centri reflecşi periferici în relație îndepărtată cu organele noastre interne, tot aşa noi avem centri nervoşi la suprafața pielii care corespund psihicului nostru.

[1] Cu permisiunea prof. Calligaris şi grație amabilității Instituto Accademiche din Udine am reprodus în cartea noastră "Les Radiations des Maladies et Microbes", 15 fotografii de imagini microbiene proiectate pe bicepsul bolnavului (Ed. Legrand, Paris).

IV. EXPERIENȚELE DR. CALLIGARIS

DIAGNOSTIC DIGITAL - REACȚIILE EMOȚIILOR ȘI ALE CULORILOR EVOCAREA UNEI AMINTIRI DIN COPILĂRIE - AUTOSCOPIE - GÂND CONTROLAT - TELEVIZIUNE - CINE ESTE "ASASINUL'"? - CERCETAREA PATERNITĂȚII - TELEAUDIȚIE ȘI TELEVEDERE DE LA UDINE (ITALIA) LA NISSA (FRANȚA) - ULTIMA EXPERIENȚĂ - VEDEREA PARAOPTICĂ - PROIECȚIA DE IMAGINI CUTANATE - PUTEREA TELEPATICĂ A UNUI SUBIECT

La baza studiilor dr Calligaris se află. după cum am menționat, descoperirea capitală a liniilor verticale și orizontale care împart corpul uman în segmente (Vezi **figura 2)**

Dacă presezi între policele tău și indexul tău (adică între degetul mare și arătător, N Tr) degetul mijlociu al unui subiect, la nivelul pulpei degetului și unghie, se sensibilizează automat întreaga linie axială cuprinsă între extremitatea degetului presat și umăr, adică linia EF Mai mult. această linie de sensibilizare se întinde la partea postenoară a brațului (liniei E'F'). apoi la liniile verticale ale trunchiului AB, A'B'. CD, C'D', și în sfârșit pe liniile transversale care leagă orizontal liniile verticale unele de altele.

Această înlănțuire a permis astfel dr Calligaris de a putea fixa exact, cu ajutorul a două coordonate (verticală și orizontală), punctele și plăcile unde trebuie exercitată ușoara presiune care provoacă reflexele cutaneo-psihice

O altă linie laterală axială, așa cum am semnalat-o, împarte corpul în două părți, una anterioară, alta posterioară, trece pe sub axile și urmează bordurile laterale ale membrelor și degetelor. Ea se sensibilizează și poate fi cu ușurință desenată pe corp, precum și transversalele care îi sunt asociate, presând ușor între două degete extremitățile laterale ale unui deget oarecare.

Cum putem demonstra realitatea acestor concepții'? Foarte simplu, menținând ușoara presiune verticală sau laterală pe degetul mijlociu și plimbând în afara acestor linii axiale și trecând trans\crsal deasupra lor, o spatulă rece La nivelul unei linii axiale sau transversale a corpului, subiectul percepe foarte net senzația de frig mai intensă (decât în afara liniilor, explorate cu spatula, N Tr) Daca se reunesc mai multe din aceste puncte, se obține figura 2

Vom vedea îndată că aceste "lanțuri liniare" există de asemenea pentru mână. Iinu axiale ale degetelor și spații mterdigitale. în relație nu numai

cu diversele organe ale corpului, ci de asemenea cu sentimentele generale.

A doua descoperire a dr. Calligaris a constat în constatarea de reacții senzoriale sau funcționale, consecutive uşoarei presiuni a punctelor sau plăcilor: Printre aceste reacții, există pentru fiecare placă, 3 reflexe principale (repercusiuni de reper) pe care subiectul trebuie să le acuze, pentru a fi siguri că încărcarea, adică sensibilizarea plăcii este destul de exactă, condiție esențială pentru reuşita experienței.

DIAGNOSTICUL ORGANULUI BOLNAV - REACȚII ALE EMOȚIILOR ŞICULORILOR

Liniile axiale ale degetelor mâinii drepte şi a spațiilor interdigitale, corespund uor sisteme funcționale şi unor sentimente.

Dacă cu ajutorul unui ciocănel rece, se revelează o linie mai hipersensibilă, se trage concluzia că subiectul prezintă tulburări funcționale ale organului corespunzător liniei hipcresteziate. Dacă nu se revelează nici o senzație specială, se conchide starea de sănătate. Controlul acestei stări de sănătate şi în acelaşi timp al realității acestui diagnostic, se obține în felul următor:

O presiune puternică la nivelul stomacului, a inimii sau a intestinului determină imediat, în linia corespondentă a mâinii, senzația de frig pe care subiectul ar fi simțit-o dacă stomacul, inima sau intestinul ar fi fost bolnave.

Aceleaşi linii devin de asemenea sensibile când subiectul din experiență încearcă un sentiment general.

Figura 6 rezumă raporturile generale intre degete, organe şi emoții

1- Linia laterală a corpului, infradigitală, ■ laterală a degetelor: Disociere mentală (sistem cerebro-spinal);

2. - Linia axială a policelui (degetul mare, N.Tr.). Iubire (Intestin).
3. - Prima interdigitală dintre police şi arătător: Uitare (Stomac);
4. - Linia axială a indexului (degetul arătător, N.Tr): Memorie (Organe sexuale si vezico-urinare);
5. - A 11-a interdigitală între index şi medius (mijlociu N.Tr): Ură (ficat),
6. - Linia axială a mediusului: Asocieri mentale (Rinichi).
7. - A III-a interdigitală între medius şi inelar. Durere (Splină);
8. - Linia axială a inelarului. Plăcere (Pancreas);
9. - A IV-a interdigitală între inelar şi auricular (degetul mic, N.Tr). Somn (Plămâni);
10. - Linia axială a auricularului. Emoție (Inimă).

i

Pe de altă parte, dacă într-una din mâinile subiectului se pune (fără ca acesta să ştie) un scul colorat se sensibilizează potnvit culorilor, următoarele linii ,j

Pentru bleu ca cerul, linia axială a policelui. pentru gri prima linie in- . tcrdigitală, pentru alb sau verde deschis, linia indexului, pentru roşu viu sau roz viu a 2-a linie interdigitală (ficat), pentru negru sau violet, a 3-a linie m-tcrdigitală (splina), pentru verde închis, a 4-a intcrdigilală şi pentru roşu culoarea sângelui, banda axială a degetului mic (fig.7)

Noi am putut să controlăm toate aceste indicații fie pe bolnavi în ce priveşte diagnosticul boln, fie pe noi înşine pentru evocarea unei emoții şi culorile

Pentru acest din urmă caz, s-au luat toate precauțiile, pentru ca atât experimentatorul, cât şi subiectul să ignore culoarea scului de ață, ce li se punea în mână

Se pare că diagnosticul sentimentelor este uneori mai perceptibil pe dosul mâinii. în timp ce bolile se repercutează mai bine pe palmă

Fiecare din aceste hnu misterioase, axiale, digitale şi înterdigitale, este astfel în relație, pe de o parte cu o stare mentală specială şi pe de altă parte cu un organ al corpului nostru. în aşa fel că un lanț de trei inele stabileşte contactul cu pielea, organul intern şi creierul, potrivit schemei alăturate şi după o lege fixă şi prestabilită (fig. 7)

Fiecare din aceste 3 inele ale lanțului reprezintă o stație de sosire şi plecare, fiind rând pe rând, un centru de recepție, de reflectare şi de emisie

Astfel, când un organ intern eate comprimat sau stimulat fiziologic, el trimite două avize unul este primit de creier, celălalt de o linie axială a mâinii corespunzând acestui organ

Să presupunem că se exercită o presiune puternică pe ana inimii, se va provoca o **emoție** cerebrală şi în acelaşi timp o sensibilizare a liniei axiale
a degetului mic Dacă se acționează pe zona splenică (splina) se va provoca o stare melancolică a creierului şi se va sensibiliza a 3-a linie interdigitală

Pentru ficat se va provoca un gând colenc şi o hiperestezie a celei de-a 2-a linii înterdigitale (Vezi **fig.8 Reflexe psihocutanate**)

Pentru a ilustra acest enunț, iată câteva exemple

Aşezat în fața d-şoarei N , eu evoc în spiritul meu un sentiment general de iubire pentru umanitate, patrie, familie

Câteva clipe mai târziu, d-şoara N a sensibilizat linia axială a policelui şi mi-a revelat sentimentul gândit de mine

Mecanismul acestei experiențe a fost următorul gândirea mea de iubire generală a provocat o hiperestezie a liniei axiale a policelui meu drept şi , prin consonanță, linia axială, al policelui stâng al d-şoarei N a fost

sensibilizată şi de acolo s-a propagat reflexul special până la creierul său şi astfel a putut şti gândul meu.

A avut deci loc o **iradiere** a plăcii sensibile a policelui drept la policele stâng al d-şoarei N...; este ceea ce dr. Calligaris denumeşte consonanţă. **(fig.8)**

EVOCAREA UNEI AMINTIRI DIN COPILĂRIE

Subiectul a fost unul din prietenii noştri, dl. D... iar experimentatorul, dr. Calligaris. Falangeta degetului arătător este excitată şi cinci minute mai târziu, dl. D... mărturiseşte apariţia imaginii unei grădini în care se juca el fiind copil.

AUTOSCOPIE

Iată acum un număr de experienţe de autoscopie. heteroscopie, la cere am participat fie ca actor, fie ca experimentator, sau simplu spectator'. Uimitor este faptul nu că aceste experienţe au reuşit, ci faptul că ele au fost întreprinse şi realizate cu subiecţi **oarecare** şi cu mijloace reflexe tot atât de simple, "sensibilizând" plăci cutanate cu tampoane de cupru a căror diametru variază între 8 şi 13 mm şi prâvocând astfel reacţii cutanco-psihice, unele putând fi văzute şi fotografiate.

Subiectul care s-a pretat la această experienţă nu poseda nici o cunoştinţă anantomică. **Fără ca să i se spună nimic** se sensibilizează o placă în
faţa lui dând imaginea unui organ din propriul său corp. După o clipă, subiectul anunţă apariţia unei imagini a unui fel de burduf divizat vertical de un perete mai albicios. partea mai umflată fiind în sus, ca un con răsturnat.

Experienţa odată terminată, este rugat să deseneze ceea ce a văzut, este forma inimii, desenată de o persoană care n-are nici o noţiune de desen: placa încărcată a fost aceea care i-a dat imaginea autoscopică a inimii.

GÂNDUL CONTROLAT (Fenomen de consonanţă)

Doamna L... este instalată într-o cameră şi dl. X... în camera alăturată la 6 metri distanţă între ei, separată printr-un zid cu o grosime de 40 centimetri. D-na L... şi dl. X n-au făcut niciodată experienţe de telepatie. Se poate deci considera această experienţă ca fiind total obiectivă pe subiecţi oarecare

-' Vezi la sfârşitul acestui capitol localizările plăcilor producând fenomenele constatate.

(adică nu dotați cu calități clarvăzătoare N Tr)

Dl X este invitat să gândească la d-na L , dar gândul său n-a atins d-na L decât când s-a găsit în linie dreaptă cu ea D-na L nu putea în nici un moment să știe unde se afla dl X și nu percepea prezența lui în fața ei pnn zid decât când o placă de consonanță situată în palma sa stângă, devenea hipersensibilă

Această experiență reluată de mai multe ori cu persoane diferite a reușit constant

TELEVEDERE

Vedere la 6 metri distanță a unei persoane separată de subiect prin doi pereți cu o grosime de 0,4 m fiecare și un culoar de 2 m lățime

Dl G menține încărcată o placă situată pe partea stângă a toracelui său După aproximativ un sfert de oră el a anunțat imaginile următoare, pe care eu le-am transcris cu fidelitate

1 - Un obiect triunghiular strălucitor,

2-0 sferă strălucitoare,

3-0 persoană cu o mare suprafață albă în fața corpului și un fel de robă de culoare închisă,

4 - Capul este slab. aproape indistinct există ceva pe cap care ascunde complet fața care rămâne în umbră

Control - Cu scopul de a împiedica orice sugestie, dl X a fost acoperit pe cap cu o caschetă cu o mare vizieră ascunzând fața aproape în întregime în fața pieptului său a fost întins un prosop de culoare albă El este îmbrăcat cu o bluză de culoare albastru închis

Această luare la cunoștnnță deși incompletă, este în întregime exactă

S-ar putea spune că nu s-ar explica primele imagini ale d-lui G în ce privește obiectul triunghiular strălucitor și sfera strălucitoare Dar pătrun/ând în camera în care se afla persoana de identificat, am zărit agățat de perete, la nivelul capului subiectului, un electrod de mașină statică de formă triunghiulară și nichelat și lângă acesta un al doilea electrod de formă sferică. de asemenea nichelat Acești doi electrozi au fost primele imagini percepute de d-nul C pentru că ele erau agățate pe al doilea perete în fața căruia era așezat dl X

CINE ESTE ASASINUL? (Experiență de piohometrie)

Dl D ia în mâinile sale un cuțit în formă de pumnal și-1 ține câteva minute "Instrumentul crimei" este apoi plasat și înmânat d-șoarei N care

evident ignoră cine a atins cuțitul.

După încărcarea plăcii și repercusiunea reperelor, d-şoara N... anunță imagini fragmentare, mai întâi o robă albastră, apoi ochelari, păr alb, tentă palidă. Imaginea albastră persistă în timpul întregii experiențe şi împiedică pe d-şoara N... să distingă exact pe "asasinul presupus".

Această experiență deși foarte incompletă este interesantă căci ca explică pentru ce subiectul n-a luat cunoştință completă de fizionomia sau figura "asasinului". Tot ceea ce ea a semnalat este totuşi exact.

Pentru obținerea reușitei integrale în această experiență și cu placa încărcată pentru acest efect, **trebuie** ca instrumentul crimei să nu fi fost ulterior în contact cu un alt obiect sau o altă persoană, căci numai ultimele radiații sunt percepute de către subiect sau bruiază imaginea.

Or. în timpul examenului de luare la cunoştință, o parte din cuțit se afla pe rochia albastră a d-şoarei N... şi aceasta culoare albastră persistentă a împiedecat până la urmă să distingă net figura d-lui D... care ținuse cuțitul.

O experiență chiar incomplet reușită este deci susceptibilă totuşi să furnizeze indicații precise pentru încercări ulterioare şi să indice obstacolele de evitat.

CERCETAREA PATERNITĂȚII

Iată o problemă foarte compromițătoare care a suscitat multiple controverse din ziua în care Abrams din San Francisco se apucă s-o studieze.

Dacă două persoane aşezate una în fața celeilalte, chiar separate de un ecran sau de un paravan sau chiar de un zid, o placă de **consonanță** devine hipersensibilă dacă între ele există o legătură de consanguinitate, dacă nu, nu se produce nici o senzație reflexă.

Acelaşi examen se poate face cu o fotografie, astfel că s-a stabilit experiența următoare: Dl. L... din Milano, a introdus într-un lot de fotografii de aceeaşi dimensiune, fotografia unuia din fii săi.

v Aşezat lângă el, eu delimitez pe brațul său stâng, placa situată sub cot care trebuie să devină sensibilă în cazul în care fotografia fiului său ar fi pusă în contact cu pielea sa. Persoana însărcinată cu această grijă plasă succesiv fotografiile fără să le privească, în spatele d-lui L... Acesta trebuia la fiecare examen să spună dacă încearcă o senzație de frig la nivelul brațului în punctul de hiperestezie consanguină.

Patru fotografii au fost trecute fără rezultat şi dl. L... care nu ştia nimic de modalitățile experienței începe să creadă că aceasta n-a reuşit.

A 5-a fotografie este plasată în spatele său - placa devine sensibilă. Se priveşte fotografia: este cea a fiului său.

* I

Examenul a fost cu totul obiectiv Nimeni n-a văzut fotografia, nici eu. nici tatăl, nici persoana însărcinată să plaseze probele în spatele d-lui L

După cum am mai zis, numeroasele experiențe pe care le-am încercat cu radiesteziști și care au fost, ca cele ale dr Jules Regnault. toate negative, m-au lăsat sceptic cu privire la diagnosticul cu ajutorul fotografici, și asupra persistenței radiațiilor pe o probă

Aceste experiențe, cât și acelea la care dl L a binevoit să se preteze, ne-au făcut să gândim că unii radiesteziști, foarte puțini adevărat, ar fi susceptibili de a putea face diagnostice pe fotografii sau pe scrisuri

Prezența tatălui de altfel, nu este indispensabilă este suficient să avem un sens al tatălui și o fotografie a fiului, pentru a stabili consanguinitatca. așa cum a putut fi stabilită chiar cu sensul d-lui L și fotografia fiului său

Noi am repetat foarte recent, această experiență la Nissa. cu concursul d-nei M Fotografia mamei sale a fost amestecată cu alte fotografii, printre care și a unei mătuși (sora mamei sale) D-na M , în spatele căreia au fost plasate rând pe rând fotografiile, a acuzat o senzație foarte pronunțată la contactul cu fotografia maternă și o senzație slabă pentru aceea a mătușu sale, nimic pentru celelalte

Experiența de televedcre (de la Udine la Paris) Se cere d-șoarei T dacă, cu ajutorul unei scrisori, ea poate să vadă expeditorul de la Udine, care la momentul respectiv se afla la Paris După sensibilizarea plăcu televedern, scrisoarea fund plasată în mâna sa. d-șoara T a spus următoarele fraze, pe care noi le-am tradus cuvânt cu cuvânt

Trebuie să spunem de la început că toate indicațiile și detaliile date de d-șoara T , au fost recunoscute exacte, cu excepția situației ferestrelor și a ceasului, care au fost văzute ca într-o oglindă

"Văd mai întâi o grămadă de gheme de lână de toate culorile. într-un "coș"

"O persoană, într-o cameră puțin cam întunecată, stă așezată, cu un șal alb și negru pe umeri Ea are mâini mici cu un inel pe inelar, cu o piatră de formă ovală Pe masă văd fotografii Ea are obiceiul de a ține capul pe spate, de a clipi des ochii sunt strălucitori , ea tapotea/ă uneori cu degetele pe masă Dincolo de o fereastră, dc-o parte, sunt plante Ea tușește sau face mișcări ca pentru a tuși Ea are ceva pe cap. care ascunde uneori urechile în jurul gâtului, ca un colier negru, vechi Ea are un tic de deglutiție, ca și cum ar înghiți o bomboană Uneori ea pune ceva în fața ochilor, ca ochelari Fotografiile pe care le-am văzut sunt fotografii de copii, fotografii mici "

"într-un colț se vede un orologiu vechi cu mecanismul său roți aurite etc Fotoliul în care este așezată doamna este de culoare roz, dar culoarea

este indistinctă: ea variază".

- La ce gândeşte doamna, întrebă unul dintre noi ?

"Ea gândeşte la ea însăşi, apoi la apă, la mare. Timp de o clipă ea a gândit la fiica ei, apoi... eu nu înțeleg : ea vorbeşte ca şi cum ar vorbi de ea însăşi..."

"Camera în care se află este la un etaj destul de sus. Camera este joasă. Prin ferestre se zăresc acoperişuri de case şi clopotnițe de biserică..."

Totul a fost exact şi a fost verificat. Fotografiile copiilor tocmai sosiseră în momentul experienței la d-na X..., care răcită fiind sugea bomboane şi era acoperită cu un şal. Ea se gândea să vină la Nissa la malul mării şi la data voiajului. In fine, la momentul respectiv, ea tricota cu lână de diferite culori.

- O altă experiență de televedere a fost realizată de d-șoara T... care cu ajutorul unei scrisori, a văzut subiectul, dl. N... din Rouen, aşezat într-o sală joasă având în spatele lui pe perete un tablou reprezentând o persoană în vârstă. Ea a descris ticul particular al d-lui N... şi a semnalat o cicatrice pe partea dreaptă a bolnavului.

TELEAUDIȚIE ŞI TELEVEDERE DE LA UD1NE (ITALIA) LA NISSA (FRANȚA)

In 27 Martie 1939, conform înțelegerii cu dr. Calligaris, acesta a încercat să vadă din laboratorul său din Udine, publicul de la Conferința pe care eu o țineam la Nissa (Franța), la Institutul Internațional de înalte Studii, după ce a sensibilizat o placă situată pe fața anterioară a gambei drepte. Această placă are un diametru de 12 mm. Ea se situează între linia laterală şi linia axială, pe bordura unei linii intermediare care se găseşte la mijlocul precedentelor şi pe un plan trecând între treimea superioară şi treimea medie a gambei drepte.

Această placă se sensibilizează când fotografia unei persoane care se găseşte în locul în care vrem să realizăm imaginea, este plasată în contact cu suprafața cutanată a observatorului şi de preferință pe partea stângă a corpului, în aceste condiții s-a realizat experiența la Udine de către dr. Calligaris care avea în posesie o fotografie a mea.

Reflexele provocate de sensibilizarea acestei plăci sunt următoarele:

1) Senzația de căldură la interiorul bazelor; 2) Slăbiciune; 3).Momente de arsuri la nivelul frunții (Fig. 10 Nr. 7).

Eu voi transcrie exact ceea ce a văzut din Udine, punând între paranteze explicația unora dintre viziuni. Era vorba într-adevăr de o Conferință cu

proiecții - diascop dintre care un anumit număr era ignorat de dr Calligaris, mai ales acelea reprezentând fotografia sa şi a schemelor

"Eu văd ca un tub de aluminiu cu diametrul de 10 la 15 cm, foarte clar ca un burlan de sobă (Este într-adevăr vorba de tubul lanternei de proiecție)

- Multe sticle colorate de formă circulară sau rectangulară
- Eu văd ca un fascicol de lumină în mişcare (proiecții)
- Eu văd două persoane, dar în special una care are în mână ceva luminos Lângă el este o uşă Apoi un fascicol de lumină bleu şi albă, o masă rotundă

Imaginea persoanei revine această persoană este încovoiată (exact)

Există un număr mare de măsuțe sau de bănci lucru de notat, toate acestea sunt aşezate în şiruri (în realitate este vorba nu de bănci ci de scaune)

- Eu văd totul în întuneric (Sala a fost în întuneric în timpul proiecțiilor de diascop, N Tr) "
- Nu este o sală de formă regulată, mai este ca o dependință (Foarte exact - a trebuit să fie deschisă o uşă mare pentru a mări sala, din cauza numărului mare de auditori)
- Văd tablouri pe pereți şi multe capete pe aceste tablouri (Exact sunt portretele familiei regale belgiene şi acelea ale oamenilor de stat belgieni, miniştri, etc)
- Apoi revine imaginea unuia dintre cei doi bărbați, acesta are un obiect de culoare albă în fața gâtului (Această imagine este aceea a aprodului - uşierului - care era în smoking cu un plastron alb. Această imagine va reveni de mai multe on în cursul acestei experiențe)
- Pe masa rotundă văd mai multe obiecte pe care nu le disting (Sunt ramele diafilmelor proiectate, plăcile şi cutiile)
- Acest om pe care l-aş numi protagonistul scenei întinde mâna pentru a lua obiecte de pe masă şi a face semne (Operatorul)
- Văd tot timpul pe acest bărbat cu un altul care este lângă el şi care este înalt, slab. cu părul negru şi un nas puțin ascuțit (Imaginea e\actă a aprodului - uşier) Imi pare că această persoană dă obiecte primului El are în jur de 35 ani (Aprodul înmâna obiectele operatorului Eroare privind vârsta el nu are decât 28 ani)

Văd fascicole de lumină care vin şi pleacă. Aud sonerii Apoi eu revăd bărbatul îmbrăcat în negru cu un lucru alb în fața gâtului

- Aud zgomote, ca de pocnituri şi văd din ce în ce mai multe cadre cu capete
- Văd lume multă. Unele persoane sunt mai bine luminate decât altele

Una din aceste persoane aşezate este foarte corpolentă

Sala, o repet, nu are formă regulată

- Se reprezintă un tablou cu o imagine care seamănă cu dr Calligaris (Exact)

- Este câteodată lumină, câteodată întuneric, cu fascicole de lumină, revăd tubul luminos şi lângă el o spirală de fire şi discuri, unul de culoare deschisă, altul de culoare închisă (Este vorba într-adevăr de un rcductor de potenţial, alcătuit din fire spiralate, de un model vechi)

- O persoană pe care o cunosc este când în picioare, când aşezată

- Prin fereastră văd arbori

- Văd râzând pe această persoană care îmi pare că este dr Lcprincc în vecinătatea sa este o persoană care şchioapătă, îmi face impresia că este o doamnă. Doctorul arată ceva (Proiecţii)

- Văd 5-6 sticle de culori diverse aranjate în şir

- Aud un cuvânt care în spiritul meu eu îl traduc pnn **inexplicabil**

- Revăd sticlele colorate şi două persoane cu mine de culoare galbenă, cu beretă şi care sunt în mişcare, intră pnntr-o uşă

- Camera este neregulată

- Văd două segmente de braţ (Exact proiecţie făcută fără ştirea dr Calligans)

- Lângă protagonist (operator), este o persoană care îi pune mâna pe umăr

- Văd o uşă mare în faţă (Uşa făcând să comunice cele două încăperi)

- Revăd băncile mici

- Acest bărbat (Leprince) duce mâna la gât şi tuşeşte uşor

Văd peşti sau ceva analog care pleacă şi vin (Este vorba de proiecţia pe ecran de fotografii ale microbilor)

- Aud o voce care întreabă tare "Cât timp durează aceasta'?" (întrebarea într-adevăr a fost făcută de un spectator)

- Am impresia unei conversaţii generale, de confuzie

- Văd ceva întins la pământ Percep un miros ca de lusoforme, de tinc-tură de iod, ozon, etc (Această percepţie de miros este foarte curioasă iată ce s-a întâmplat în realitate O doamnă, incomodată de căldură, a părăsit sala A fost întinsă în anticamera şi a fost pusă să respire apă de colonie şi eter)

- Aud un tic-tac continuu, ca la telegraf (Se pare ca subiectul a însoţit persoana incomodată până în anticamera de unde se aude tic-tacul dactilografelor)

- Aud o voce aspră, puternică. Ea vine de la personajul principal care îşi mângâie barba sau gâtul.

Ce de foi de hârtie!(Sunt fluturaşii de hârtie de la Conferinţă)

- Aud cuvântul "Negru"

- Văd mulțimea unduind (pentru a vedea proiecțiile)

Protagonistul (operatorul) duce mâna în fața ochilor El este răgușit, trebuie că îl doare gâtul (Exact)

- Văd cutii unele peste altele (Cutiile clișeelor)

Văd un chip cu o cicatrice lungă pe un obraz

De-o parte văd două lăzi mari (Probabil două piane)

Tic-tacul continuă Şi acum este lumină Deasupra unei uşi este un arc (Exact)

-Şi tot timpul acest miros special (Bolnava este încă alungită în anti-cameră unde ea va rămâne până la sfârşitul Conferinței, respirând eter sau apă de colonie)

-Văd trecând ca două vagoane (Poate un camion cu remorcă)

Aud cuvântul "Variuer" sau "Vernier", "Ardien" (Este probabil vorba de o persoană care a vorbit de strada "Vernier", stradă care se află în Nissa

- In jurul protagonistului văd multe persoane care vin şi pleacă

Protagonistul tuşeşte

-Văd un domn de oarecare vârstă care mişcă din cap, ca pentru a aproba ce spune conferențiarul

-Aud zgomot, ca nişte lovituri pe lemn (Aceste zgomote sunt acelea ale baghetei de care se serveşte conferențiarul pentru a bate în planşei) pentru a face să se schimbe imaginea proiectată)

Viziunea s-a terminat la ora 5 şi jumătate, oră când s-au terminat proiecțiile

Rezultatul acestei experiențe a putut fi controlat de două sute de persoane care au asistat la Conferință şi cărora li s-a comunicat darea de seamă de mai sus (Şedința din 1 Aprilie a Institutului Internațional de înalte Studii şi Şedința de la Societatea Psihică din Nissa din 6 Aprilie 1939)

Nu trebuie totuşi să se presupună din aceste experiențe, că dintr.o dată un subiect oarecare va fi capabil să obțină asemenea reuşite Multiple învățăminte sunt necesare în drumul său şi numai printr-o pregătire şi exercițiu serioase va ajunge la stăpânirea unei asemenea performanțe

Dacă localizarea plăcii nu este exactă, dacă reflexele pro\ocate nu sunt simțite, viziunea subiectului va fi confuză sau eronată Pe de altă parte, dacă el suscită (provoacă) chiar involuntar, în dorința sa de reuşită, producerea de imagini, acestea vor fi defectuoase sau cu totul inexacte

In toate fenomenele de telepatie, fie că este vorba de telepatie Spontană sau de telepatie experimentală, aceleaşi dificultăți şi aceleaşi eşecuri pot afecta clarvăzătorii sau experimentatorii, fără ca atât unu, cât şi ceilalți să poată spune **pentru** ce au reuşit său pentru ce au avut erori. Ne aflăm într-un domeniu încă necunoscut şi nu trebuie să se mire nimeni că in, loatc

experiențele de metapsihică sau de metagnomie, noi ne vom posta pe o prudentă rezervă. Experiențele pe care le-am urmărit cu subiecți de bună credință, ne-au convins de realitatea fenomenului dar noi n-am putut încă să ne dăm scama unde rezidă cauza eşecurilor sau a erorilor (Subl.Tr.).

ULTIMA EXPERIENȚĂ

- Câteva ore înaintea plecării melc din Udine, dr. Calligaris mi-a propus o ultimă experiență.

El m-a plasat în fața d-şoarei N... şi m-a pus sâ-i fac cunoscut sentimentul pe care îl voi simți, de îndată ce placa situată pe antebrațul stâng al subiectului va fi suficient sensibilizată şi reflexele stârnite După câteva minute, eu am proferat timid, aceste câteva cuvinte: "Am impresia că îmi vine să râd".

Şi dr. Calligaris adaugă. "N-am vrut să părăsiți Udine cu un sentiment de tristețe. Iată, noi am sensibilizat placa cutanată care provoacă râsul sau dă poftă de râs persoanei care se află în fața noastră".

Intr-adevăr controlul s-a putut face imediat. (Vezi Cap. 11 Telepatie şi telediagnostic pag...)

Trebuie să adaug că am provocat recent, un acces de veselie extravagantă la unul dintre compatrioții noştri, sensibilizând succesiv liniile axiale ale mediusului (simpatic) şi a inelarului (plăcere).

*

Cele de mai sus au fost o dare de seamă a câtorva experiențe, alese dintre cele mai tipice şi realizate în timpul şederii acestora la Udine.

Şi acum, în lumina acestor fapte, ne putem întreba care este diferența care există între telepatia naturală, cea a clarvăzătorilor şi telepatia provocată prin metoda dr. Calligaris.

Luarea de cunoştință survine la clarvăzător ca urmare a transei.

Ea este provocată la subiectul lui Calligaris printr-o reacție senzorială într-un punct determinat şi corespunzând sentimentului care se doreşte evocat: ea se prezintă sub formă de reflex care indică momentul dedublării personalității.

In ambele cazuri viziunea poate fi totală sau fragmentară.

La un clarvăzător, imaginea se proiectează fie într-un pahar cu apă, fie într-un cristal, fie pe un ecran. La subiectul lui Calligaris, viziunea are loc fie în spațiu, fie de asemenea pe un ecran virtual situat la circa un metru distanță de subiect. (Subl.Tr).

Această imagine poate fi fotografiată? Noi am pus această întrebare dr Calligaris într-adevăr s-a raportat, după încercări negative că au putut fi luate imagini pe sfera de cristal şi mai ales de către lt-col Johnson, care a reuşit imaginea "unei fetiţe de o deosebită frumuseţe" Imaginea era suficient de clară. Sfera de cristal a fost plasată pe un voal negru'

VEDEREA PARAOPTICÂ

- Ce valoare trebuie atribuită experienţelor d-lui Ferigoul (alias Jules Romains) asupra fenomenului de vedere prin piele cu ajutorul **ocellelor**, descrise de Ranvier, care sunt "înfloriri" ("deschideri") ale terminaţiilor nervoase şi pe care dl Farigoule le identifică sau compară cu ochii? Aceste ocelle sunt organe tactile având dimensiunea de 66 miimi de milimetru pentru ce să le atribuim o funcţie vizuală şi să nu ne raportăm mai degrabă la teza lui Calligaris[1]

Experienţele relatate de dl Farigoule pot foarte bine să se încadreze în Metapsihică şi Clarviziune fără a fi obligaţi să facem să intervină aceşti ochi ai pielii în locul ochilor spiritului. De altfel toate încercările făcute asupra invalizilor de război orbi, au fost în întregime negative. Să lăsăm deci ocellelor rolul lor nervos. Să le *considerăm ca organe* susceptibile de a fi excitate şi de a provoca reflexe psiho-cutanate sau organo-cutanatc şi noi vom fi mult mai aproape, credem, de adevăr care se va confunda cu concepţiile lui Calligaris.

PROIECŢIA DE IMAGINI CUTANATE

- Dr Osty a raportat cazul dnei Kahl care poseda această facultate excepţională de a provoca pe suprafaţa sa cutanată proiecţia în roşu a unei imagini, a unui cuvânt, a unei cifre gândite de o persoană prezentă

Aceste fapte constatate şi controlate de dr Osty nu pot explica rezultatele obţinute de Calligaris în experienţele sale preliminare şi care ar consta în demonstraţia că o imagine mentală se proiectează într-un câmp cutanat al corpului uman?

Pentru a face această imagine vizibilă, Calligaris utilizează un subterfugiu interesant contururile imaginii proiectate astfel pe piele, pot fi delimitate pnn senzaţia de hiperexcitabilitate a anumitor puncte. Reunind aceste puncte, se obţine desenul schematic al obiectului gândit este matenalizarea obiectului a cărui imagine latentă poate fi astfel revelată

[1] "Revista de Metapsihică", 1921, pp 63 şi 203

S-ar putea după aceste experienţe să se puna întrebarea, dacă imaginile create de subconştient sunt materialiceşte existente şi ar putea fi exteriorizate pentru a sensibiliza placa fotografică[1]. Se ştie că dl. Comandant Darget a prezentat Academiei de Ştiinţe, acum treizeci de ani, fotografii de obiecte obţinute prin gândirea intensă la acestea.

Pot fi explicate în acelaşi fel fotografiile obşinute de dr. Calligaris pe bicepsul bolnavilor atinşi de boli cărora li se ignoră microbul?

Ar trebui deci să se presupună că pielea bolnavului a servit de proiecţie imaginii elaborate în subconştientul operatorului. Dar această presupunere nu mai are nici o valoare când observatorul şi subiectul ignora şi unul şi celălalt, ce fenomen se va produce.

Dr. Pron a relatat de asemenea experienţele prof. Toukourai de la Universitatea din Tokio care a reuşit să impresioneze plăci **cu cuvinte alese dinainte,** acelea ale d-lui Sausse din Lyon "a cărui cei mai bun subiecţi au regăsit imaginile depuse pe cartoane albe prin efortul voluntar de vizualizare a d-lui Sausse".

In aceasta n-a mai fost vorba de fotografie şi s-ar putea invoca sugestia.

Aceste fenomene sunt destul de doveditoare, dar puţin numeroase.

Din contră, proiecţiile pe biceps a microbilor cunoscuţi şi necunoscuţi prin procedeul dr. Calligaris sunt deja în cantitate suficientă pentru a antrena convingerea.

Desigur mecanismul acestei produceri de imagini pe piele a unui microb, văzute de numeroase persoane şi fotografiate, ne scapă complet şi explicaţia pe care o dăm privitor la aceasta, nu poate fi decât cu totul ipotetic.

Se pot face la toate experienţele privind psihismul aceleaşi obiecţii la care trebuie să mărturisim, este adesea dificil de răspuns.

[1] 1. Există un fapt admis din timpuri străvechi de către şcoala ocultistă şi care începe să fie acceptat de către unii cercetători şi anume că gândul ar fi creator de forme, invizibile pentru ochii obişnuiţi, dar reale, deoarece placa le înregistrează şi pe care unii subiecţi, sensibili la vibaţii care scapă retinelor normale, le văd. Orice idee s-ar traduce prin apariţia în eter a obiectului gândit.

Revista "Liverpool Daily Mail" din 24 Iunie 1923 a raportat rezultatele experienţelor vicepreşedintelui lui "California Psychical Research" privind fotografia gândurilor. O placă învelită în hârtie neagră şi pusă într-un plic galben sigilat, este suspendată în faţa ochilor operatorului; acesta, după ce a trasat pe o hârtie o cruce având o formă şi dimensiuni de finite, a concentrat gândul timp de zece minute privind plicul. S-a procedat apoi la developarea plăcii şi "Crucea apăruse acolo cu semne clare şi net trasate".

Acest gen de experienţă a fost repetată de mai multe ori.

!

Aici ne găsim în prezenţa unor fapte indiscutabile petrecute sub ochii noştri

Există un fapt, dovedit, de netăgăduit excitarea unei plăci cutanate situate pe braţ sensibilizează un câmp pe bicepsul unui bolnav şi în acest câmp se proiectează imaginea unui microb sau a unui agent patogen considerabil mărită această experienţă, repetată de multe on pe bolnavi diferiţi, atinşi de afecţiuni microbiene identice sau diferite, a dat întotdeauna rezultate corespunzătoare bolii de care erau afectaţi

Or, în Telepatia naturală, nici un fapt de acest gen n-a putut fi stabilit, nici, mai ales, reprodus la voinţă. Putem deci să tragem concluzia că descoperirea dr Calligaris constituie un progres considerabil în domeniul telepatic şi medical.

Din 1908, dr Calligaris a multiplicat încercănle sale în toate domeniile medianei, senzaţiilor, sentimentelor şi diverselor radiaţii.

Ca în cazul majorităţii novatorilor, "Conspiraţia tăcerii" pe de o parte, animozitatea sau incredulitatea pe de altă parte, au încercat să sufoce lucrările sale Cu o tenacitate şi un antren cu totul tineresc, dr Calligaris şi-a continuat opera sa. Această din urmă experienţă, proiecţia fotografică a microbilor pe biceps, este poate cea mai formidabilă descoperire care a fost făcută în medicină de la lucrările lui Pasteur şi ale şcolii Pasteuriene (Subl Tr)

Celor care, incapabili de a-l înţelege, au crezut că-l pot acuza de pierderea raţiunii, s-ar putea răspunde că "nebunia" sa este mai degrabă vecină geniului' Vom aborda acum studiul unei întregi serii de plăci uşor accesibile fie pe mână, fie pe membre şi a căror sensibilizare prin procedeele indicate mai înainte, ne vor face să pătrundem fie în intimitatea ţesuturilor, fie chiar în gândul subiectului. '

PUTEREA TELEPATICĂ A UNUI SUBIECT

- Unii indivizi sunt mai sensibili decât alţii, reacţionând mai mult sau mai puţin rapid şi acuzând mai mult sau mai puţin iute senzaţiile de frig provocate de aplicarea unui ciocănel rece sau de un slab curent faradic.

Pentru a aprecia puterea telepatică a unui subiect dat se va cerceta sensibilitatea sa pe plăcile următoare

[1] Se vor găsi în cartea noastră "Les Radiations des Malades et des Microbes" toate indicaţiile privind locul punctelor sau plăcilor de sensibilizat pentru stabilirea diagnosticului bolii şi al agentului microbian (Scheme şi reproduceri fotografice), (Edo Legrand, Paris)

1. O placă, 1, uşor accesibilă la nivelul laringelui şi sensibilă la oricare individ care posedă totodată putere de recepţie şi de transmisie telepatică.

Placa care măreşte facultatea de recepţie, R, şi placa care măreşte facultatea de transmisie, T, vor fi încărcate , dacă este necesar, pentru a provoca facultăţile telepatice sau de a le accentua (fig. 10).

2. Alte plăci de diagnostic ale puterii telepatice sunt situate în lungul fetei posterioare ale gambei stângi la 0,5 cm în afara liniei axiale între un plan superior trecând la 4 degete sub cuta de flexie a genunchiului şi un plan inferior care trece la 4 degete mai jos.

Cele trei plăci sunt situate unele sub altele la distanţă de două degete. Dacă placa superioară (l) este hipersensibilă, subiectul posedă mari posibilităţi naturale telepatice. Cea de-a doua placă (2), dovedeşte o facultate naturală mai redusă iar placa inferioară (3) indică prin hipersensibilitatea sa absenţa oricărei puteri naturale (fig. 10).

V **O NOUĂ CHIROMANCIE**

După cum şi-a putut da oricine seama, liniile mâinii care au făcut obiectul studiilor dr. Calligaris nu oferă nici o analogie cu liniile chiromanţilor; ele sunt linii virtuale care pleacă din mijlocul fiecărui deget şi de la mijlocul fiecărui spaţiu interdigital şi a căror excitaţie uşoară este susceptibilă de a provoca stări emoţionale sau de a revela tulburări funcţionale a organelor cu care sunt în legătură.

Dar excitarea acestor linii capabile să transmită creierului gânduri şi senzaţii, sunt de asemenea susceptibile de a deveni hipersensibile sub influenţa unui gând, unei stimulări senzoriale vizuale, auditive, olfactive etc. Fenomenele semnalate mai înainte sunt deci reversibile cele trei inele ale lanţului (fig.7) funcţionează tot atât de bine spre creier, cât şi de la creier spre organe.

Astfel s-au putut stabili raporturile următoare între culori, sunete, contacte, aer sau apă acţionând asupra unui segment al suprafeţei corpului sau asupra corpului întreg.

Policele - Culorile bleu, roz pal, cântece la volum mic, muzică patetică; parfumuri uşoare sau tari dar plăcute; contacte superficiale ca mângâieri, aer călduţ sau apă călduţă, producând.

1. o hiperestezie a liniei axiale a policelui; .

2. o repercusiune asupra intestinului şi în zona cutanată,

/

3 **o** repercusiune asupra scoarței cerebrale şi **la punctul de vedere mental,**

a) **o** senzație de călduț, de calm, de pace, de abandon, de bunătate.

b) gânduri de iubire

Prima linie interdigitală între police si index

Culoarea gri şi penumbră, sunete de clopote dogite, sunete de gong. rumori profunde, asociații de diverse mirosuri, contacte calde şi pişcătoare (înțepător), frecare aspră, aer sau apă uşor rece. produc

1 o hiperestezie a primei linii interdigitalc între police şi index.

2 o repercusiune asupra stomacului (senzație de balonarc) şi asupra zonei sale de proiecție cutanată,

3 o repercusiune asupra zonei subcorticalc superioare a creierului şi **la punctul de vedere mentală,**

a) o senzație de tulburare, de dezorientare a simțurilor. Uitare,

b) eforturi de atenție,

c) uşoare amețeli cu senzații de vertij obnubilant

Indexul

- Culorile alb sau verde deschis, lumină albă sau verzuie, sunete sau voci cristaline nerezonante, gâlgâire de apă curgătoare sau de izvor, parfumuri uşoare şi agreabile, contacte aspre sau uşor reci (frccții reci cu un prosop umed), băi de apă rece, dar nu glacială, aer rece producând

1 o vibrație a liniei axiale a indexului (arătătorului N Tr).

2 o repercusiune asupra organelor sexuale şi asupra zonei cutanate corespondente,

3 o repercusiune asupra zonei subcorticale inferioare a creierului şi **un punct de vedere mentală,**

a) o trezire a memoriei, amintiri,

b) o senzație de prospețime şi de deşteptare (renaştere) mentală

A II-a linie interdigitală între index si medius *(Mijlociu,* **N.Tr.)**

- Culorile roşu viu sau o lumină roşie vie. sunete puternice, zgomote de fierăstrău, de rupere, mirosuri puternice şi antipatice, contacte calde şi netede, aer sau apă mai degrabă caldă (într-o singură mână), producând

1 vibrația sau hiperestezia celei de-a II-a linii interdigitale,

2 o repercusiune asupra ficatului şi asupra zonei sale de proiecție cu-

tanată;

3. o repercusiune la baza creierului şi la punctul de vedere mentală:
   a) un sentiment de mânie, ură;
   b) o senzaţie de căldură.

Mcaius (Mijlociu, N.Tr.)

- Culori armonic asociate, o lumină atenuată, zgomote diverse armonioase sau muzicale asociate, o asociere de mirosuri antipatice, de contacte uşoare, gâdilaturi; foarte rapide insuflaţii de aer cald, producând:

1. vibraţia liniei axiale a mediusului;
2. o repercusiune în toate organele interne;
3. o repercusiune în întreg sistemul simpatic;
   a) un sentiment de uşoară confuzie mentală;
   b) asociere mentală.

A II-a linie intcrdigitală între mediu.v şi inelar

Culori negre sau violete şi luminile corespondente; vibraţii lente, marşuri funebre; mirosuri de ceară, de tămâie; o constricţie cu ajulonil unor mijloace reci sau vâscoase, aerul rece, apa rece. producând:

1. o hipcrcstczie a celei dc-a III-a linii interdigilale:
2. o repercusiune asupra splinei şi proiecţia sa cutanată;
3. o repercusiune pe măduva cervicală; şi la punctul de vedere mentală
   a) gânduri melancolice; durere;
   b) imaginea în gri a lumii exerioare;
   c) o senzaţie de frig şi tremur (fiori)

OBSERVAŢIE - Dacă o persoană priveşte o culoare pală (roz, bleu) şi se sprijină cu pumnul pe regiunea splenică, tentele îşi modifică culoarea şi devin palide. După compresie vederea revine clară şi distinctă.

Inelarul

- Culori sau lumini deschise şi armonioase; sunete răsunătoare, fanfară, muzică veselă; mirosuri agreabile; contacte elastice (gumă cauciuc); aer sau apă uşor caldă, producând:

1. hiperestezia liniei axiale a inelarului;
2. o repercusiune asupra pancreasului şi proiecţia sa cutanată;

3 o repercusiune asupra măduvei dorsale şi la **punctul de vedere mentală**, gânduri vesele şi o senzaţie de bine şi serenitate Plăcere

A IV-a linie interdigitală între inelar şi auricular

- Umbră, verde închis, sunete slabe şi ritmice, contacte moi (blânde) ca al fulgului, temperatură călduţă sau un frig intens, producând

1 hiperestezia celei de-a IV-a linii interdigitale,

2 o repercusiune asupra plămânilor şi zona lor cutanată,

3 o repercusiune asupra măduvei lombo-sacrale, **şi la punctul de vedere mental**

a) somnolenţă cu uşoară tuse,

b) nevoia de destindere, de odihnă în calm şi linişte Calm

Auricularul

- O culoare şi o lumină roşu sângerie cu pete, sunete puternice şi neprevăzute, mirosuri excitante, esenţe (amoniac săruri ele) contacte bruşte, valuri de căldură, producând

1 hiperestezia liniei axiale a degetului mic (auricular),

2 o repercusiune pe inimă şi zona sa cutanată,

3 o repercusiune pe rădăcinile şi filetele nervoase periferice, **şi la punctul de vedere mentală**

a) o stare emotivă şi anxioasă, Emoţie,

b) un uşor spasm cardiac

Linia laterală a degetelor şi corpului

- Benzi de culoare sau de lumină, sunete discordante cu tăişuri crestate, aer sau apă proaspătă, curenţi inversaţi, producând

1 vibraţii ale liniei laterale a corpului,

2 repercusiuni în toate organele interne,

3 repercusiuni asupra sistemului nervos cerebro-spinal, asupra rădăcinilor şi nervilor (senzaţie de greutate în cap şi de contracţie în spate) •(fig 9), şi **la punctul de vedere mental**

a) tendinţe de disociere,

b) tendinţa de a tăia obiectele, a rupe uniformităţile etc

Aceste repercusiuni prin legea reversibilităţii ne furnizează deci elemente pentru citirea gândunior la o persoană oarecare şi printr-un

examinator oarecare; va fi suficient la acesta din urmă de a interoga o linie a mâinii subiectului pentru a cunoaşte sentimentele sale profunde... şi culoarea lor.

Dacă două linii sunt sensibile, atunci va fi asociere: de exemplu linia policelui şi cea a indexului vor da o amintire de iubire, cea a indexului şi interdigitală între inelar şi medius, deşteptarea unei dureri etc. Linia indexului care deşteaptă amintirile, dacă este excitată transversal, va provoca în creier imaginea amintirilor din copilărie din străfundurile memoriei: cu aceasta am dat un exemplu, noi am putut repeta de multe ori această experienţă.

Experienţa reuşeşte cu atât mai bine, când subiectul îşi concentrează atenţia asupra unei date foarte îndepărtate din copilăria sa.

Astfel se verifică versul lui Baudelaire:

"Parfumurile, culorile şi sunetele corespund între ele"

In cartea noastre "Misterele captivante ale undelor" noi am reamintit curioasele raporturi care există între anumite vibraţii şi unele culori.

Astfel raporturile care există între cele şapte note ale gamei, ar fi după dl. Dussaud identice raporturilor de vibraţie care se regăsesc în diferitele culori ale spectrului. Sunt aceleaşi cifre care comandă frumuseţea gamei sonore şi frumuseţea gamei luminoase. Aceste cifre sunt următoarele:

24, 27, 30, 32, 36, 40, 45.

Or, aceste cifre sau multiplii lor, se regăsesc în distanţele care separă planetele care se rotesc în jurul stelelor în cer şi în distanţele care separă electronii de nucleul atomului. Electronii care constituie atomii celulelor noastre sunt regizaţi de această lege universală care guvernează lumile stelare, infinitul mare, infinitul mic, culorile, sunetele şi probabil de asemenea lumea mirosurilor şi a parfumurilor.

De asemenea se pot explica acţiunile reciproce ale mirosurilor, a culorilor şi sunetelor asupra celulei umane, sistemului nervos şi psihicului nostru. Unele culori şochează prin suprapunerea lor şi brutalitatea lor ca unele sunete prin acuitatea lor sau gravitatea lor şi unele mirosuri prin emanaţiile lor; şi unele şi altele rup Armonia prestabilită a numerelor.

Se ştie că, pentru anumite persoane sunetele au o anumită culoare, şi ne pare interesant aici de a reaminti faimosul sonet al lui Arthur Rimbaud asupra vocalelor:

A negru, E alb, I roşu, U verde, O bleu.

Corespondenţa cu zonele stabilite de Calligaris, s-a dovedit exactă numai cu roşul.

Câteva experienţe asupra unor subiecţii diferiţi ne-au arătat că în general:

Galbenul corespunde indexului;

/

Bleul policelui,

Roşul la al 2-lea spaţiu interdigital şi degetului mic

Trebuie totuşi, în toate aceste experienţe delicate, căci este vorba de diferenţe de senzaţii, adesea foarte uşoare, să se ţină cont de starea psihică şi fiziologică a subiecţilor Un uşor daltonism poate într-adevăr influenţa asupra percepţiei şi senzaţiilor colorate

Altă cauză de eroare dificultatea de a avea culori pure corespunzând exact culorilor spectrului Poate că nu trebuie căutat mai departe cauza diferenţelor de senzaţii

Este inutil de adăugat că în toate aceste încercări, subiectul ignoră complet culoarea care i se pune în mână Unele erori ne-au părut în plus susceptibile de a se produce dacă culorile au fost puse în mâna subiectului succesiv, prima impresie persistând dincolo de a doua experienţă cu o altă culoare diferită

Să ne fie permis, cu ocazia acestor ultime experienţe, să facem câteva reflexii asupra culorilor

Trebuie observat că cele şapte culori ale spectrului, violet, indigo, albastru, verde, galben, portocaliu, roşu, dacă fac un frumos alexandrin, ele nu corespund exact realităţii obiective

Intr-adevăr nu există decât trei culori fudamentalc - albastru, galben, roşu, ele nu rezultă dintr-un amestec al altor culori şi din amestecul acestor trei culori este format albul şi poate din acest motiv eate deosebit destul de rău de subiecţii pe care i-am studiat

Galbenul şi roşul amestecate dau portocaliul,

Galbenul şi albastrul amestecate dau verdele,

Roşul şi albastrul amestecate dau violetul

Aceasta face un total de şase culori şi nu şapte, căci cea de-a şaptea, indigoul, este o culoare supraadaugată, rezultând din asocierea albăstrului şi a violetului după cum culoarea oului de raţă (bleu-canard) rezultă din asocierea albăstrului cu verdele, verdele banan, din verde şi galben iar culoarea denumită "tango" (un portocaliu mai deschis N Tr) rezultă din amestecul de galben şi portocaliu

Fizica modernă ignoră indigoul Ne putem convinge consultând de exemplu, lungimile de undă ale luminii în anuarul Biroului de Longitudini Anticii o ignorau de asemenea Violetul ca şi tangoul, bleu-canardul etc , nu sunt decât nuanţe şi nu culori

Aceste expenenţe care n-au nici o valoare practică, sunt totuşi interesante din punct de vedere psihic şi pot explica într-o oarecare măsură, naşterea sau producerea de emoţii sau sentimente sub influenţa sunetelor sau culorilor

Este foarte posibil ca anumite culori să fie mai apte (roşul de exemplu) a provoca senzații puternice, în timp ce altele, ca albul, să nu fie capabile a influența psihicul decât unor persoane foarte sensibile. Există în această privință, un studiu interesant care permite completarea cercetărilor anterioare ale lui Suarez de Mendoza ("Audiție colorată") şi ale d-şoarei Diamandi.

Nu ne îndoim că există un raport între diversele lungimi de undă, ale culorilor, ale sunetelor, mirosurilor şi repercusiunea lor cerebrală. Pitagora, în secolul al VI-lea a.c. descoperind numerele care prezidau sunetele lirei, avea această gândire că anumite cifre erau marcate de Destin şi posedă ceva fatidic care le face stăpânele universului. Şi el a tras concluzia, ca şi dl. Dussaud, că "totul este ordonat prin aceleaşi numere, într-o aceeaşi armonie, la ritmuri identice în reîntoarcerea ciclurilor naturii şi în infiniturile luminoase sau sonore care se propagă şi cântă în noi".

Am văzut cum se pot deştepta amintiri şi a cunoaşte "grosso modo" gândurile actuale ale unui individ. Este posibil de a cunoaşte gândul care în câteva minute va apare în conştiința sa.

1. Un electrod faradic este aplicat într-un punct oarecare al toracelui de exemplu, sau într-un punct oarecare al pielii, în timp ce celălalt electrod este aplicat într-un alt punct al corpului.

Curentul faradic este reglat în aşa fel ca el să dea o uşoară senzație de furnicături nedureroase;

2. Examinatul cunoscând nunele şi localizarea organelor sale interne, este invitat să indice uşoara parestezie sau senzație de îngreunare pe care el o va percepe în două din aceste organe, când el va fi sigur de senzație:

3. Cunoscând numele organelor, examinatorul va putea atunci să anunțe dinainte care va fi gândul viitor al examinatului.

Exemplu: Subiectul examinat, a anunțat o repercusiune în organele genitale şi în splină.

Aceasta este suficient pentru a înțelege că stimularea electrică făcută pe piele cu vârful electrodului faradic a atins în acest caz încrucişarea liniilor longitudinale şi transversale corespunzând sferei sexuale (indexul) şi splinei (a III-a linie interdigitală). Deoarece indexul prezidează memoria şi a III-a linie interdigitală durerea, se va putea anunța subiectului că, după câteva minute, continuând încărcarea electrică pe torace, se va produce în spiritul său o amintire dureroasă.

Pentru a nu sugestiona subiectul, se va putea scrie această precunoaş-

/

noaştere pe o foaie de hârtie care va fi pusă sub ochii acestuia, când va fi anunţat el însuşi rezultatul experienţei

VI CHEIA VISELOR

Anticii aveau obiceiul ca la despărţire să-şi ureze "noapte bună'", adăugând "Şi fie ca vise fericite să-ţi populeze somnul!"

Aceste urări de altfel erau cu totul platonice, pentru că ei ignorau mijloacele care trebuiau puse la lucru pentru a obţine vise plăcute

Metoda dr Calligaris a permis umplerea acestei lacune şi ne-a indicat procedeele corespunzătoare pentru a dirija visele

Am văzut mai înainte raporturile care există între gânduri, liniile mâinii (axiale ale degetelor sau interdigitale) şi organe. Se ştie acum că compararea sau evocarea unui organ, excitarea liniei corespondente a mâinii, provoacă în stare de veghe, un sentiment particular şi că evocarea a două organe interne, stimularea simultană a două linii ale mâinii, provoacă idei asociate.

Printr-un astfel de procedeu a ajuns dr Calligaris să provoace la peste 200 de subiecţi vise bine definite şi corespunzând unor stări psihice determinate Dacă timp de 15 la 20 minute înaintea somnului se excită cu un curent faradic slab liniile axiale degetelor sau spaţiilor mterdigitale, se vor obţine vise de iubire (policelc), de dezorientare mentală (prima linie întcrdigitală), de amintiri, mai ales amintiri din copilărie (indexul), vise de ură (a 2-a linie interdigitală), vise confuze (Medius), vise dureroase (a 3-a linie înterdigilală)visc cu frică (inelarul), vise cu imagini liliputane (a 4-a linie interdigitală) şi în sfârşit, vise emoţionante sau producând (provocând) frica (auricularul)

Aceleaşi vise sunt provocate prin compresia organelor corespondente, intestine, stomac, ficat etc, sau prin reprezentarea mentală înaintea somnului a acestor organe

In fine, dacă se asociază fie 2 linii axiale ale degetelor sau două organe interne luând *totuşi precauţia ca* să *nu* existe antagonisme între cele două, cum ar fi dragoste (intestin) şi ură (ficat), se vor obţine visuri diferenţiate, amintiri de plăceri ale dragostei, frică de durere etc

Astfel în somn se *reproduc* aceleaşi fenomene ca în stare de veghe Precauţiile de luat pentru a obţine rezultate perfecte sunt următoarele

1 Linia axială digitală sau interdigitală trebuie totdeauna să fie excitată în sens transversal, niciodată oblic sau longitudinal,

2. Excitarea trebuie să fie superficială şi delicată) continuă şi ritmică (80 la 100 frecări pe minut);

3. Stimularea trebuie să se facă la nivelul liniei mediane (niciodată pe părțile laterale ale degetelor care provoacă fenomene de disociere cerebrală);

-4. De preferință se vor face experiențele înainte de culcare.

Este locul să remarcăm aici influența pe care o pot exercita asupra viselor, condițiile atmosferice.

Astfel timpul umed favorizează încărcarea liniei somnului şi o diminuează pe aceea a emoției; timpul frumos favorizează încărcarea liniei plăcerii şi o întârzie, din contră, pe aceea a durerii.

In fine, nici fazele lunare n-ar fi indiferente.

Primul pătrar al lunii favorizează vise liniştite şi sensibilizează policele dragostei, a plăcerii şi a somnului.

In timp de lună plină, cu excepția liniei ficatului şi a liniei laterale a corpului, toate liniile dau răspunsurile cele mai prompte şi mai ales aceea a memoriei (indexul).

In ultimul pătrar, atât în stare de veghe, cât şi în timpul somnului, liniile urii şi a emoției sunt mai sensibile, în timp ce pe vreme de lună nouă şi mai ales în ultimele zile ale acestei faze lunare, vibrația este puțin accentuată pe liniile uitării, şi laterala şi mediana corpului In fine, în această fază lunară, organele interne răspund de asemenea mai viu excitațiilor reflexe.

Compresia organelor dau de asemenea rezultate analoage pentru vise. Această compresie se face fie cu mâna, fie cu pumnii, cu o cărămidă, cu o scândurică, cu greutăți sau bile de metal, timp de 15 la 20 de minute înainte de culcare.

In general subiectul care doreşte să obțină un vis determinat, va putea să-şi comprime el însuşi organul corespondent visului respectiv.

Aceasta comprimare (compresiune) a organelor care acționează asupra viselor, este bine cunoscută. Se ştie într-adevăr, că faptul de a dormi pe partea stângă comprimând regiunea cardiacă, produce vise agilate şi deşteptări anxioase şi Pliniu remarcase încă pe vremea sa. că cel mai bun somn se realiza atunci când se dormea pe partea dreaptă. De Sanctis a observat de asemenea că modificând poziția, se modifică natura visului.

Se ştie pe de altă parte, că bolnavii atinşi de afecțiuni cardiace sunt subiecți supuşi unor vise emoționante, cu senzații de frică, de teroare nocturnă şi de coşmar; că cei cu afecțiuni pulmonare au viziuni liliputane, că cei cu afecțiuni splenice visează episoade dureroase, în timp ce pancreaticii, au vise fericite ş vesele; bolnavii suferind de stomac au vise dezordonate; ententicii (suferinzii de intestine, N.Tr.) au vise mai degrabă anxioase, iar bolnavii atinşi de afecțiuni renale au vise confuze.

In toate aceste cazuri patologice fără îndoială că leziunea naturală a organului înlocuieşte compresiunea artificială

VII **RADIESTEZIA FĂRĂ PENDUL**

PUTEREA RAD1ESTEZICĂ A SURSIER1LOR
CERCETAREA RAD1ESTEZICĂ A PETROLULUI.
A AURULUI, A ARGINTULUI PUR, A CUPRULUI, A FIERULUI PUR, A PLATINEI
SINTONIZAREA FIERULUI. A CUPRULUI A ALUMINIULUI.
A OSEMINTELOR
O EXPERIENȚĂ DE RADIESTEZIE

S-a făcut o apropiere, în special de către Charles Richet şi G Osty, a radiesteziei de Metapsihică şi Psihometne

Nu există decât o analogie foarte îndepărtată între forța care emană dintr-un orizont acvifer subteran care face să se contracte muşchii sursierului şi forța misterioasă care se degajă dintr-o meşă de păr. sau dintr-o eşarfă, pentru a face pe medium de a spune cui aparțin aceste obiecte şi de a-i permite să intre în viața posesorilor lor

"Totuşi, spune Ch Richet. este un fenomen de acelaşi ordin de mărime Intr-adevăr se pot deduce două legi care bineînțeles, dau un sprijin solid Metapsihicii

1 Forțe necunoscute se degajă din lucrurile care ascultă de legi care vor fi fără îndoială susceptibile de a fi măsurate,

2 Aceste forțe necunoscute nu influențează nici sensibilitatea noastră conştientă şi nici aparatele noastre de fizică şi totuşi ele acționează cu o foarte mare energie asupra organismului inconştient, de manieră a-1 face să cunoască realități pe care simțurile normale nu i le poate comunica

Mişcările musculare inconştiente sunt deci revelatoare pentru vibrațiile pe care emanațiile lucrurilor le provoacă în inteligența noastră inconştientă

In "Radiestezia Medicală", lucrare a noastră, am dat indicații foarte precise asupra fenomenelor radiestezice generale, trimitem pe cititor la această lucrare Pe de altă parte, dr Calligaris a constatat la sursieri, hipersensibilitatea unei linii trecând la nivelul liniei axiale a mediusului Această linie devine de asemenea foarte sensibilă la un individ care se află în imediata apropiere a unui curs de apă.

PUTEREA RADIESTEZICĂ ASURSIERILOR

- Radiesteziştii şi sursierii (persoane specializate în găsirea surselor de apă prin calităţi radiestezice, N.Tr.) îşi pot controla puterea lor radiestezică faţă de apă, căutând pe braţul lor stâng, hipersensibilitatea plăcii G (fig. 10).

Când se găseşte în vecinătatea apei şi pe o raza de 10 metri, un sursier poate controla prospecţiunea sa căutând sensibilitatea plăcilor următoare:

1. O placă E de 12 mm diametru, situate în faţa liniei laterale a corpului, într-un plan care trece la aproximativ 6 cm deasupra bordurii superioare a rotulei.

Când această placă este normal încărcată, sursierul încearcă: 1. o senzaţie de ameţeală; 2. o tresărire a corpului, mai ales în partea stângă; 3. un pic de trimus sau contractura maxilarelor.

După constatarea acestor reflexe, el vede cu ochii închişi, îndreptându-se către el, dar fără să-l atingă, un fascicol de raze luminoase spirale. Corespunzător situaţiei apei respective, razele au o direcţie diferită. Dacă există mai multe surse de apă, toate razele care via, converg asupra corpului său.

2. O altă placă mai accesibilă şi cu diametrul de circa 9 cm se găseşte pe faţa anterioară a antebraţului stâng pe prelungirea celei de-a treia benzi (linii) interdigitale, într-un plan care trece la 3 cm sub pliul cotului (fig. 10 A).

Reflexele provocate când încărcarea este exactă, sunt: 1. O senzaţie de curent de aer pe ceafă; 2. Dureri într-o parte a braţului stâng şi în antebraţul drept; 3. O impresie de curent electric în tălpi' şi gambe.

In timpul încărcării acestei plăci vede o singură rază spirală dirijată spre propriul său corp şi puternic mărită şi provenind din locul unde se găseşte apa.

CERCETAREA RADIESTEZICĂ A PETROLULUI[2]

- O placă cu diametrul de 12 cm se găseşte la faţa posterioară a gambei stângi pe linia axială la 10-11 cm sub pliul genunchiului (fig. 11, 84). Ea devine sensibilă la contactul cu ciocănelul rece în prezenţa petrolului.

Aurul - O placă cu diametrul de 10 mm se găseşte pe dosul piciorului drept la 3 cm în interiorul liniei axiale într-un plan care trece la 1 cm sub linia articulară a piciorului **(fig.ll,nr.85).** Placa este sensibilă dacă este vorba de aur pur.

De fapt este vorba de partea cuprinsă între tălpi şi glezne, N.Tr.

[2] "Nuove metafiglie", p. 274.

Argint pur - Placa ce se sensibilizează în prezenţa argintului are diametrul de 10 mm, ea se găseşte pe faţa anterioară a piciorului drept, la 3 ••cm (fig. 11) la interiorul liniei axiale într-un plan trecând prin bordura interioară a maleolei **(fig. 11, nr.86)**

Cuprul pur - Placa *(10* mm) denotând prezenţa cuprului *este localizată* pe faţa internă a gambei drepte, pe linia laterală, cu o deplasare de 3-4 mm spre partea anterioară şi într-un plan care trece prin bordura superioară a maleolei **(fig. 11, nr.87)**

Fierul pur - Placă de acelaşi diametru ca precedentele găsindu-se pe faţa externă a gambei drepte la 1 cm înaintea liniei laterale într-un plan care trece la 1-2 cm sub pliul genunchiului

Platina - Placă de 10 mm care se găseşte pe dosul piciorului stâng la 3 cm în afara liniei axiale, într-un plan care trece la circa 2 cm sub linia articulară a acestui picior (fig. 11, nr.89)

Un alt procedeu radiestezie de cercetare a metalelor prin metoda Calligaris este bazată pe sintonizare, mijloc folosit curent de sursieri în prospecţiunile lor

După Calligaris, există pe corpul uman o serie de plăci care devin hipersensibile când subiectul, radiestezistul, dacă doreşte, le excită cu ajutorul unui cilindru compresor de aceeaşi compoziţie metalică cu cea a metalului căutat care se găseşte în faţa lui într-o rază de câţiva metri

SINTONIZAREA FIERULUI

- Placa hipersensibilă are un diametru de circa 11 mm şi se găseşte pe faţa externă a antebraţului drept la 4-5 cin înainte de linia laterală şi la 11-12 cm sub pliul cotului

Ea devine sensibilă la operatorul care se găseşte în prezenţa fierului "încarcă" sau excită această placă, cu un cilindru de fier de aceeaşi dimensiune. Reflexele provocate şi indicând prezenţa fierului sunt următoarele
1 Tresărirea bicepsului stâng, 2 Trismus (contractura maxilarelor, N Tr), 3 **Iritabilitatc (fig.** 12 F)

Cuprul - Placă hipersensibilă de acelaşi diametru ca şi precedenta se găseşte pe partea dreaptă a spatelui la 4 cm în interior de linia axială posterioară şi la 5 sau 6 cm sub laterala corpului, coborând de la umăr (fig. 12 C) Ea trebuie să fie "încărcată" cu un cilindru de cupru, iar reflexele provocate sunt 1 Senzaţie de greutate pe corp, 2 Imagini striuri luminoase albe, 3 Salivaţie

Aluminiu - Placă de 11 mm care se găseşte pe linia axială şi dosul pi ciorului drept, cu o uşoară deplasare de 2 mm spre interior şi într-un plan care trece la 3-3,5 cm sub linia articulară a piciorului (fig.12 A).

Placa "încărcată" cu un cilindru de aluminiu, decelează prezenta aluminiului dacă sunt percepute următoarele reflexe; 1. Furnicături la faţa posterioară a gambei; 2. Tic de aspirare pe nas; 3. Senzaţie de stomac gol

Oseminte - Placă ce se găseşte pe faţa anterioară a braţului drept la mm de exteriorul liniei axiale într-un plan care trece la 4-5 cm sub pliul axilar.

Reflexele provocate sunt. 1. Furnicături pe faţa interioară a membrelor superioare; 2. Dureri în mâini şi picioare; *3.* **Frică de lumină, când examina torul, sensibilizând placa cu un cilindru osos, se găseşte în imediata apro piere a osemintelor.**

O EXPERIENŢĂ DE RADIESTEZIE

- O experienţă uşoara de executat de către un radiestezist este urma **toarea:**

O persoană se plasează în faţa unei sticle de apă la o distanţă de 0,3m
la 2,50 m. Pe faţa dorsală a antebraţului stâng se poate găsi o placă în diame tru de circa 11 mm şi situata pe prelungirea liniei axiale a degetului mic cu o uşoară deplasare spre a patra bandă (linie) interdigitală într-un plan care trece la aproape 5 cm sub pliul cotului. Reflexele provocate de încărcarea acestei plăci (care este de aceeaşi hipersensibilitate la sursieri) sunt: 1. Durere în degetele mâinii drepte şi în ochiul stâng; 2. Amorţire a **obrazului drept; 3. Groază.**

In timpul încărcării acestei plăci (G,fig-10) examinatorul vede la o puternică mărire o singură rază spiralată provenind de la pahar'.

[1] Noi am putut să mărim puterea telepatică a subiecţilor şj puterea radiesti zică a sursierilor prin utilizarea raţională a **Mctalotcrapiei** care diminueaa intre altele oboseala provocată de aceste experienţe mărind curentul electr; intern. Consultaţi cu privire la acest subiect cartea noastră **"Electricitate umană",** voi 1 (Science et Medicine pour tous, 57, avenue d'ltalie, Paris.)

I

VIII LOCALIZAREA PLĂCILOR TELEPATIEI

AUTOSCOPIE - TELEVEDERE - PSIHOMETRIE - VEDEREA LA DISTANȚĂ A UNUI MONUMENT, A UNUI PEISAJ - PREVIZIUNE METEOROLOGICĂ - PLACA CARE PROVOACĂ NEVOIA DE PLÂNS - PLACA CE DĂ POFTĂ DE RÂS - PLACA DE CONSANGUINITATE - TELEVEDERE PRIN SCRIS - VEDERE LA DISTANȚĂ A AUTORULUI UNEI CĂRȚI SAU AL UNUI DESEN - CITIREA UNUI GÂND SIMPLU - CLARVEDEREA TRECUTULUI - VEDEREA PANORAMICĂ A TRECUTULUI - RAZELE GÂNDULUI - "JETOANELE SORȚII" - VRĂJITORIILE, TRANSFERURILE - MICROBIOLOGI FĂRĂ MICROSCOP - CANCERUL ŞI SEMNĂTURA SA - , ÎNCERCARE DE EXPLICARE A FENOMENELOR DE REZONANȚĂ ŞI CONSONANȚĂ

AUTOSCOPIE

Placa ce provoacă vederea propriei inimi este situată pe fața anterioară a antebrațului drept. Ea are un diametru de 12 mm şi se găseşte pe linia axială a brațului la joncțiunea de la treimea sa inferioară cu 2/3 superioară a antebrațului **(fig. *10,* inima).**

Vederea ficatului este obținută prin sensibilizarea plăcii brațului drept, situată la fața postero-internă Ia 4 degete deasupra articulației cotului **(Ficat, fig. 10)'**

TELEVEDERE

- Placa televederii (experiența d-lui Got) este situată pe toracele bolnavului. Ea are o dimensiune de 11 mm şi se găseşte deasupra mamelonului drept **(Fig. 10,6).**

PSIHOMETRIE

- Placa vederii psihometrice este situată pe dosul mâinii drepte **(P, fig.1.).** (Experiența d-şoarei N...) (Vezi mai înainte).

Repercusiunile de reper, care indică încărcarea exactă a acestei plăci.

[1] Scheme şi indicații precise de autoscopie sunt indicate în cartea "Radiațiile Bolilor şi Microbilor", (Editura Legrand, Paris).

sunt următoarele:

1. Pofta de a întoarce capul la dreapta;
2. Senzație de miopie;
3. Senzafie de nisip în gură. ■

Această placă are un diametru de 12 mm. ea este situată pe prelungirea celei de-a 2-a linii interdigitale într-un pian care trece la 2,5 cm sub linia articulară a mâinii. Prima imagine întrevăzută este cea a ultimei persoane care a atins obiectul.

VEDEREA LA DISTANȚĂ A UNUI MONUMENT, A UNUI PERSONAJ

- Trebuie încadrate aceste fapte la "Citirea gândurilor?" Oricare ar fi explicația care se va da, posibilitatea de a face să se vadă "cu ochii spiritului" un monument sau un peisaj excitând uşor o placă cutanată, constituie un rezultat cel puțin demn de remarcat.

Placa ce procura vederea Turnului Eiffel la un diametru de 12 mm se găseşte pe genunchiul stâng pe partea externă a liniei axiale a membrului într-un plan care trece la 0,5 cm sub mijlocul rotulei (fig, 11).

Această imagine este mai netă, dacă se plasează la contactul cu pielea şi fireşte, fără ştirea celui examinat, pe partea stângă a corpului, o fotografie a Turnului.

Reflexele provocate sunt: o durere în călcâiul drept; o îngreunare a coatelor, o senzație de frig în gamba dreaptă şi de căldură în cea stângă.

Vederea Piramidelor. - O placă de acelaşi diametru se găseşte pe
fata anterioară a gambei drepte, la 2 cm în afara liniei axiale şi într-un plan trecând la 5 sau 7 cm sub bordura inferioară a rotulei.

Tremurături ale buzelor, durere în partea externă a gambei drepte, senzație de frig în regiunea splenică, sunt reflexele provocate de "încărcarea" acestei plăci (fig, 11).

Previziune meteorologici - Ploaia - O placă cutanată cu diametrul de
12 mm se găseşte pe antebrațul stâng la 1 cm în afara liniei axiale, într-un plan care trece la 6-7 cm sub linia articulară a mâinii dacă în următoarele 24 ore, trebuie să plouă pe o rază de 50 kilometri.

Reflexe provocate: Astenie, clipit din ochi, furnicături în gât şi în pavilionul auricular stâng (fig. 11, PI).

Ploua la Marsilia, la Roma, la Paris? Dacă examinatorul aplică
palma mâinii stângi pe o fotografie a unuia din aceste oraşe, el poate prin cercetarea (căutarea) şi sensibilizarea unei plăci cutanate, să se ştie dacă plouă în acest oraş.

Această placă are un diametru de circa 1 cm ea este localizată pe dosul degetului mijlociu al mâinii stângi pe partea externă (adică spre index) a liniei axiale Placa se găseşte la rădăcina degetului şi polul său superior (răsucit spre pumn şi depăşeşte cu 1 la 2 cm, lima laterală externă a aceluiaşi deget (39, fig. 11)

PLACA CE PROVOACĂ NEVOIA DE PLÂNS

- Această placă cu diametrul de 1 cm se găseşte pe dosul antebrațului stâng (fig.11, nr. 24), la 16-18 cm deasupra liniei articulare a mâinii

Reflexele provocate sunt

1 O durere în jumătatea stângă a gâtului.

2 O durere în degetul mic al mâinii drepte.

3 O senzație de frig în regiunea sprâncenei drepte

Ca şi pentru placa ce provoacă râsul, această placă transmite această senzație la distanța de 1 la 10 metri

PLACA CE PROVOACĂ RÂSUL

- Ea este situată pe linia axială de pe fața internă a antebrațului stâng, puțin către degetul mic. într-un plan care trece la 10-12 cm deasupra liniei articulare a mâinii (fig. 11, nr.22) Reflexele provocate sunt 1 O durere în jumătatea stângă a gâtului, în lungul carotidei, 2. Durere în centrul mânui stângi, 3 înțepături în limbă

SIMPATIE SAU ANTIPATIE

Placa nr 10 (fig.12) arată dacă individul care se afla în fața dvs nutreşte pentru dvs un sentiment de simpatie sau de antipatie

Această placă este situată pe partea externă a brațului drept la 0,5 cm de linia laterală, într-un plan care trece la 0,5 cm deasupra pliului cotului Ea este sensibilă la un examinator când subiectul care se găseşte în fața lui separat de un perete, nutreşte față de el un sentiment de antipatie, ea rămâne mută în caz de simpatie

Reflexele indicând încărcarea exactă a plăcu sunt 1 Durere intra-cerebrală, 2 Furnicături în regiunea palatului (cerului gurii, N Tr) durere în extremitățile policelor.

Incărcarea superficială sau uşoară a acestei plăci când ea se revelează sensibilă, măreşte antipatia adversarului, în timp ce încărcarea profundă

apăsată, paralizează acest sentiment de antipatie şi provoacă în al doilea rând un sentiment opus de simpatie.

PLACA DE CONSANGUINITATE

- Placa devine sensibilă când fotografia tatălui, fiului, fiicei sau mamei, este plasată pe spatele subiectului.

Placa este situată pe antebraţul stâng, aproximativ la jumătatea antebraţului, pe partea externă înainte de cot. Senzaţia de frig nu se produce la nivelul său, la trecerea ciocănelului, decât dacă subiectul fotografiat are o legătură de înrudire directă cu subiectul supus examenului.

TELEVEDERE PE BAZA SCRIERII

- Placa televederii cu ajutorul scrisului are un diametru de 11 mm. Ea este situată pe dosul mâinii stângi între linia axială a indexului şi a 2-a linie axială interdigitală, în mijlocul pumnului (T., fig-11).

Reflexele provocate prin încărcare sunt:

1. Senzaţie dureroasă în molarii superiori, 2. Senzaţie dureroasă în gât; 3. Senzaţie dureroasă în degetele mici de la mâini fi de la picioare. Noi am utilizat această placă în numeroasele experienţe şi în general cu rezultate excelente având concursul d-nei A.M...

CUM SE DERULEAZĂ EXPERIENŢA DE VEDERE LA DISTANŢĂ A AUTORULUI UNUI MANUSCRIS, A UNEI CĂRŢI, SAU A UNUI DESEN

- "Subiectul medium" care ignoră natura experienţei la care este supus, este aşezat cu ochii închişi sau cu o bandă pe ochi, în faţa unei mese pe care nu se află nici un manuscris, carte sau desen, în afara celui, de examinat. El va plasa mâna sa stângă pe foaia scrisă, pe fotografia unui tablou, a unei statui sau a unei pagini de muzică.

Este absolut necesar ca dosul documentului analizat să nu conţină nici un cuvânt scris sau imprimat care să aparţină altui autor Teoretic, ar fi preferabil ca dosul să fie albastru. După ce a fost determinat locul plăcii hiperestezice şi după ce a fost încărcată cu ciocănelul rece, examinatorul aşteaptă ca subiectul să-i anunţe repercusiunile de reper sau reflexele provocate care se produc în general după 4 la 5 minute. In acest moment examinatorul lasă pe loc ciocănelul sau tamponul de cupru, rugând subiectul să-i anunţe imaginile care fi apar în faţa ochilor.

I

Incărcarea, adică aplicarea tamponului rece, va putea fi suspendată de îndată ce subiectul va fi văzut, sau descris elementele principale ale probei sau dacă se manifestă fenomene de oboseală mentală în general, când experienţa este condusă potrivit regulilor, cuprinzând în ea timpul necesar căutăm plăcilor cutanate, reflexelor şi încărcăm, ea durează douăzeci la treizeci minute

Placa cutanată care permite subiectului de a desene fizionomia autorului unei scrisori, a unei cărţi, a unui desen, etc , arc un diametru de 11 mm Ea este situată pe dosul mâinii stângi, între linia axială a indcx-ului şi a 2-a linie interdigitală, în mijlocul pumnului

Această placă devine hipersensibilă când o pagină de manuscris este plasată sub această mână

Reflexele provocate (repercusiunile de reper) aşa cum am spus mai înainte, sunt

1 Senzaţie dureroasă în molarii superiori,

2 Senzaţie dureroasă în gât,

3 Senzaţie dureroasă în degetele mici ale mâinilor şi picioarelor

Trebuie observat că reflexele sunt foarte uşoare Când cele trei repercusiuni au fost anunţate de subiect, după cel mult 15 minute, trebuie să se prezinte în faţa ochilor săi, imaginea persoanei care a scris scrisoarea, în felul următor

Mai întâi, o nebulozitate nedecisă, peste puţin timp, roză sau violacee. Care ia apoi o formă mai mult sau mai puţin regulată şi în care puţin câte puţin se desenează o imagine indistinctă la care partea superioară devine mai clară cu schiţarea unui cap şi a unui gât

Intr-o fază ulterioară apare trunchiul şi membrele inferioare, apoi capul apare mai distinct

Dacă încărcarea plăcu este imperfectă, imaginea este mai mult sau mai puţin fragmentară

In general, imaginea persoanei se clarifică prin segmente, prin planuri transversale şi când imaginea este completă, adesea o particularitate foarte specială, o cicatrice, un tic care frapează subiectul şi care face să se deosebească exact scriitorul sau autorul manuscrisului

Când imaginea este completă, ea diminuează ca intensitate, retrece apoi prin aceleaşi faze pentru a reîncepe apoi mai rapid

Schiţa iniţială ia mai mult timp ca să se formeze, celelalte se succed destul de rapid Dacă subiectul îşi fixează atenţia asupra unui segment al imagina, **ceea ce el nu trebuie niciodată *si* facă,** dezvoltarea diverselor faze este tulburată.

La fel se întâmplă dacă punctul de încărcare prin cilindrul de cupru nu este exact: încărcarea trebuie să fie precisă, adecvată, imuabilă.

Atât pentru observator, cât şi pentru subiect, calmul, repaosul şi relaxarea corpului şi a spiritului sunt elemente favorabile. Trebuie lăsat subconştientul să opereze în penumbră şi în tăcere. Subiectul, având ochii legaţi trebuie să ignore complet natura experienţei la care este supus el trebuie să spună ce vede fără a fi încurajat sau contrazis.

In general nu se vor face experienţe succesive, pentru a evita oboseala şi în plus, fiind dată persistenţa posibilă a imaginilor provenind de la o primă experienţă, cea de-a doua ar putea fi defectuoasă, dacă un oarecare timp de repaos n-ar separa cele două încercări[1].

Vom face aici aceleaşi rezerve ca şi în ce priveşte diagnosticul la distanţă prin intermediul fotografiei; hârtia utilizată de cel care scrie trebuie să fie albă.

O scriere făcută pe hârtie bleu sau hârtie galbenă, cu o cerneală colorată, bleu de exemplu, falsifică în mod complet rezultatele şi un subiect sau un examinator, chiar foarte antrenat, va trebui să refuze să încerce proba în aceste condiţii. El va ajunge aproape fatalmente la un eşec.

Am ţinut să dăm în detaliu o experienţă tip, căci ea arată fazele succesive prin care trece imaginea pentru a deveni din ce în ce mai precisă. Fie că este vorba de imaginea unei persoane, a unui agent microbian, a unui organ al corpului, imaginile se succed într-un mod aproape identic. Numai plăcile de sensibilizare a suprafeţei cutanate diferă potrivit imaginii care se doreşte să fie obţinută de subiect.

Fiecare observator poate de altfel să devină el însuşi mediumul şi după un oarecare antrenament să găsească el însuşi plăcile care îi permit de a proceda singur la aceste experienţe.

CITIREA UNUI GÂND SIMPLU

- Placa S (placă telepatică consonantă) se găseşte pe dosul mâinii stângi a examinatorului care doreşte să capteze gândul simplu al persoanei care îi stă în faţă. Această placă are un diametru de 1 cm. ea este situată între a 3-a linie interdigitală şi linia axială a inelarului într-un plan care trece la circa 5 cm sub linia articulară a mâinii, adică la nivelul spaţiului interdigital.

Când încărcarea este exactă, examinatorul încearcă o senzaţie de plenitudine a stomacului, o amorţire a frunţii, a genunchilor şi deasupra picioarelor, o senzaţie de căldură în gură.

Această recomandare este foarte importantă, căci se poate ca în a doua experienţă să existe repetarea primelor imagini.

%

Dacă examinatul formulează un gând simplu, el este atunci captat de examinatorul plasat în fața lui şi menținând încărcarea pe mâna sa stânga. **(fig.11** S)

Am văzut pentru sentimentele generale, localizările la nivelul liniilor axiale ale degetelor şi ale liniilor interdigitale

CLARVEDEREA TRECUTULUI

- Placa are un diametru de 13 mm aproximativ şi este situată pe antebrațul stâng spre linia axială a policelui şi într-un plan care trece la 9 cm deasupra liniei articulare a mâinii **(Cl.fig.l0)** Această placă devine hipersensibilă la examinator când ea se găseşte în prezența unui individ care evocă un episod al lui petrecut ziua precedentă

Este vorba aici de o placă **consonantă**

VEDERE PANORAMICĂ A TRECUTULUI

- Vederea panoramică a trecutului persoanei care se găseşte în fața examinatorului este obținută de acesta căutând şi încărcând o placă cutanată cu diametrul de circa 13 mm şi care se găseşte în regiunea pectorală stângă **(fig. 10 V**) la 2 cm în afara liniei mamilare Acest punct corespunde bordurii interne a capsulei articulare a umărului într-un punct care trece la două degete aproximativ, sub claviculă

Reflexele provocate la examinator de încărcarea exactă şi precisă a acestei plăci

1 Tendința de a reproduce mimica subiectului aflat în fața sa,
2 Tendința de a întinde violent mâinile ca pentru a lovi,
3 Parestezie, senzație de greutate la nivelul pavilioanelor urechii

Efectele încărcării sunt vederea de către examinator, care arc ochii legați, a vieții anterioare a subiectului, începând cu anii săi tineri

Dificultățile acestei expenețe sunt destul de mari ele privesc durata de încărcare care poate fi foarte lungă 0,5 ore, o oră şi chiar mai mult, şi cu atât mai mult cu cât subiectul este mai în vârstă în plus sunt fenomenele cele mai proeminente din viața examinatului care impresionează mai mult examinatorul

RAZELE GÂNDULUI

- In cartea noastră "Electricitatea umană şi radiațiile cerebrale" am indicat cum dr Cazzamalli a putut cu un aparat pe unde scurte să deceleze şi să înregistreze sub formă de filme, undele emise de creierul uman. fie în stare

de hipnoză, fie sub influența unei emoții, a unei amintiri sau a unui gând intens, **(fig. 13)**

Hans Berger, printr-un procedeu diferit şi care după noi, este pretabil la contestații (căci utilizează electrozi care iau contact cu suprafața cutanată a craniului) a revelat şi el undele cerebrale.

In sfârşit, dr. Gentile din Roma, supunând pacienți de-ai săi la acțiunea unor curenți de înaltă frecvență produşi de un aparat al lui Lakhowsky, a putut să facă vizibile câmpuri cerebrale, diferite potrivit stării de calm, de exaltare, de extaz ale subiectului.

Cu dr. Calligaris, noi abordăm un domeniu psihic nou, căci este vorba aici de vederea directă, fără aparate, de raze care emană fie din propriul nostru corp, fie din corpul persoanei care se află în fața noastră.

AUTOSCOP1E

- Placa generală cu diametrul de 1 cm care trebuie sensibilizată (încărcată cu cilindrul de 1 cm), la o persoană care doreşte să transmită alteia propriul său gând, se găseşte pe dosul mâinii stângi între a 4-a linie interdigitală şi linia axială a degetului mic, într-un plan care trece la aproximativ 3 cm deasupra celui de-al 4-lea spațiu interdigital **(fig.13).**

Această placă este evident hipersensibilă la oricare persoană care gândeşte.

Reflexe provocate. 1. Impresie de balansare a corpului înainte-înapoi; 2. Durere localizată în hipocondrul drept; 3. Tremurături ale piciorului stâng.

Efectele încărcării sunt următoarele:

Subiectul care vrea să transmită un gând la o altă persoană şi având ochii închişi şi legați, vede într-un prim timp un fascicol de raze emanând din propriul său corp sau de la placa supusă "încărcării". Această imagine este instantanee.

Apoi el vede aceste raze proiectate în spațiu ca pe un ecran. Aceste raze, care pleacă de la corp sunt **spiralate**[1] şi au grosimea unei sfori. Având o culoare luminoasă, argintie, ele se dezvoltă cantitativ şi converg în fața corpului (fig. **14).**

Intr-o a doua fază (într-un al doilea timp), după câteva minute, subiectul vede o singură rază, de asemenea în formă de spirală, plecând de la fața sa **(fig.15).**

Această rază îşi păstrează tot timpul forma spirală, dar conformația şi oscilațiile ei se modifică mereu şi paralel oscilațiilor gândului.

Razele emanând de la plăci sunt în formă de spirală; cele legate de liniile corpului sunt ondulate.

Placa nr 2 sensibilizată cu un con metalic, cu un diametru de 1 cm îl face pe subiect să vadă cu o puternică mărire raza psihică spiralată în continuă mişcare această constituie este esențialmente geometrică, fiind alcătuită din cercuri, corpuscule luminoase, colorate, asociate cu segmente liniare (fig.16)

Şi Calligaris a tras concluzia că "Legea numerelor guvernează gândirea umană după cum ea ghidează orientările în lume"

Reflexele provocate sunt 1 Tendință la o idee fixă. 2 Durere într-o nară, 3 Durere în ficat

HETEROSCOPIE

- Placa generală care ne face vizibile Radiațiile umane care emană de la un subiect plasat în fața noastră, are un diametru de 1 cm şi se găseşte pe partea internă a gambei stângi pe bordura postenoară a liniei laterale într-un plan care trece la 6-7 cm deasupra maleolei **(fig.** 17 D)

Dacă această placă este bine delimitată şi "încărcată" sunt provocate următoarele reflexe. 1 Durere în linima mamelonară dreaptă până în regiunea inghinală, 2 Durere în două regiuni rectangulare simetrice fetei anterioare a antebrațului, 3. Durere pe o fâşie longitudinală supra-zigomatică în partea dreaptă a feței

După câteva clipe, examinatorul cu ochii legați, are imaginea razelor care provin de la corpul persoanei situată în fața lui pe o distanță de maximum 10 metri aşa după cum arată figura

Experiența reuşesşe mai bine în penumbră şi această aureolă durează în timpul încărcării.

RADIAȚIILE LUCRURILOR

- Placa generală cu diametrul de 12 mm, care face să se vadă la o persoană radiațiile spiralate ale unui obiect plasat în fața sa la o distanță de 1 la 5 metri, este situată pe fața anterioară a toracelui la 3 degete de linia mediană a corpului pe bordura sternului şi într-un plan care trece la 4 cm deasupra liniei intermamelare şi la 4 degete sub phul axilar **(fig. 18)**

Reflexe provocate 1 Frica de a vorbi 2 Durere dedesubtul orbitei drepte Imaginea provocată este cea din **fig. 18**

" JETOANELE SORȚII" ŞI VRĂJITORIILE

- Din cele mai vechi timpuri oamenii au simțit nevoia să facă apel la

miraculos, la divinație, la magie pentru a conjura soarta sau boala şi în scop de răzbunare pentru alt semen din vecinătatea sa. De aici superstițiile, aceste practici bizare şi aceste dictoane populare care sunt transmise din perioadă în perioadă.

Să facă rău şi să conjure răul, par să fi fost preocupările principale ale ființelor umane. De asemenea nu trebuie să ne mirăm că în vechile cărți de farmece, întâlnim tot felul de practici pentru "vrăjit sau aruncăturile sorții" şi în consecință pentru a-i conjura. Este probabil că unele din aceste manevre să se bazeze pe observații şi pe un empirism care şi-au adus dovezile lor.

In secolul al XVII-lea nimeni nu punea la îndoială faptul că este posibil să provoci o suferință sau o boală ia distanță la un individ, dacă se posedă de la acesta o şuviță de păr, o bucată de unghie etc. Se mai admitea de asemenea că este posibil să provoci vindecarea, făcând să treacă boala din corpul omului în acela al unui animal. Vindecarea putea fi făcută la distanță, dacă se poseda un pic de urină, de sânge, piele, sau unghie, de la bolnav.

Vrăjitorie, magie, superstiție? Cine ştie! Devenim din zi în zi din ce în ce mai puțin increduli, din moment ce am putut constata fenomene reale de transfer şi după ce am studiat radiațiile ființelor şi lucrurilor.

"Noi nu trebuie să măsurăm întinderea puterii naturii, scrie De Rochas, prin bornele strâmte ale inteligenței noastre. Este deci o nedreptate de a atribui magiei, efecte cărora nu le cunoaştem încă mecanismul. Tot ce nu se face sub ochii noştri, va fi fost făcut de diavol? Nu există decât demonul care să fie un agent invizibil? Nu există oare mici corpuscule care provenind de la un individ, ar fi susceptibile să atingă un altul?" Este întreaga problemă a undelor, a radiațiilor care este pusă astfel.

Şi Van Helmont încercând o explicație a acestor fenomene, se întreabă dacă produsele biologice provenind de la un individ sănătos sau bolnav, n-ar conserva o legătură vitală cu corpul. "între corp şi excrețiile sale, conchide de asemenea E. Maxwell, există o anumită legătura, chiar când acestea sunt separate de corp".

Este posibil de a reproduce aceste fenomene sau fenomene analoage prin metoda Calligaris? Aceasta este problema pentru care medicul italian a făcut eforturi s-o rezolve, cercetând pe suprafața cutanată, zonele şi plăcile sensibile a căror excitare şi "încărcare" consecutivă, ar putea realiza această Magie ştiințifică.

In cartea sa "Telepatia şi Telediagnosticile" dr. Calligaris a încercat să elucideze această problemă şi a cercetat dacă n-ar fi posibil mai întâi de a transmite unui individ destul de apropiat, sentimente speciale de răzbunare, de invidie etc.. ca urmare el a putut să situeze următoarele plăci.

Răzbunare (fig.12,1) - Această placă (cu un diametru de 1 cm), se găseşte pe dosul piciorului stâng, în lungul celei de-a 3-a linii interdigitale, la 3 cm deasupra spaţiului corespondent

Reflexele provocate sunt o senzaţie de nas înfundat şi de conduct auditiv stâng înfundat, durere localizată pe faţa internă a coapsei drepte, spre mijloc, furnicături în glezna dreaptă

Subiectul la care se transmite astfel acest sentiment. îl vede acţionând în spiritul său, de îndată ce reflexele precedente se vor fi produs asupra transmiţătorului.

Invidie - Placa pe Transmiţător are 12 milimetri diametru şi se găseşte pe partea stângă a feţei (fig. 12,2) pe planul liniei bucale şi în lungul ei la mijlocul unei linii verticale situate între latura externă a ochiului şi a urechii.

Reflexele provocate sunt insensibilitate în tălpile picioarelor, durere în partea stângă a inima, durere intercostală în flancul stâng

Pietate - Placa (de 11 mm) pe transmiţător, este situată în pumnul mâinii drepte pe linia axială a mediusului la nivelul primului spaţiu interdigital. Placa este cu regularitate încărcată când transmiţătorul percepe repercusiunile de reper următoare

Senzaţie de (bătăi) pulsaţii în spate, durere în muşchii maseten mai ales pentru a deschide sau închide gura, senzaţie de frig (fig.12,3)

Cruzime - Placă situată pe transmiţător (11 mm diametru), pe faţa anterioară a braţului stâng pe linia axială, cu o uşoară deplasare spre exterior, la 2 cm deasupra pliului axilar **(fig. 12,4)**

Reflexele provocate de încărcare sunt Tremurătun ale mâinii drepte, durere în limbă, durere într-o parte a frunţii

Fericire - Placa de 12 mm care se găseşte pe faţa posterioară a gambei drepte la 1 cm în afara liniei axiale şi la 2-3 cm sub pliul genunchiului (fig. **12,5)**

Repercusiuni aşterne psihică, durere în regiunea superioară şi transversală a spatelui, tendinţa de a-şi "contorsiona" gura

Furie - Placă cu un diametru de 12 mm localizată pe faţa anterioară a toracelui, pe linia mediană şi la 2 cm deasupra unghiului epigastric

Repercusiuni de reper stare anxioasă, tendinţă de a încreţi fruntea, greaţă (fig.12,7)

Disperare - Placă de 9 mm pe faţa dorsală a pulsului drept **(fig.12,8),** pe prelungirea celei de-a 2-a linii mterdigitale cu o uşoară deplasare spre police şi la 2 cm desupra liniei articulare a mâinii

Reflexe acuzate de transmiţător stare de somnolenţă, ambliopie, durere în ceafă

Curiozitate - Placă cu un diametru de 9 mm care se găseşte pe partea internă a degetului mic al mâinii stângi, într-un plan care trece prin a 2-a articulaţie interfalangiană şi la 1/3 deasupra şi 2/3 dedesubtul liniei articulare.

Reflexe provocate: durere în hipocondrul stâng; durere în urechea dreaptă, senzaţie de frig în jumătatea internă a mâinii drepte.

VRĂJILE, TRANSFERURILE

- Placa ce produce acest fenomen, pe care îl putem apropia de exteriorizarea sensibilităţii, se încarcă întotdeauna pe corpul examinatorului sau al emiţătorului. Ea se găseşte pe faţa posterioară a gambei stângi **(fig. 12,14)** pe partea internă a liniei axiale, într-un plan care trece la 1-2 cm sub jumătatea acestei gambe.

Ea se încarcă pe examinator când acesta priveşte o fotografie sau aplică palma mâinii stângi pe aceasta.

Când placa este încărcată, examinatorul vede numai jumătatea obiectelor (Hemianopsie); încearcă o amorţire în pulsul drept, un gust acid în gură şi dureri în jumătatea dreaptă a buzei superioare.

In timpul încărcării acestei plăci, dacă examinatorul înţeapă cu un ac fotografia unei fiinţe vii, aceasta va simţi o înţepătură sau o senzaţie de înţepătură la nivelul punctului înţepat de pe fotografie, indiferent în ce parte a lumii s-ar găsi.

S-ar putea, de asemenea, ca prin repercusiune examinatorul să încerce aceeaşi senzaţie într-un punct simetric al corpului său.

Dacă se încearcă o explicaţie a acestui fenomen, s-ar putea admite că încărcarea cutanată a plăcii ar avea ca efect transmiterea automată a tulburării produse de înţepătură pe fotografie în câmpul cutanat al acestei fotografii.

Această "tulburare" ar fi apoi comunicată mijlocului de încărcare a plăcii la un alt individ.

Aceasta pare de altfel cu atât mai exact, cu cât experienţa reuşeşte mai bine dacă examinatorul, după ce înţeapă fotografia, înţeapă de asemenea propriul său câmp cutanat, (al locului respectiv, fireşte, N.Tr).

TELESTEZIE

- Placa cutanată care transmite tulburarea fizică a unui individ, altuia situat într-o rază de 1 la 10 metri, are un diametru de 13 mm, se găseşte pe pulsul stâng, pe prelungirea liniei, axiale a inelarului, cu o uşoară deplasare

de 3 mm aproximativ, spre a 4-a linie interdigitală şi într-un plan transversal care trece puţin deasupra jumătăţii apofizei stiloide a cubitusului

Placa se sensibilizează la subiectul atins de o tulburare maladivă, sau o durere oarecare Acest subiect deci va încerca reflexele următoare, dacă placa este exact încărcată

1 Amplificarea tulburări fizice, durerii, etc ,

2 Arsuri în mâini, scrâşnit de dinţi,

Efectele încărcării • După câteva minute, din placa subiectului bolnav percipientul percepe tulburările care îi sunt transmise (fig. 12,10)

MICROBIOLOGIE FĂRĂ MICROSCOP

- Deşi am consacrat un volum special procedeelor dr Calligaris aplicate diagnosticului medical[1] ne-a părut necesar de a aminti aici descoperirea capitală pe care a făcut-o el recent cu pnvire la proiectarea imaginilor microbilor, considerabil mărite, pe suprafaţa cutanată şi în principal la nivelul bicepsului bolnavului

Văzând şi experimentând noi înşine acest procedeu pe diferiţi bolnavi, suntem convinşi că acest nou mijloc de diagnostic va fi de un mare ajutor când va fi vorba de a diferenţia o tuberculoză de o afecţiune specifică sau de o tumoare.

Placa care permite proiectarea pe bicepsul bolnavului a imaginii considerabil mărite a microbului, cauza a bolii sale este situat pe partea anterioară a antebraţului drept al bolnavului pe linia axială a membrului (1/5 în afară şi 4/5 în interior) într-un plan care trece la circa 1 cm deasupra mijlocului antebraţului (fig. 19.A)

Această placă este în mod natural hipersensibilizată la un bolnav atins de o boală infecţioasă sau tumorală.

Reflexele provocate la excitarea cu un cilindru de un diametru de 1 cm sunt următoarele 1 Greutate pe umeri, 2 Senzaţie de furnicături pe bordura superioară a pavilioanelor urechii, 3 Senzaţie de frig în genunchiul stâng şi parestezie în lungul crestei tibiei drepte

Când aceste reflexe sunt acuzate, după 5 la 10 minute, se pot zări, fie direct, fie după aplicarea unei pornea anemiante pe bicepsul drept al bolnavului, imaginile considerabil marite ale microbilor sau agenţilor patogeni care au provocat boala de care este atins acesta (fig.20)

Aşa după cum am spus şi arătat în cartea noastră "Radiaţiile bolilor şi ale Microbilor" aceste imagini persistă destul timp pontru a fi văzute de asis-

[1] "Radiaţiile Bolilor şi Microbilor", voi 1, cu scheme şi planşe fotografice, A Legrand Ed 93, boulevard St Germain, Pans

tentă, desenate şi fotografiate.

Dacă este vorba de tuberculoză, se va desena un bacii al lui Koch de 6 la 8 cm lungime în acelaşi loc; iar în cazul sifilisului va apare o spirochetă cu aceleaşi dimensiuni. Revine cititorilor, medicilor, de a trage concluzii.

S-ar putea face la unele din aceste experienţe obiectiunea că intervine fie sugestia, fie autosugestia; şi chiar se poate adăuga că aceste rezultate diferă puţin de acelea cu care suntem obişnuiţi să le constatăm la clarvăzători şi mediumi.

Intr-adevăr în cazul în care se indică subiectului reflexele pe care trebuie să le acuze, pentru a fi sigur că placa este bine încărcată, se poate presupune că operatorul sugestionează el însuşi, subiectul său.

Când, pe de altă parte, operatorul "lucrează" mereu cu acelaşi subiect, aşa după cum am spus deja, este foarte posibil ca primul transmite celui de-al doilea imaginile pe care trebuie să le perceapă, fără ca să fie necesar pentru aceasta să se gândească că unul sau altul să nu fie de bună credinţă putând ca numai subconştientul să fie în joc.

Nu mai este acelaşi lucru, dacă experienţele sunt făcute cu subiecţi şi operatori diferiţi, repetate, reînnoite şi cerând subiectului să indice senzaţiile care provoacă în organismul său sensibilizarea plăcii. Este bine ca în acest caz, operatorul să ignore el însuşi în acest moment, repercusiunile de reper sau reflexele care vor trebui să fie o "semnătură" a plăcii.

Trebuie luate toate precauţiile de o parte şi de alta că aceste experienţe să reveleze caracterul obiectiv şi ştiinţific care pot să le autentifice fără a lăsa nici o posibilitate de îndoială sau acuzaţie de şarlatanie.

Este vorba aici într-adevăr nu de o distracţie sau de un amuzament fortuit, ci de un studiu serios care poate revoluţiona concepţiile filozofice şi medicale.

Dacă pentru producerea unui reflex cutanat se pot pătrunde gândurile unui individ apropiat sau îndepărtat, a cunoaşte boala şi diagnostica microbul care îi este cauza; dacă pentru producerea unui alt reflex, se poate la nu importă ce persoană sau cu ajutorul nu importă cărei persoane să se cunoască prezentul, trecutul sau viitorul cutăruia sau cutăreia, atunci este permis a pronunţa cuvântul "revoluţie (ştiinţifică)".

Să admitem totuşi că toate obiecţiile pe care le-am precizat mai înainte sunt valabile şi că subiecţii lui Calligaris fie mediumi sau clarvăzători, pe care ei îi sugestionează să facă citirea gândurilor, că prin antrenament şi practică zilnică, profesorul italian a reuşit să dezvolte la ei facultăţi metapsihice şi din indivizi oarecare să facă clarvăzători, deja acest rezultat ar fi apreciabil şi ar dovedi cel puţin că oricare persoană oricum ar fi, este capabilă să dobândească prin utilizare şi practică, facultăţi telepatice.

Dar acestea odată lămurite, ar rămâne totuşi inexplicabil fenomenul de proiectare pe piele a imaginilor agenţilor patogeni **necunoscuţi experimentatorului, necunoscuţi subiectului bolnav**

Aici totul este obiectiv şi nici o obiecţie nu mai este valabilă Să nu ni se ceară o explicaţie Noi constatăm un fapt şi aceasta este tot, dar este suficient totuşi să acordăm descoperirii dr Calligaris toata atenţia şi întreaga valoare pe care o merită

Experienţele de consanguinitate pe care le-am instituit au de asemenea un caracter integral obiectiv şi chiar dacă am presupune că părinţii şi copiii care au fost subiecţii examenului au fost clarvăzători, nu li se poate refuza o valoare egală

Acelaşi lucru putem spune referitor la diagnostice care pot fi stabilite după sensibilizarea liniilor axiale ale degetelor aici de asemenea totul este obiectiv bolnavul ignoră lima care fi va fi cea mai sensibilă, iar medicul ignoră linia pe care i-o va indica pacientul Nu este posibilă deci nici o transmisie de gând, iar controlul poate fi făcut instantaneu

Dacă încercările nu pot reuşi **din prima încercare** de către un experimentator **nou,** n-ar trebui să se tragă concluzia în mod fatalmente şi necesar că metoda este falsă, ci mai degrabă lipsa de precizie în cercetare, lipsa de răbdare, lipsa de experienţă a examinatorului.

CANCERUL ŞI "SEMNĂTURA" SA

- "S-a descoperit microbul cancerului" citim din când în când acest **leit motiv** în articolele presei de mare tiraj fără ca de altfel revistele medicale să acorde cea mai mică atenţie importanţei acestor noutăţi senzaţionale

De la Doyen care a crezut că a descopent micrococul producător de cancer, până la **Oscilococ, Bacterium Tumefaciens,** câţi microbi au fost descoperiţi, apoi abandonaţi după experienţe şi încercări de cultură sau de transmitere prin grefe, injecţii sau absorbţie bucală?

Nu trebuie deci să ne mirăm de scepticismul care domneşte în Corpul medical şi în sferele oficiale, când un autor, chiar bacteriolog, anunţă descoperirea unui nou microb izolat de el într-o tumoare malignă.

Şi ipotezele care se eşafodează pentru a ruina această nouă ipoteză "cancerul nu este o boală contagioasă, deci ea nu este microbiană", "este o maladie locală, deci vindecabilă chirurgical sau medical îndată la apanţia sa", "este o boală a celulelor care se dezvoltă anormal, deci susceptibilă de a fi vindecată pnn moartea acestor celule sub influenţa radiului sau a razelor X", etc

Nu vom tăgădui că aceste ipoteze au ceva realitate fiecare are partea

sa de adevăr, dar nici una nu se poate erija în lege generală.

Noi medicii care profesăm de peste 40 de ani, cunoaştem cazuri de tumori considerate maligne, care n-au recidivat niciodată şi care la examenul anatomo-patologic s-au dovedit a fi tumori benigne. Cunoaştem şi maligne care n-au recidivat, dar vai, cât de puţine! Din contră, câte din acestea din urmă după ablaţia lor, au lăsat organismul în prada infecţiei deja generalizate care conduc la metastaze şi la tumori secundare, fie chiar la locul cicatricei, fie în cu totul alt organ al corpului, ficat, etc.

Este un motiv pentru a abandona lupta? Desigur nu, dar noi ne situăm în grupul celor care spun că răul trebuie tratat de la început oricare ar fi şi oricare i-ar fi originea şi că întâmpinăm toate încercările care se fac pentru a dezvălui boala înainte ca manifestările sale morbide să fi redus medicul sau chirurgul la neputinţă sau la folosirea mijloacelor paliative.

Este cazul aici de a aminti versurile poetului latin, care rămân deosebit de actuale în ciuda vechimii lor:

...Sera medicina paratur
Cum mala per longas invaluere moras.

Da, medicina ajunge prea târziu când răul a făcut progrese prea rapide!

Cancerul este datorat unui microb, unui parazit; este el rezultatul unei iritaţii celulare interne sau cutanate; este el, cum credem noi, rezultatul unui "deranjament electric", după expresia lui C. Laville? N-are importanţă! Esenţialul este de a şti dacă, înaintea oricărui semn sau simptom, este posibil de a a pune în gardă individul contra atingerii sale.

A face diagnosticul precoce al tumorii maligne, acesta este scopul urmărit şi fără prejudecăţi al naturii bolii, a pune organismul în alertă şi în stare de a rezista invaziei apropiate sau îndepărtate.

Nu vom cădea în eroarea obişnuită şi ne vom feri să proclamăm că noi am descoperit microbul cancerului sau agentul său patogen, ci vom indica cum, printr-un procedeu mecanic şi reflex, se poate pune în evidenţă la un bolnav atins de o afecţiune canceroasă sau de o tumoare malignă; o manifestare cutanată care se produce la nivelul braţului bolnavului şi care va fi într-un anumit fel, "semnătura" bolii.

Diagnosticul Tuberculozei prin cuti-reacţie (reacţie cutanată NTr.) se înrudeşte cu această cercetare, dar în fenomenul provocat prin metoda lui Calligaris nu este necesar a face o injecţie sau un vaccin pentru a provoca fenomenul vaso-motor care va decela prezenţa unei infecţii tumorale. A trebuit să folosim acest termen de "infecţie" deşi nu ne satisface în întregime, căci chiar dacă nu este vorba de o afecţiune microbiană, intoxicarea sau intoxinarea organismului în caz de tumoare este prezentă încă de la început şi cu

/

excepția câtorva cazuri, are o natură generală. Intr-adevăr oricare ar fi localizarea tumorii maligne, "figura" sa, "Fantoma" sa, "Manifestarea" sa care s-a putut fotografia, se prezintă totdeauna sub forma aceluiaşi aspect, acela al unei sfere sau mai multor sfere cu țepi pe toată suprafața şi semănând unui arici adunat în sferă.

METODA DE CERCETARE

- In cartea noastră recent apărută "Radiațiile Bolilor şi Microbilor"[1] am arătat cum, după procedeele dr. Calligaris se provoacă apariția imaginilor microbiene pe suprafața cutanată. Noi le vom rezuma aici foarte succint pentru a permite oricărui cercetător de a face diagnosticul precoce al unei tumori maligne.

1. Se determină şi se marchează cu ajutorul unui creion dermatografic mai întâi linia axială a antebrațului drept al bolnavului, adică linia care plecând din mijlocul unghiei mediusului, trece prin mijlocul pumnului şi ajunge la umăr.

2. Se marchează în acelaşi mod liniile de flexie ale articulațiilor pumnului şi cotului.

3. Se caută cu ajutorul ciocanului rece pe linia axială, delimitată după cum s-a arătat mai sus, o placă sensibilă în care senzația de rece este cea mai accentuată. Această placă se găseşte pe un plan care trece la circa 1 cm deasupra jumătății acestui antebraț. Ea are un diametru de 1 cm şi se situează exact pe linia axială (1/5 la exterior şi 4/5 la interior a acestei linii - Vezi **fig.19).**

Această placă este hipersensibilă la un bolnav atins de o tumoare malignă sau de o boală infecțioasă.

4. De îndată ce se va fi delimitat şi marcat locul acestei plăci pe braț se va aplica pe acesta un mic tampon de metal cu un diametru de 10 milimetri care se va menține perpendicular pe acest loc imprimându-i mişcări foarte uşoare de deplasare de câteva fracțiuni de milimetru, până ce pacientul anunță observatorului, următoarele reflexe care indică faptul că locul plăcii sensibile este foarte exact.

Aceste reflexe, adesea foarte uşoare după cum le-am menționat, sunt:

1. Senzație de greutate pe umăr;

2. Furnicături pe bordura superioară a pavilioanelor urechii;

3. Senzație de frig în genunchiul stâng şi de amorțire în lungul crestei tibiei drepte.

[1] Voi 1 ilustrat, Legrand Editeur, 93, boulevard Saint-Germain, Paris.

De îndată ce unul din aceste reflexe care pot fi simțite într-o ordine oarecare şi diferită de cea de mai sus este acuzată de pacient, tamponul metalic compresor nu mai trebuie mişcat şi observatorul aşteaptă ca celelalte două reflexe să fie acuzate de către bolnav.

In acest moment poate fi decelat pe bicepsul bolnavului un câmp hiperestezic, adică o suprafață foarte sensibilă de 9 cm x 6,5 cm; pe acest câmp se va proiecta după 5 la 10 minute o imagine mai mult sau mai puțin perfectă, comparabilă mai întâi cu un disc, apoi luând treptat o formă rotunjită, peptru a se termina la completa ei dezvoltare la forma din **fig.21** pe care dr. Calligaris a denumit-o "Spherula dentata".

Nu este vorba în realitate de o sferă perfectă, ci uşor turtită la cei doi poli.

Această imagine este vizibilă cu ochiul liber şi este mai mult sau mai puțin clară. Adesea se distinge mai bine într-o "lumină piezişă"; ea se prezintă singură sau asociată cu figuri analoage, pală, pe fondul mai închis al pielii.

Dacă imaginea nu este suficient de clară, se face mai distinctă prin anemierea pielii cu ajutorul unui unguent care împiedică capilarele cutanate să mascheze imaginea. Atunci fenomenul vasomotor este mai accentuat şi imaginea **Spherulei** se prezintă sub un aspect închis la culoare, contrastând cu albeața pielii.

Aceste imagini persistă mai mult sau mai puțin timp, cu alternanțe de congestionare (înroşire) şi de paloare. Noi am putut să le observam timp de 15 la 20 minute şi au putut fi fotografiate în anumite circumstanțe. în acest caz , se întâmplă ca adesea conturul imaginii să fie mai vizibil şi mai accentuat vederii cu ochiul liber decât în fotografie, aceasta fiind uneori destul de dificil de realizat.

S-a încercat să se compare această proiecție cutanată a agentului presupus al cancerului, cu reacțiile vaso-motorii provocate la un subiect, cum a fost d-na Kahl, examinată în 1927-28, de către dr.Osty şi la care se putea provoca un dermogrefism roşu, reproducând un cuvânt, o cifră sau un obiect simplu.

In experiențele lui Calligaris, nu este vorba de o proiecție pe o suprafață oarecare a corpului, ci bineînțeles, pe un câmp cutanat determinat dinainte pe biceps şi în plus, nu mai este vorba de o inscripție dermografică a unui cuvânt, a unei cifre, ci de imaginea enorm mărită a unui microb necunoscut bolnavului şi medicului care participă la experiență.

Și acesta este faptul nou.

"Spherula dentata" aşa cum este denumită de dr. Calligaris, este agentul patogen al bolii canceroase? Ar reprezenta ea un fenomen de

dezagregare precoce a țesuturilor, manifestându-se de asemenea prin prezenta plăcilor hipersensibile la bolnav?

Să zicem, pentru a evita orice discuție îndrăzneață, că această imagine este semnătura leziunii şi a bolii şi să vedem cum se dezvoltă această imagine pe bicepsul bolnavului.

Ca pentru toate proiecțiile microbiene, imaginea (fără unguent anemiant) este mai întâi albă. Ea apare rareori completă dintr-o dată, în general ea dezvoltându-se lent, în faze succesive: mai întâi se vede un arc de cerc, apoi are 2, un semicerc, un cerc complet. Imaginea este oscilantă; după fncția pielii cu pomadă anemiantă, se văd adesea mai multe "spherule" detaşându-se în roşu pe piele. Semnătura este vizibilă cu ochiul liber şi poate fi fotografiată, aşa cum a fost indicat mai înainte.

Putem da o explicație acestui fenomen extraordinar?

Calligaris a arătat în lucrările sale precedente că este posibil de a desena pe piele o imagine mentală care ar fi susceptibilă de a fi proiectată acolo: contururile acestei imagini fiind în mod natural hipersensibile, fie la un uşor curent faradic, fie la contactul cu un ciocănel rece.

Iată deci un prim fapt: subconştientul poate proiecta pe piele o imagine şi s-o sensibilizeze. Acelaşi fenomen se produce cu spherula dentata: în acest caz trebuie să intre în acțiune un mecaniam special psihocutanat, care proiectează imaginea pe piele şi în sfera senzitivă: ar fi deci un reflex senzitiv-subconştient.

Fiind date relațiile diverselor funcții nervoase, se poate de asemenea presupune că există reflexe vasomotoare-subconstiente, cum au dovedit-o deja constatările stigmatelor.

Această facultate de a comanda, de a localiza aceste două reflexe (senzitiv şi vasomotor) aparțin subconştientului şi rămân ignorate de conştient pentru că aceste reflexe se dezvoltă în absența meandrelor lumii noastre subliminale. Sensibilizarea, încărcarea, uşoara excitare a plăcilor cutanate sunt suficiente pentru a face vizibile şi perceptibile toate aceste fenomene ale subconştientului. După Calligaris, aici rezidă cheia misterului.

Şi se poate pune de asemenea întrebarea dacă această imagine, această semnătură a unui agent patogen, nu este proiectată în stare permanentă pe suprafața cutanată şi dacă reflexul provocat prin încărcarea plăcii de pe antebraț nu face decât să reveleze această imagine nevizibilă, latentă, totuşi permanentă.

Sau poate agentul microscopic sau celular ar determina o imagine psihică care prin căi necunoscute şi mecanisme senzitive şi vasomotor», sub influența unui reflex determinat se va semna sub forma sa reală, dar considerabil mărită de suprafața cutanată?

Oricare ar fi explicaţia care se va adopta, trebuie să ne înclinăm în faţa acestor fapte de netăgăduit şi controlate cum se cuvine.

Telepatia provocată ne-a arătat deja, după studiul şi observarea subiecţilor înzestraţi cu cunoaşteri supranormale, că orice fiinţă umană este din punct de vedere psihic mai întinsă decât ne lasă să credem exercitarea obişnuită a inteligenţei sale. Dincolo de gândirea căreia îi are controlul, dincolo de exerciţiul cerebral al inteligenţei sale care necesită percepţii senzoriale şi obişnuinţa înlănţuirii raţionamentelor, el posedă, după dr.Osty, un veritabil "plan al spiritului" capabil de a lua cunoştinţă de real, fără ca spaţiul sau timpul să-i fie obstacole.

O emoţie conştientă este capabilă să provoace fenomene vasomotorii: paloare, înroşirea feţei, oprirea momentană a inimii, palpitaţii. O spaimă poate să ducă la sincopă; anunţarea unui eveniment nefericit poate duce la leşin etc.

Pentru ce reflexe analoage nu s-ar produce în domeniul subconştientului şi n-ar fi susceptibile de a proiecta, prin reacţii senzitive şi vasomotoare reprezentarea imaginii microbiene înmagazinate şi latente în profunzimile necunoscute ale substanţei noastre cerebrale?

Nu este cazul, de a repeta cu Hamlet: "Există multe lucruri în lume pe care filozofia noastră nu le poate înţelege!" Dar nu există oare deja o satisfacţie legitimă de a putea bănui unele?

Oamenii de ştiinţă, medicii, se vor mira poate că noi facem să intervină un factor psihic sau subconştient în producerea unui fenomen vasomotor, dar a existat timp îndelugat eroarea de a separa spiritul de materie: omul este un tot, după cum am spus deja, şi istoria ştiinţelor, cât şi a medicinei ne arată că spiritul trebuie să domine materia, că partea profundă şi ascunsă a problemei vieţii trebuie să fie rezolvată înainte de cea care studiază formele, aparenţele şi diversele aspecte pe care le descoperă analiza.

După cum a remarcat foarte just dr.Dessaint, se găsesc în sursele profunde ale materiei, rând pe rând, materia şi instinctul, empirismul şi misticismul, magia, religia şi iniţierea, gândirea sintetică şi gândirea analitică; tradiţia şi experienţa:. în prodigioasa sa evoluţie, ea n-a încetat să oscileze între spiritism şi materialism, intre sinteză şi analiză.

Prima tendinţă a fost ilustrată de medicina antichităţii orientale, de Pitagora, Hipocrate, Arnault de Villeneuve, Van Helmont, Barthez, Hahnemann.

A doua tendinţă, analitică înainte de orice, a fost aceea a lui Galien şi a medicilor arabi, aceea a aproape tuturor creatorilor medicinei moderne, al acestei medicine biologice şi ştiinţifice, aceea a lui Pasteur şi a secolului al XIX-lea, care a adoptat principiul "tabulei rassa"faţă de trecut.

/

Tendințele actuale, încă neadmise de toată lumea, par să se apropie de ideile hipocratice şi să considere omul în raporturile diverselor sale organe între ele, apoi în raporturile cu mediul exterior în care evoluează el. Si de asemenea în raporturile care există între gândurile sale şi acelea ale semenilor săi

"Dacă eu sufăr de cutare boală, eu o acomodez în felul meu, şi în felul meu varizaă ea însăşi cu locul, ora, timpul, cu ce mai ştiu eu încă[1] La fel cum gândesc, eu sufăr cum sunt, acolo unde sunt, la momentul la care suni şi chiar cu cine sunt"'

Va fi desigur unul din manie merite ale dr Calligaris de a fi arătat prin **"Lanțurile sale liniare ale corpului şi spiritului",** legăturile care unesc sistemul nostru cerebral cu organele cutanate, glandele, capilarele, etc , şi de a fi indicat mijlocele simple care permit de a face conştient ceea ce era numai inconştient şi vizibile, imaginile agenților patogeni situați în interiorul organismului nostru.

ÎNCERCARE DE EXPLICARE A FENOMENELOR DE REZONANȚĂ ŞI CONSONANȚĂ

Fenomenul de rezonanță poate să se rezume la producerea unuia din următoarele reflexe

1 Reflex psiho-cutanat un sentiment sau un gând provoacă o tulburare senzorială la nivelul pielii şi într-un anumit loc al acesteia (sensibilizarea punctului sau al plăcii respective),

2 Reflex cutaneo-psihic un punct de la suprafața cutanată prin uşoară excitație, provoacă prin reflex, un sentiment, o emoție cerebrală

Rezonanța este deci un fenomen destul de simplu de explicat este un reflex

Fenomenul de Consonanță, din contră, este mai complex

Să luăm cazul cel mai simplu.

Eu sunt aşezat în fața d-lui Dupont eu evoc în spiritul meu, o amintire mai mult sau mai puțin îndepărtată şi eu provoc astfel un reflex psiho-cutanat plecând dintr-o zonă cerebrală şi ajungând la degetul meu mijlociu drept.

Dl Dupont cu ajutorul unui cioncănel rece, caută pe mâna sa stângă degetul în care simte senzația de frig cea mai accentuată (profundă) şi el găseşte indexul (adică acelaşi deget, mijlociu, dar la mâna stângă N Tr) Fără să cunbască raporturile care există între indexul său stâng şi sentimentul pe care l-am evocat în spiritul meu, el îmi va spune aproape instantaneu, că

' D Dessaint - "Discurs de revenire" şcoala de medicină din Rouen

eu m-am gândit la un sentiment general de iubire

Noi avem deci aici, un reflex cutaneo-psihic.

Rămâne de explicat comunicarea interaeriană între indexul meu drept şi indexul stâng al d-lui Dupont. Poate fi făcută mai întâi o ipoteză este aceea a unei unde de lungime de undă determinată (12. de exemplu) care plecând de la degetul meu arătător drept, atinge întreg corpul d-lui Dupont, dar care nu va sensibiliza indexul său stâng deoarece cele două puncte simetrice ale indexurilor noastre, adică al meu şi al d-lui Dupont, sunt comparabile cu două aparate de TFF reglate pe aceiaşi lungime de undă de 12 Şi această sensibilizare nu va fi efectivă decât dacă excitaţia plăcii situate pe indexul stâng al d-lui Dupont este provocată printr-un mijloc mecanic

Se va produce atunci "acord de rezonanţă" ca în TFF ca urmare a lansării curentului în aparat.

In acest fenomen de Telepatie, sensibilizarea pielii receptorului este aceea care stabileşte contactul între cele două staţii cerebrale.

Dar mai există o altă ipoteză care poate fi de asemenea considerată.

Se ştie că fiecare din noi emite, fără să ştie, raze infraroşii, în mod natural şi continuu şi că este uşor, cu instrumentele pe care le posedăm în prezent să decelăm în prezenţa unei persoane la 10-20 metri, numai prin mijlocul căldurii pe care ea o radiază.

Dar infraroşul nu este o culoare uniformă, există un spectru de infraroşu, după cum există un spectru luminos şi un spectru ultraviolet Acest spectru infraroşu se extinde pe o suprafaţă considerabilă în raport cu aceea a spectrului luminos pe care îl cunoaştem. Ne imaginăm că atunci când o emoţie, un sentiment, un gând emană din creierul unui individ, se produce o perturbare în organismul său, care modifică radiaţia sa şi repercutându-se într-un mod special, potrivit sentimentului sau gândului, pe cutare sau cutare zonă cutanată

Corpul uman ne apare astfel ca o imensă claviatură de pian unde vin să vibreze în fiecare clipă gândurile din creier şi aceste radiaţii infraroşii ar putea la rândul lor să influenţeze suprafaţa cutanată a subiectului plasat în faţa noastră, n-ar mai fi ca în cazul precedent vorba de unde asemănătoare celor din TFF, ci radiaţii calorice situate într-o anumită zonă a spectrului înfraroşu şi provocând astfel la Dl Dupont reflexul cutaneo-psihic.

Astfel, punctele şi plăcile dr Calligaris ar fi zone de emisie şi de percepţie de unde infraroşii corespunzând sentimentelor, senzaţiilor, gândurilor sau modificărilor generale produse de boală

IX PRECUNOAŞTEREA VIITORULUI

Mari probleme rămân încă nerezolvate
1 Cum poate un subiect clarvăzător să ia cunoştinţă de împrejurările morţii unui individ, acesta fund decedat de mai multe săptămâni" Ţinând în mâini un fular care a aparţinut acestui mort, dar de care nu s-a servit în momentul dispanţiei sale, un subiect clarvăzător vede acest individ, îl descrie, îl urmăreşte de la ieşirea sa din casă, indică drumul parcurs, locurile principale pe unde trece, apoi sfârşeşte prin a-1 descoperi în nişte hăţişuri în care acesta murise.

Trebuie să se admită că spiritul mortului supravieţuieşte după deces şi a putut să furnizeze clarvăzătorului datele, necesare pentru a ajunge la acest rezultat, căci rumeni nu ar putea şti unde a murit acest bătrânel

2 Cum şi prin ce mijloace a putut indica abatele Mernet, unui tată dezolat, că fiul său a fost răpit de un vultur, transportat într-un punct al munţilor inaccesibil în acel sezon şi că mortul (cadavrul copilului) va fi regăsit primăvara?

3 Cum au putut fi făcute preziceri recunoscute exacte în cele mai infime amănunte cu doi ani, cu zece ani sau chiar cu patruzeci de ani mai înainte de a se produce, tot atât de bine ca cele anunţate cu câteva zile sau câteva ore mai înainte?

Şi de ce, chiar aceşti clarvăzători sunt supuşi eronlor? Când îi întrebi cu privire la aceasta, ei vor răspunde cel mai adesea că sunt incapabili să explice atât reuşitele lor sau erorile lor.

Trebuie atunci să acceptăm formula arabă "A fost scris" Vine de asemenea un răspns când este vorba de precunoaşterea viitorului. Nu este Astrologia capabilă să ne furnizeze o explicaţie?

Astrologii serioşi şi nu fakirii şi alţii asemenea lor, au întotdeauna grijă de a vă spune, când dau "tema unui destin" că ei indică numai perioadele faste şi nefaste ale vieţii, perioade de fericire şi de nefericire, adugând că liberul dvs. arbitru este totuşi stăpânul situaţiei căci dacă de la 12 la 25 Ianuarie, de exemplu, dvs riscaţi un accident în voiaj, va fi suficient să-1 evitaţi nemaideplasându-vă în această perioadă a lunii.

Astrologia vă va indica tendinţele dvs şi nu voinţa (destinului N Tr) şi cunoscându-le dvs puteţi modifica în bine tendinţele în rău, este ceea ce astrologia enunţă în această maximă" "Astra inclinant, non necessitant" ("Astrele dau tendinţa, nu determină")

Nu acelaşi lucru se întâmplă cu subiecţii clarvăzători. Aici liberul arbitru nu mai există, destinul este făcut şi nu există nici un mijloc de a scăpa

de la acesta.

Victoria Polonezilor, războiul din 1870, cel din 1914 şi toate predicţiile realizate controlate, câteva neverosimile, au fost verificate şi recunoscute exacte.

Atât în ce priveşte prezentul, cât şi viitorul, în premoniţii nu sunt indicate totdeauna date exacte. Se pare că pentru clarvăzător, timpul şi spaţiul nu există. S-ar putea explica oarecum această particularitate pentru prezent şi trecut, prin faptul că viteza gândului este instantanee.

Charles Henry a stabilit într-adevăr că viteza de propagare a energiei radiate de rezonatorii biopsihici pe care el îi denumeşte **atomi de viaţă** ar fi de aproximativ 100 de milioane de ori viteza gravitaţiei calculată de Laplace Dar această viteză a gravitaţiei este deja de 30 milioane de kilometri pe secundă această incredibilă viteză psihică de 4 sextilioane de kilometri pe secundă, depăşind cu 16 zerouri viteza luminii, este probabil aceea a gândului şi cheia fenomenelor instantanee de telepatie'

Astfel s-ar putea explica aceste puneri în acord sau în comunicare a creierelor îndepăratate chiar la mii de kilometi.

Nu pare posibil la ora actuală de a aplica această ipoteză prezicerilor viitorului.

Misterul persistă în întregime şi omul apare ca victimă sau obiect al unui fatalism de care nu poate scăpa Destinul său este sens undeva el va traversa piedici nenumărate, va scăpa ca prin minune din accidente groaznice, va face de mai multe on înconjurul lumii ca Dumont d'Urville, pentru a muri ca el, într-un accident de tren, mergând de la Paris la Versailles.

După cum ştiinţele fizice şi chiar astrologia s-au dovedit incapabile să rezolve această enigmă, tot aşa diversele filozofii s-au arătat neputincioase de a aduce cea mai mică lumină în aceste tenebre

Dacă viaţa noastră trebuie să se deruleze după reguli determinate, ca mişcarea planetelor pe orbite prefixate, la ce bun să te agiţi în speculaţii matenale, intelectuale, ştiinţifice sau morale şi de ce să nu adopţi imediat maxima lui Faust al lui Goethe "Studiază macrocosmosul şi microcosmosul şi lasă în final să meargă lucrurile cum i-o plăcea lui Dumnezeu"'

Totuşi, dr Richet şi dr Osty admit ca verosimil, că fragmente din viaţa viitoare pot fi decelate de către spintul uman.

In ce-1 priveşte pe dr Calligaris, urmărindu-şi lucrările sale, a ajuns să determine localizarea unei plăci cutanate care permite previziunea, dacă nu a unui viitor îndepăratat, cel puţin a unui viitor apropiat

Observaţia următoare luată în timpul şederii noastre la Udine, va da un rezumat a facultăţii de previziune pe care o poate dobândi un subiect pnn

[1] "Revue metaps " nr 5, 1932

sensibilizarea unei plăci cutanate.

Viziunea unui viitor apropiat - Experienţa a fost făcută în sufrageria dr. Calligaris, la etajul doi dând spre piaţă.

D-şoara T... aşezată în faţa ferestrei obloanele fiind închise şi perdelele trase; ea îşi sensibilizează singura placă de previziune localizată pe braţul său stâng.

Experienţa s-a derulat în 4 faze de aproximativ un sfert de oră fiecare. Ea a început la 11,45.

Prima fază cuprinde căutarea plăcii, sensbilizarea (încărcarea) şi reflexele provocate.

In timpul celui de-al doilea sfert de oră, d-şoara T... anunţă persoanele şi episoadele care se vor desfăşura în piaţă în timpul celui de-al 4-lea sfert de oră, adică ce va urma după circa o jumătate de oră.

Cel de-al 3-lea sfert de oră este o fază de aşteptare durând tot atâta timp cât precedentele. Numai după acest timp se vor desfăşura imaginile anunţate în timpul celei de-a doua faze.

Subiectul a început să vadă imaginile la ora 11.58 după ce a anunţat reflexele următoare indicând încărcarea exactă a plăcii, furnicături pe frunte, tendinţă de a întinde capul, uşoară durere pe faţa anterioară a gambei stângi.

Iată, după d-şoara T... indicarea imaginilor care vor fi văzute începând de la aproximativ 12,30 în faţa ferestrei, unde este aşezată în acest moment:

1. se vor succeda două automobile, dintre care unul este gri;
2. un bătrân trece prin piaţă; el are o eşarfă gri sau albă în faţa gurii;
3. un camion transportând lucruri lungi ca nişte butoiaşe, dar nu sunt butoiaşe;
4. un autobuz de culoare bleu cu benzi laterale galbene;
5. un copil purtând în faţa lui o jerbă "... nu văd bine, deoarece trece un vehicol care mă înpiedică să disting", adaugă d-şoara T..-.;
6. o domnişoară cu o eşarfă roşie în jurul gâtului;
7. un automobil se opreşte în fundul pieţei, apoi pleacă spre stânga;
8. trec soldaţi în pas rapid;
9. o doamnă purtând un coş mare (un fel de paporniţă);
10. mai mulţi copii care merg spre biserică;: unul dintre ei îi părăseşte şi pleacă alergând.

Toate aceste previziuni s-au realizat cu excepţia nr.2 şi 6 pe care noi nu le-am observat.

La nr.3 camionul purtând lucruri rotunde alungite, a fost un camion umplut cu saci plini (semănând cu butoiaşe dar nefiind butoiaşe).

După dr Calligaris această facultate de previziune poate să se extindă de la această limită simplă de o jumătate de oră la următoarele 24 de ore, şi potrivit plăcii sensibilizate, subiectul poate să indice ceea ce se va produce **Orice persoană după un antrenament si încercări repetate, dacă sensibilizarea plăcii este destul de exactă, va fi capabil de a ajunge la un rezultat analog** (Subl Tr)

Astfel după Calligaris previziunea viitorului, ca şi viziunea obiectelor din apropiere sau îndepărtate sunt posibile prin sensibilizarea plăcilor cutanate corespondente scopurilor urmărite în virtutea teoriei sale asupra telepatiei, fenomen universal, trebuie să admitem că "Totul vibrează şi totul radiază în jurul nostru şi asupra noastră, acest "în jurul" nostru înglobând lumea noastră exterioară, punctele de pe pământ îndepărtate de noi şi spaţiile întersiderale. După cum spune Calligaris, "o undă, o energie oarecare proiectată pnn spaţiu impresionează toate fiinţele şi toate lucrurile universului" Nu trebuie decât să ne gândim la TFF pentru a fi convinşi că nici un zgomot, nici o radiaţie de oricare natură ar fi ea şi de la oricare distanţă ar proveni, nu poate să nu influenţeze Omul.

Se ştie de asemenea şi aceasta este admis de toţi filozofii contemporani că nimic nu se pierde prin impresiunile astfel parvenite la el, fie că există conştientă de aceasta, fie că ele au trecut neobservate în momentul recepţiei lor masive Subconştientul nostru înregistrează totul. De asemenea, dr Calligaris scrie

"Intregul Univers este proiectat în subconştientul Omului Deci subconştientul nostru cunoaşte, vede, aude şi înţelege tot ce se petrece în jurul lui chiar la distanţe considerabile" Această noţiune a Universului conţinut în subconştiinţa umană este de asemenea susţinută şi învăţată de unele şcoli oculte sau filozofice.

Se înţelege în consecinţă, că ar fi posibil, cu ajutorul procedeelor fizice precum excitarea de zone cutanate bine definite, de a face să retrăiască cutare sau cutare senzaţie, imagine, amintire, etc , latente în subconştient în acest mod, Omul ar parveni de asemenea, după metoda dr Calligaris să ia cunoştinţă de o grămadă de lucruri care scapă facultăţii intelectuale celei mai dezvoltate este vorba deci aici, după cum constată dr Pron, de o percepţie imediată şi directă nu numai a ceea ce ne înconjoară, ci a Universului şi a lumilor necunoscute.

Precauţii de luat - Am insistat deja supra necesităţii, în toate aceste cercetăn, de a delimita foarte exact localizarea plăcii, de a aplica pe aceasta tamponul compresor de dimensiune exactă şi de a aştepta cu răbdare ca examinatul să acuze senzaţiile de reper care trebuie să provoace reflexul cutaneo-psihic care se doreşte evocat.

Iata câteva precauții principale de respectat:

1. Cercetarea reușește cel mai bine cu un subiect nou sau puțin antrenat, când asistenta este redusă, în tăcere și în penumbră.

2. Placa după ce a fost localizată aproximativ la câțiva milimetri de punctul indicat de Calligaris, este marcată cu creionul dermalografic.

După aceasta se trece pe deasupra, pe o lungime de 10 la 15 cm în sens longitudinal, ciocănelul rece sau mătura faradică. Se notează punctul cel mai sensibil și se procedează la fel în sens transversal.

Tamponul compresor trebuie să fie exact de diametrul prescris, să aibă suprafața netedă și cu marginile foarte nete. Se va evita să se lase să cadă la pământ, fapt ce ar putea modifica punctele de intersecție și să împiedice obținerea de rezultate exacte.

Nu se va folosi niciodată ca tampon, compresor din lemn sau de culoare roșie.

Incărcarea plăcii trebuie să fie ușoară, exactă și superficială.

Ca la orice reflex, o excitație ușoară favorizează fenomenul, o compresie (apăsare) puternică o anihilează sau inversează sau efectele.

Atât timp cât încărcarea n-a dat reflexele senzoriale indicate pentru fiecare placă, tamponul poate fi deplasat cu câteva fracțiuni de milimetru într-o parte sau alta, dar de îndată ce se produce unul din reflexe, trebuie rămas permanent și perpendicular pe planul pielii.

Examinatul poate de altfel, dacă placa este localizată pe o parte a corpului accesibilă lui, să țină instrumentul el însuși, cu primele trei degete ale uneia din mâini.

Din partea examinatorului se cere răbdare și precizie.

Din partea examinatului, de asemenea, răbdare și pasivitate; acesta trebuie să lase să se producă fenomenele, imaginile, reflexele, de a căuta să nu vadă detalii, care se vor revela puțin câte puțin și care își vor căpăta apoi întreaga lor semnificație.

Am indicat aici un număr destul de restrâns de plăci, deoarece una din cauzele de erori este numărul considerabil de puncte care pun în comunicare suprafața cutanată reacționând la un stimul exterior (consonanță) sau interior (rezonanță) cu psihicul și conștiința. Astfel, **încărcarea** sau sensibilizarea unei plăci cutanante, are ca rezultat de a face conștient ceea ce nu era decât inconștient, fie că este vorba de o emoție, de un sentiment, de o tulburare psihică sau fizică.

S-ar părea că în acest loc precis al pielii se concentrează toate radiațiile (autorul folosește aici termenul necorespunzător de iradieri, care după cum am mai menționat se referă numai la radioactivitate, N.Tr.) corespunzând fie unui organ, fie unui centru cerebral și că de acolo va pleca.

pentru a ajunge în conştient, stimulul care va permite subiectului de a lua cunoştinţă de fenomene latente, prezente, trecute sau viitoare.

A facilita oricărui individ de a deveni clarvăzătorul propriului său corp sau al aceluia al semenului său, nu este un imens progres în donieniul psihic şi medical?

X. **EXPERIENŢE PERSONALE**

Cititorul nu trebuie să se mire că experienţele pe care le-am făcut personal, sunt legate in mod special de medicină şi prezintă un caracter esenţialmente obiectiv.

Intr-adevăr, dată fiind stranietatea experienţelor dr. Calligaris, bolnavul care vine să consulte un medic, ar fi tentat să-1 trateze pe acesta de "şarlatan" dacă acesta n-ar putea să-i demonstreze obiectiv realitatea diagnosticului său.

De 6 ani utilizăm în mod curent diagnosticul digital şi am putut constata concordanţa exactă între liniile digitale şi interdigitale, cu diferitele organe atinse de o tulburare oarecare.

Foarte adesea aceste experienţe ne-au pus pe calea descoperirii unor afecţiuni ignorate şi de care au beneficiat bolnavii.

In ce priveşte protecţia agenţilor patogeni pe piele, am putut adesea, să controlăm şi să confirmăm diagnosticele dr. Calligaris. De altfel, noi am raportat câteva exemple în "Radiaţiile Bolilor şi Microbilor".

Dificultatea rezidă adesea din interpretarea imaginilor care sunt uneori intricate şi simulează forme necunoscute.

Pe de altă parte am putut să facem, cu privire la acest subiect, constatări care, credem noi, n-au fost semnalate de dr. Calligaris.

1. **Reflexe provocate -** Dacă boala este veche sau cronică sau dacă ea nu prezintă nici acuitate, nici gravitate, s-ar putea ca repercusiunile de reper sau cu alte cuvinte reflexele, să fie abia percepute de subiect şi dacă acest fenomen nu se produce (sau chiar dacă se produce), se caută proiecţia pe biceps şi se va obţine cel mai adesea semnătura bolii. Am arătat mai sus pentru ce reflexele pot să nu se producă sau să fie puţin accentuate.

2. Intr-un număr de cazuri, ni s-a întâmplat să vedem, de îndată ce imaginea a devenit mai puţin clară pe bicepsul drept, o proiecţie pe **bicepsul stâng**, în general aceasta fiind mai slabă decât la dreapta.

3. Aplicarea pomezii anemiante trebuie să fie destul de prelungită; nu există nici un inconvenient din această prelungire a aplicării. Unul dintre bolnavii noştri, după experienţă, îmbrăcându-se, a şters fără să vrea, un strat de pomadă care rămăsese la limita câmpului. Spre marea noastră stupefacţie,

noi văzurăm apărând cu o claritate perfectă, imaginea agentului corizei de care suferea bolnavul care ne apăruse mai puțin distinct în imaginea de pe biceps, unde stratul de pomadă rămăsese mai puțin timp.

In afecțiuni ca cea a bolii fânului de exemplu, noi am făcut să apară nu forma microbiană descrisă de Calligaris, ci această formă asociată celei a astmului. Ne-a apărut în acest caz că astmul avea după manifestările descrise, o predominanță în cursul bolii.

4. Am încercat ca demonstrație, căutarea imeginilor pe persoane în bună stare de sănătate sau presupuse astfel. Am avut astfel surprize, dar de asemenea proiecții cărora nu am putut să le determinăm natura sau originea. Un caz aparte şi poate plin de consecințe este următorul:

Unul dintre prietenii noştri este victima unui accident de automobil. Proiectat la o distanță de 8 metri, el a căzut pe spate şi ca prin miracol el n-a căpătat decât contuzii mai mult sau mai puțin grave. Totuşi, persistă de câteva luni dureri de cap destul de violente.

Proiecția obținută pe biceps relevă o imagine care seamănă cu o frunză mare de castan care nu seamănă nici unei figuri întâlnite de dr. Calligaris sau de noi înşine, poate cu excepția, după Calligaris, a **Hystero-Traumatismului.**

O întrebare se pune: independent de bolile microbiene, o leziune internă, o hemoragie intra-craniană neresorbită, ca o tumoare, nu este susceptibilă a provoca o "semnătură" în zona cutanată a bicepsului?

Se poate vedea de aici întreaga importanță pe care o poate avea din punct de vedere diagnostic sau al unui examen medico-legal, o astfel de constatare.

Experiențele dr. Calligaris deschid astfel calea unor noi descoperiri şi când va fi stabilită iconografia completă, se vor putea, ca în Radiologie, face. diagnostice precoce sau să se controleze un diagnostic clinic.

Un exemplu recent ne-a permis să departajăm doi confrați cu privire la un bolnav care ni s-a adresat nouă, fără diagnostic. Pe bicepsul său se proiectează imaginea întâlnită de Calligaris în toate cazurile sale de apendicită. Şi în fața acestei imagini obiective şi diagnosticul pus de noi, ne mărturiseşte incertitudinea unuia din cei doi confrați asupra diagnosticului de apendicită. Inutil să adăugăm că ignorăm subiectul acestei controverse iar diagnosticul a fost pus simplu la vederea proiecției pe braț.

5. Nu putem să nu sperăm că prin consonanță ne va fi posibil să punem un diagnostic după radiațiile sângelui, salivei, sau chiar ale părului, ale scrisului sau al fotografiei bolnavului: intrăm astfel într-un domeniu cu totul nou şi abia explorat cu excepția lui Calligaris, iar rezultatele deja obținute ne permit toate speranțele.

Desigur precauțiile cele mai serioase ca şi controalele cele mai severe trebuie să prezideze aceste încercări, dar nu bătând pasul pe loc se face să avanseze ştiința suntem plonjați într-un ocean de radiații şi de raze necunoscute şi confratele nostru a avut marele merit de a ne arăta că procedee foarte simplificate sunt capabile de a ni le releva Pentru ce să ne înfundăm în mocirla ignoranței noastre când apare o lumină în tenebre de la care poate apare adevărul?

Să nu negăm nimic aprioric, dar nici să nu afirmăm nimic fără dovezi, această regulă trebuie să fie absolută şi să nu fie încălcată niciodată Rămânându-i fideli, nu ne vom teme nici de dezmințiri, nici de batjocoriri, nici de sarcasmele orbilor şi ignoranților.

XI. **MISTERUL DESTINELOR**

SPIRITISMUL
SUPRAVIEȚUIREA
AMINTIRILE ANCESTRALE

SPIRITISMUL

Pentru a lupta contra fatalismului, diversele religii din timpurile cele mai îndepărtate, când omul a început să reflecteze la destinul său, au

făcut eforturi să dezvolte în spirite acest principiu al îmortalității, înăscut în fiecare dintre noi

Individul nu moare în întregime dezintegrarea sa corporală eliberează sufletul său, spiritul său, care, parcurgând spațiile celeste se apropie de **Iehova** şi gustă o fericire eternă dacă viața sa terestră a fost ireproşabilă.

Această idee a persistenței sufletului, a conştiinței, a condus unele filozofii la a imagina că aceste spirite descarnate pot exercita influnețc asupra oamenilor şi să-i conducă, să-i "ghideze" spre cunoaşterea supranormală a trecutului şi viitorului Din acest motiv unii clarvăzători vorbesc de "ghidul" lor, atunci când numai subconştientul lor sau conştiința lor sunt în joc. Toate opiniile sunt legitime şi eu sunt convins că un bun număr de spirite sunt de bună credință. Din nefericire, există prea mulți exploatatori ai credulității umane în această categorie de mediumi extra-lucizi şi pe de altă parte, prea puține fapte constatate cum se cuvine pentru a ne permite să credem în realitatea şi supraviețuirea spiritelor care vin să se manifeste la cei vii prin intermediul unei mese sau al unei planşete.

Au fost meritele regretatului nostru confrate, dr Osty, de a fi depistat un mare număr din aceşti impostori şi de a fi adus în studiul fenomenelor

oculte şi metapsihice, putină claritate ştiinţifică.

Fie că se invocă Mahomed, Socrate sau Sedostris, întotdeauna întrebările se pun şi se primesc în limba actuală a fiecărei naţionalităţi la care aparţine grupul respectiv spiritist, deci mediumul este acela care ştie răspunsurile.

Aşa după cum am mai remarcat, ipoteza spiritistă este incapabilă de a ne da cea mai neînsemnată explicaţie acestui fenomen incomprehensibil care este precunoaşterea viitorului.

Totuşi, se va obiecta, există o formă psihică susceptibilă să se mani-, feste prin intermediul anumitor indivizi, care au fost desemnaţi sub denumirea de mediumi. Desigur, dar diferenţa între "partizanii forţei psihice şi aceia ai spiritismului constă în cele ce urmează:

Primii susţin că nu s-a putut face încă dovada că există vreun alt agent de direcţionare decât inteligenţa mediumilor, în timp ce spiritiştii acceptă ca articol de credinţă, fără altă dovadă, că spiritele sunt singurii agenţi ai fenomenelor observate.

Pentru Lambroso, explicarea fenomenelor mediumnice trebuie căutată în mod simplu în sistemul nervos al mediumului şi că ar fi vorba de o transformare de forţe. Pentru maestrul nostru Grasset, spiritismul s-ar ataşa deasemena Biologiei şi Fiziopatologiei centrilor nervoşi.

Printre enigmele care rămân de descifrat, una dintre cele mai tulburătoare este aceea a forţelor exteriorizate de către un medium pentru a transporta sau ridica obiecte fără contact.

Trebuie admis **pseudopodul** imaginat de Carrel, sau această ectoplasmă care a făcut să curgă o grămadă de cerneală şi care se refuză a fi acceptată, după înşelătoriile la care a dat naştere.

Ştiinţa care ne-a relevat deja câmpurile electrice şi electromagnetice precum şi radiaţiile emise de fiinţele vii, ne va dezvălui poate într-un viitor apropiat natura acestor forţe umane încă necunoscute şi al căror studiu va fi din zi în zi mai ştiinţific şi din ce în ce mai precis.

SUPRAVIEŢUIREA

- Dar dacă noi nu acceptăm teoria spiritistă, ce trebuie să gândim despre această altă teorie, Supravieţuirea, care antrenează cu ea problema nemuririi sufletului?

Putem admite supravieţuirea? Este important mai înainte de orice de a pune bine întrebarea: în ce sens şi în ce mod? Pentru Maeterlinck "supravieţuirea există, dar se pierde în conştiinţa universală". Richet nu acceptă ipoteza existenţei spiritelor, iar Calligaris, care timp îndelungat a crezut că

nu rămâne nimic după moarte, a ajuns la o nouă concepţie a supravieţuirii "Totul rămâne gândul care trece în acest moment pnn creierul meu şi imaginea rândurilor pe care le scriu, putând fi văzute la un medium care se va naşte peste 4 000 de ani, după cum astăzi un medium poate capta gândurile care au apărut în spiritul oamenilor care au trăit pe vremea faraonilor, numai prin clarviziune sau sensibilizându-se după sensul lor"

Dar dacă o fiinţă umană, medium sau metagnom, este capabilă ca urmare a facultăţilor excepţionale să realizeze un astfel de lucru extraordinar, aceasta n-ar fi posibil decât dacă obiectele văzute de către ea prin spaţiu şi timp, au lăsat urme sau **radiaţii** specifice.

Sunetele care ne sunt transmise prin aparatele de TFF şi vehiculate sub formă de unde, nu s-ar pierde, ci ar fi conservate în eter, ca şi radiaţiile care reproduc imaginile şi gândurile. Tot misterul ar consta în faptul de a putea aduna şi capta aceste radiaţii diverse depozitate în eter pentru a reproduce şi reprezenta aspectele iniţiale şi diversele elemente, ale unei lumi trecute, dar în acelaşi timp **latente** Lakhowsky scrie la rândul său "Cine ne opreşte să credem că gândul, care este el însuşi o vibraţie, n-ar putea să continue să vibreze etern după distrugerea corpului şi chiar să ne revină ghidate de liniile de forţă astrale, ca ecouri radioelectrice, ceea ce ar explica telepatia şi supravieţuirea"

Acest eter, care este prezent peste tot şi care pătrunde tot în modul cel mai intim, pune deci toate fiinţele, toate obiectele, tot ce există pe pământ, în el sau în afara lui, în legătură unele cu altele Eterul fiind un mediu esenţialmente mobil şi prin excelenţă transmiţător, nimic nu se poate produce şi nici o vibraţie nu poate fi lansată pnn el, oricât de mică sau slabă ar fi, fără ca ea să fie difuzată imediat peste tot, indiferent de distanţă TTF-ul poate dovedi acest lucru se ştie că un suspin scos la Londra este auzit imediat la Tokio şi Pretona.

Nu este deci surpinnzător faptul că o fiinţă umană, deosebit de sensibilă, care locuieşte la Paris, poate să vadă, să audă, să perceapă acţiuni care au loc, cuvinte care se spun, în cutare sau cutare localitate din provincie sau de aiurea.

Dacă în grupul examinator se află o persoană care cunoaşte faptul sau obiectul enunţat, am fi îndreptăţiţi să gândim că percipientul nu face altceva decât să citească în Subconştientul acestei persoane, dar în multe cazun, nimeni nu cunoaşte nimic din acestea şi atunci această explicaţie cade.

Eterul nu este numai un transmiţător perfect, el este de asemenea un înregistrator total El conservă, după şcolile Teofizică şi Ocultista, sub formă de clişee, toate evenimentele care s-au produs din timpurile cele mai îndepărtate. Se ştie că o bucată de haină păstrează un anumit timp anumite

efluvii emanate de corpul care a păstrat-o, nu avem decât s-o dăm unui câine s-o miroasă pentru ca acesta să găsească imediat pista. Ar fi prea îndrăzneț
de a admite că într-un domeniu foarte superior ca putere celui slab uman. toate modurile de activitate, toate manifestările care s-au derulat să fi fost înregistrate pe măsură ce s-au produs, într-un mod de neşters?

Suntem îndreptățiți să ne întrebăm cum este posibil, dintre miliarde de amintiri ale trecutului, conservate, să se descopere o imagine determinată

"Se pare, spune Leadbeater, că există un fel de înlănțuire sau afinitate magnetică între toate particulele materiei şi clişeul care îmbrățişează istoricul său, afinitate care îi permite de a acționa ca un fel de conductor între acest clişeu şi facultățile celui care le poate citi"

Şi astfel s-ar putea explica fenomenele de psihometrie şi de citire a gândurilor. Adoptând această idee a Supraviețuirii, dl Angelo Montani explică prin fizică persistența gândului în eter, punând problema pe o bază ştiințifică şi cosmică.

Orice radiație electromagnetică, spune el, provine dintr-o sursă biologică sau fizică şi se supune aceloraşi legi deoarece natura lor nu variază după originea lor oscilația emisă de un corp viu iese din acest corp cu viteza luminii şi urmează calea comună tuturor radiațiilor O parte este absorbită de pământ, în timp ce celelalte sunt amplificate deasupra locului unde au fost emise până la stratul ionizat al lui Heaviside, care prin structura sa fizică, are proprietatea de a reflecta undele electrice, cum ar face-o o oglindă cu lumina Acest strat de reflexie înconjoară întreaga suprafață a pământului, împiedică undele de a se propaga în linie dreaptă şi fac astfel posibilă transmisia undelor radio până la antipozi.

Undele cu o lungime de câțiva metri reuşesc să traverseze stratul ionizat dar se vor reflecta pe un al doilea strat electronic, la o distanță de pământ de circa 2 milioane de kilometri, având o formă geometrică specială (aceea a unui tor) Astfel, toate radiațiile electromagnetice emise pe pământ urmează mişcarea de revoluție a globului nostru.

Radiația electromagnetică există încă în spațiu, chiar când centrul generator a încetat să mai existe, asemănător în aceasta unei stele moarte care încă ne trimite lumină, mai multe milioane de ani după extincția sa (fig.22)

Astfel, când un individ moare, el încetează să emită undele care îl caracterizează, dar radiația care a înregistrat gândunle sale, caracterul său, propria sa personalitate, continuă să călătorească în eter din care nu poate evada.

Partea din undă care este emisă de individ şi care a fost absorbită de teren, a provocat în acesta modificări diferite rezultă că tot aerul care îl înconjoară este modificat de prezența acestei individualități.

"Ştiinţa de astăzi se liberalizează aşa după cum am mai spus deja, cu noile doctrine ale dualismului, al materiei şi al spiritului şi pare să se ataşeze ideii înnăscute de supravieţuire morţii corporale. Oscilaţia vitală, **eul** nostru care trăieşte în mijlocul corpului nostru, ar continua deci să trăiască şi să persiste după moarte şi s-ar putea atunci pune întrebarea dacă gândurile noastre, ideile noastre, n-ar fi amintiri păstrate în eter şi venind să se reflecte în creierul nostru sau în al aceluia al mediului care citeşte trecutul nostru[1]

Astfel, se poate foarte bine concepe, **dacă totul rămâne pe pământ,** că. un individ special înzestrat (medium, clarvăzător, etc) captând din eter radiaţii, raze lăsate pentru eternitate, după viaţa unui defunct, ar putea, asociind aceste emanaţii, recompune **clişeul,** pentru a ne exprima aşa, adică a face să retrăiască imaginea acelui defunct, a cunoaşte gândurile secrete care au traversat creierul său în timpul vieţii sale terstre, etc

In acest sens, s-ar putea deci spune că sufletul este nemuritor, pentru că totul este nemuritor şi că fantomele spiritelor, nu vin de dincolo de mormânt, ci din aceiaşi lume în care trăim,unde radiaţiile lor specifice, emanate din trecut, au fost conservate.

Şi se poate imagina că în condiţii fiziologice speciale, naturale sau provocate, unele din aceste radiaţii ajungând la creierul şi conştiinţa mediumului produc în acesta o aşa bulversare, că moralul său şi inteligenţa sa sunt subit copleşite.

Atunci se traduc în imaginile viziunilor suscitate în centrii cerebrali prin această degajare de energie a cărei cauză încă nu este bănuită.

Nu ne este posibil să surprindem în esenţa sa, travaliul intim care se efectuează în scoarţa cerebrală noi nu percepem decât efectele. Creierul uman ne apare astfel "ca o oglindă în care se gravează reflectarea lumii, în aspectul său mereu schimbător al imaginilor sale. In această harpă vin să rezoneze armoniile care trec"

AMINTIRILE ANCESTRALE

- Am constatat dificultatea de a explica cunoaşterea trecutului şi teoriile imaginate până acum de a arunca un pic de lumină în aceste tenebre ale Necunoscutului.

In afară de această ultimă teză, a gândurilor conservate în eter, n-ar fi posibil de a imagina un alt mod de percepţie paranormală transmiterea gândurilor noastre pnn hereditate'? După cum un individ moşteneşte particulantăţi fiziologice, n-ar putea de asemenea să moştenească gânduri ancestrale

[1] A Montam "Biotîsia et psicodinanuca" loc cit

sau amintiri ancestrale?

In timpul studiilor mele de medicină la Montpellier, eu am urmat cu asiduitate clinicile prof Grasset, care în acea vreme studia cu dr Ferroul din Narbonne aceste probleme ale citirii gândurilor, de vedere prin corpuri opace, etc Am cunoscut cu această ocazie un confrate mai vârstnic, care mi-a povestit următoarele "Am avut ocazia să dau îngrijiri unei fete isterice pe care am hipnotizat-o şi care în somnul provocat, evoca amintirea strămoşilor săi mai îndepărati, şi trăia viața lor ea a înaintat astfel în cursul vârstelor, până mult înaintea Revolutei Era vorba de un Roman Poligonal, cum pretinde prof Grasset sau de amintiri depuse în memoria sa, prin hereditate, sau mai simplu, de povestiri auzite în copilăria sa şi gravate în subconştiința sa" N-aş şti să afirm, dar dacă ar fi vorba de amintiri ancestrale, de gânduri, de amintiri, de acte făcute de strămoşii săi. n-am fi în drept de a evoca legile heredităţn şi de a presupune existența **cromozomilor** înzestrați cu amintiri?

Se pune de asemenea o problemă pasionantă imaginația creatoare a unor romancieri care provin din trecut n-ar avea ca bază a amintirilor ancestrale care reapar brusc la nivelul conştiinţei cu ocazia unui şoc psihic, emotiv sau de altă natură?

Fabulația ar fi opera cerebrală actuală dar principiul însuşi n-ar fi amintirea de evenimente îndepărtate la care ar fi participat sau colaborat strămoşul autorului? Un număr de autori întrebați cu privire la acest subiect, au recunoscut că ideile lor se grupează, se ordonează, nu după voința lor, ci în mod mecanic. Paul Valery a zis **"Creația si inteligenta apar** ca **un sistem de legi care trebuie în întregime descoperit"** Iar Bares **"Eul ar dispare dacă noi am distinge automatismul nostru"**[1]

Ar fi de abordat un întreg studiu asupra acestui nou aspect al funcțiilor cerebrale, asupra persistenței amintirilor în trecereea vârstelor şi care ar permite de asemenea de a explica. Intr-un mod diferit şi prin hereditate, citirea gândului, clarvederea fenomenelor sau actelor petrecute cu mii de ani în urmă.

Un contemporan al lui Augustus sau al lui Neron a putut astfel să asiste la o ucidere, la un triumf, la incendiul Romei şi un simplu detaliu al ansamblului evenimentului a putut să fixeze în creierul nostru într-un mod de neşters şi să fie astfel transmis din descendent în descendent, până la un locuitor la Romei de azi. Şi acesta va avea subit, viziunea sau un medium în prezența sa în comunicare cu el va citi în spiritul său, amintirea îndepăratată ascunsă ca o comoară în profunzimile creierului său. Poate s-ar putea interpreta în acest mod şi această stranie istorisire, relatată de dr Osty şi referindu-se la un omor săvârşit sub Alexandru cel Mare. Iată faptul

[1] GIRAUD "Automatismul în artă" Riviere, Paris

Se pune în mâinile doamnei Morel fotografia unei fiole sigilate şi conţinând un lichid **analog** sângelui D-na Morel descrie moartea dramatică a unui personaj vechi, din sângele căruia s-a pus în fiolă.

Totuşi, acei care ştiu că această fiolă există, consideră conţinutul său **altceva** decât cel indicat de d-na Morel, fără ca de altfel să poată furniza nici o explicaţie cu privire la aceasta.

Dar, dacă lichidul este extras din fiolă şi se constată că acesta este într-adevăr sânge, cum a afirmat mediumul, va trebui să se conchidă probabilitatea, sau aproape certitudinea realităţii viziunii sau omorului şi a tuturor detaliilor semnalate de d-na Morel.

Putem vedea în acest exemplu o amintire ancestrală care să se fi retransmis inconştient şi prin hereditate până la un Sirian în prezent în viaţă, şi din creierul căruia d-na Morel şi-a extras cunoaşterea evenimentului îndepărtat?

Nu este oare o obsesie de aceiaşi natură la care a răspuns Lucreţiu cand el scria aceste versuri, care, printr-o stranie coincidenţă, încerca dacă nu să rezolve, cel puţin să gândească la problema amintirilor ancestrale?

"Praeterea si immortalis natura animae
"Constat, et in corpora nascentibus insinuatur
"Cur, super anteactam meminisse ne nequimus,
"Nec vestigia gestarum rerum illa tenemus[1]"

("Dacă sufletul este nemuritor, dacă el se insinuează în corp la naştere, pentru ce nu putem să ne amintim viaţa noastră trecută? Pentru ce nu păstrăm nici o urmă din acţiunile noastre vechi?")

CONCLUZIE

Ajungând la capătul acestui studiu, cititorul va putea să se mire că nu i-am adus certitudini absolute şi că aceşti câţiva paşi făcuţi în necunoscut nu i-au putut dezvălui misterul care încă mai persistă cu privire la destinele noastre.

Oare în câmpul restrâns al microscoapelor noastre sau în acela mai vast al telescopaelor gigantice oamenii de ştiinţă de mâine vor descoperi soluţia acestei neliniştitoare probleme?

Totuşi, deja există câteva adevăruri acumulate există o unitate a materiei sau poate a energiei, atât în infinitul mare, cât şi în infinitul mic, guvernează aceiaşi lege în evoluţia lumilor din imensitatea celestă, cât şi transformările atomilor în intimitatea celulei.

[1] "De natura rerum", III, 670-674

Ca şi în sistemul solar, căruia îi suntem tributari, în părțile cele mai profunde ale organismului nostru, electronii, astrii. în miniatură, circulă în orbite închise şi stabile în jurul nucleului atomului, soare infinitezimal, a cărui moarte ar antrena pe aceea a celulei, după cum moartea soarelui ar antrena pe aceea a astrelor rătăcitoare din profunzimile cerului

Pe de altă parte, dezvoltarea creierului şi evoluția corespunzătoare a facultăților cerebrale de asociere, relațiile, puse în evidență de prof Calligaris, a învelişului corpului cu subconştientul, cunoaşterea acestei geometrii cutanate legate de starea nostra patologică şi de sentimentele noastre intime, constituie un ansamblu de noțiuni noi care ne fac să pătrundem într-o lume, ieri încă nebănuită în care matematica vieții se întâlneşte cu fizica lumilor

Trusa de diagnostic a doctorului Calligaris

Trusa dr Calligaris cuprinde 1 Un ciocănel metalic. 2 O serie de trunchiuri de con metalice cu diametrul de 10, 12, şi 13 mm, 3 O spatulă pentru localizarea liniilor axiale ale membrelor

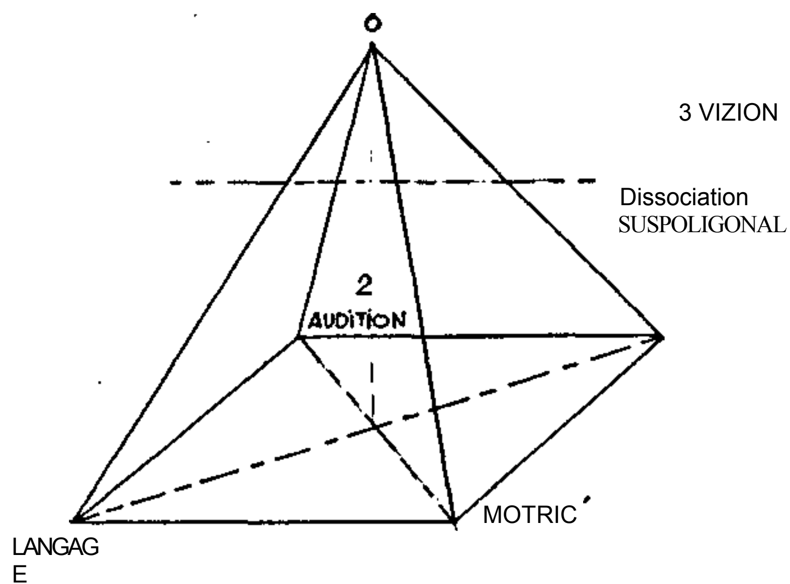
Determinarea liniilor axiale ale membrelor şi trunchiului

Presând între police şi arătător, degetul mijlociu al subiectului, la nivelul pulpei degetului şi unghiei, se fac sensibile liniile axiale ale trunchiului şi membrelor. Pentru a determina exact aceste axe, se plimbă spatula rece transversal pe membru pentru a determina şi pe locul semnalat cel mai rece.
se marchează un punct cu creionul dermatografic. Legând mai multe astfel de puncte, se obține o linie axială, fie pe trunchi, fie pe membre,

2 Pentru linia laterală a corpului care împarte corpul în două părți, una anterioară şi alta posterioară, se va presa un deget oarecare al subiectului, între bordura sa externă şi bordura internă şi cu ajutorul spatulei plimbate pe fața laterală a membrelor sau trunchiului, se vor obține punctele de sensibilitate la rece cele mai accentuate, unirea lor, va da linia axială laterală, '

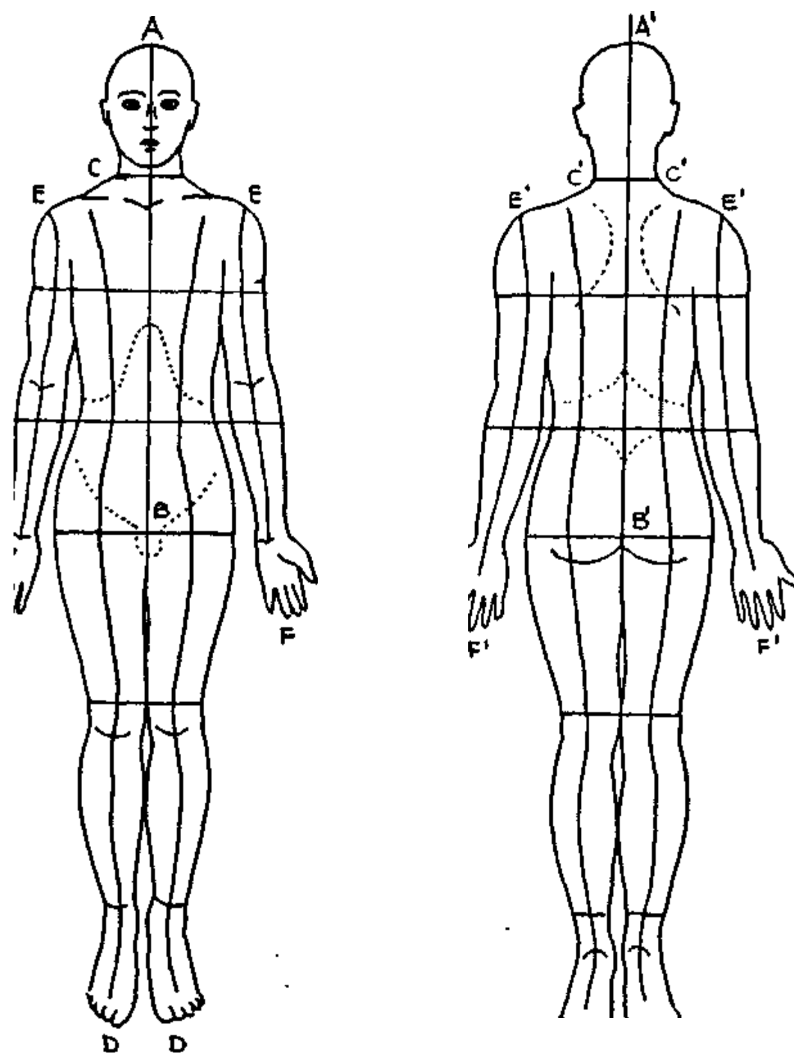
3 **Transversalele** sunt stabilite după un mod analog, plimbând spatula de sus şi jos, în loc de transversal. De altfel, liniile de flexie ale membrelor, articulațiilor, linia intermamelară, furnizează pentru aceste linii puncte de reper fixe şi precise pentru localizarea punctelor şi plăcilor de telepatie[1]

[1] Pentru orice lămuriri a se adresa Dr Leprince, 57, Avenue d'ltalie, Paris,
(XIII)

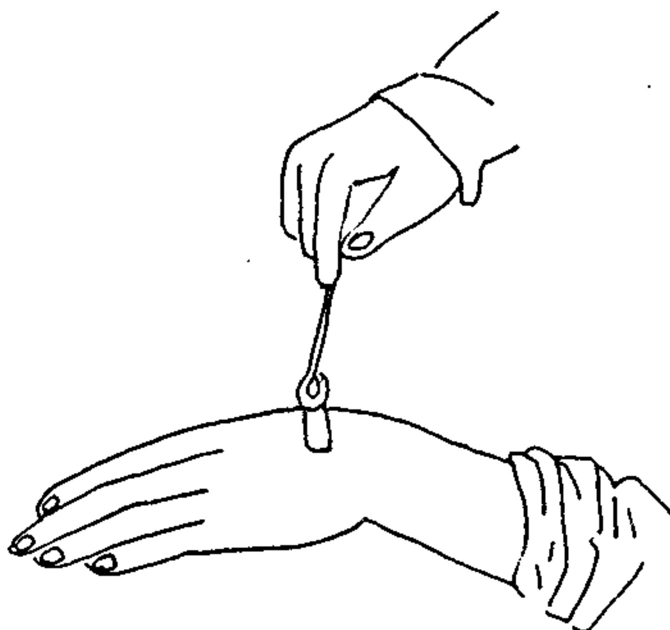

Legenda la fig.l
- Poligonul lui Grasset •

1 = Disociere suprapoligonală; 2 = Auz; 3 = Văz;
4 = Motricitate; 5 = Vorbire,
6 = Centrul 0 şi Poligonul subconştientului.

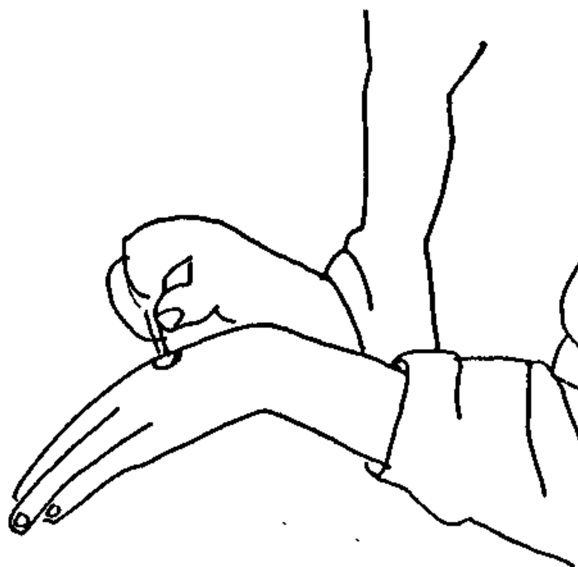

Legenda la fig.2
Meridianele corpului -

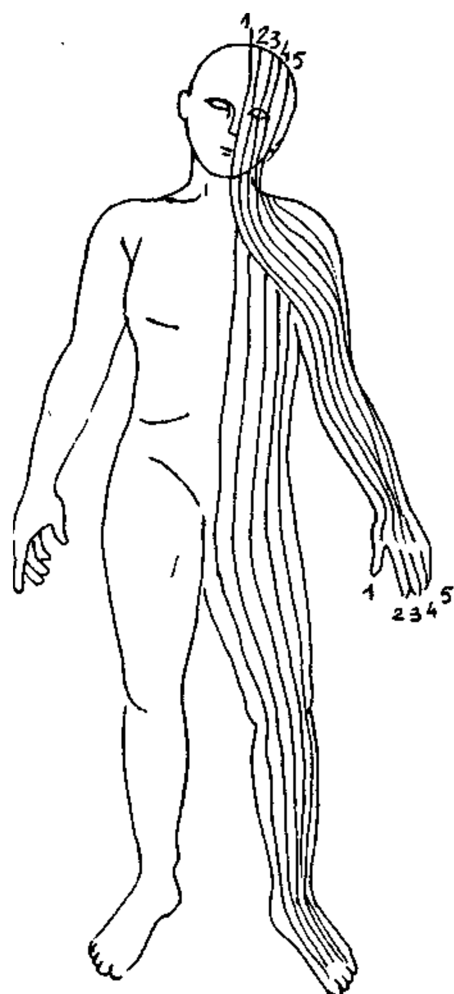

Legendă la fig.3
Căutarea plăcii sensibile ■

|-

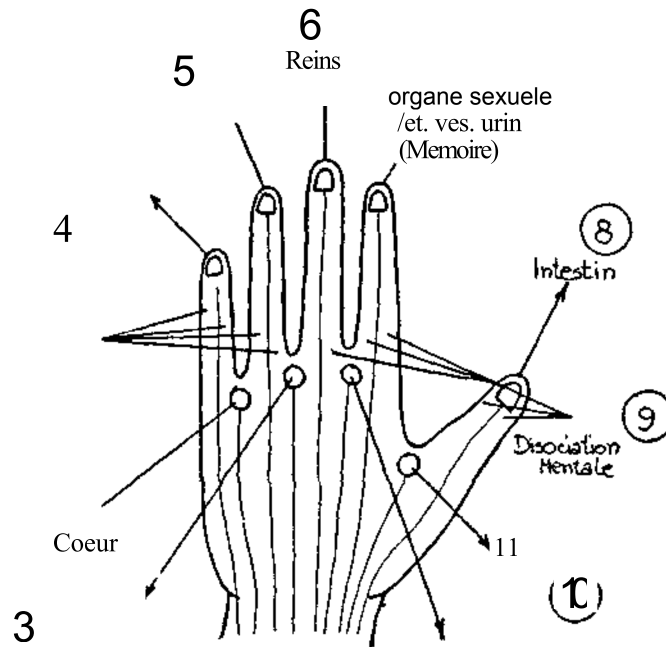

Legenda la fig. 4
- Incărcarea plăcii
-

Legendă la fig.5
- zonoterapie -

- Puncte provocând pierderea cunoştinţei şi chiar moartea.
- Puncte provocând o mare durere şi putând să imobilizeze un individ.

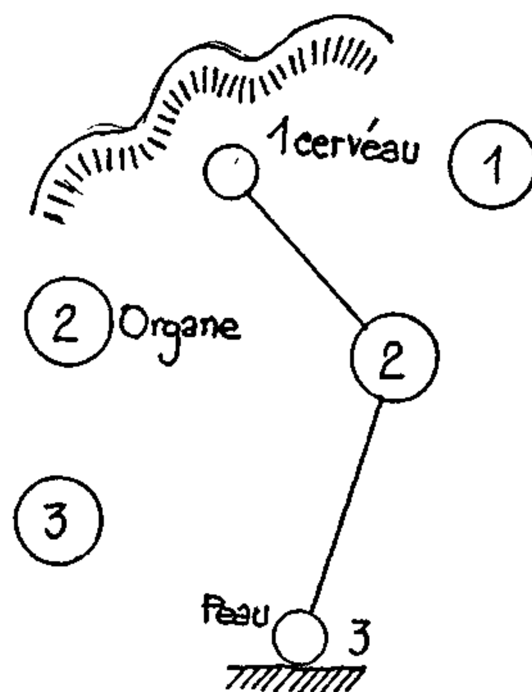

Palma mainii drepte

2

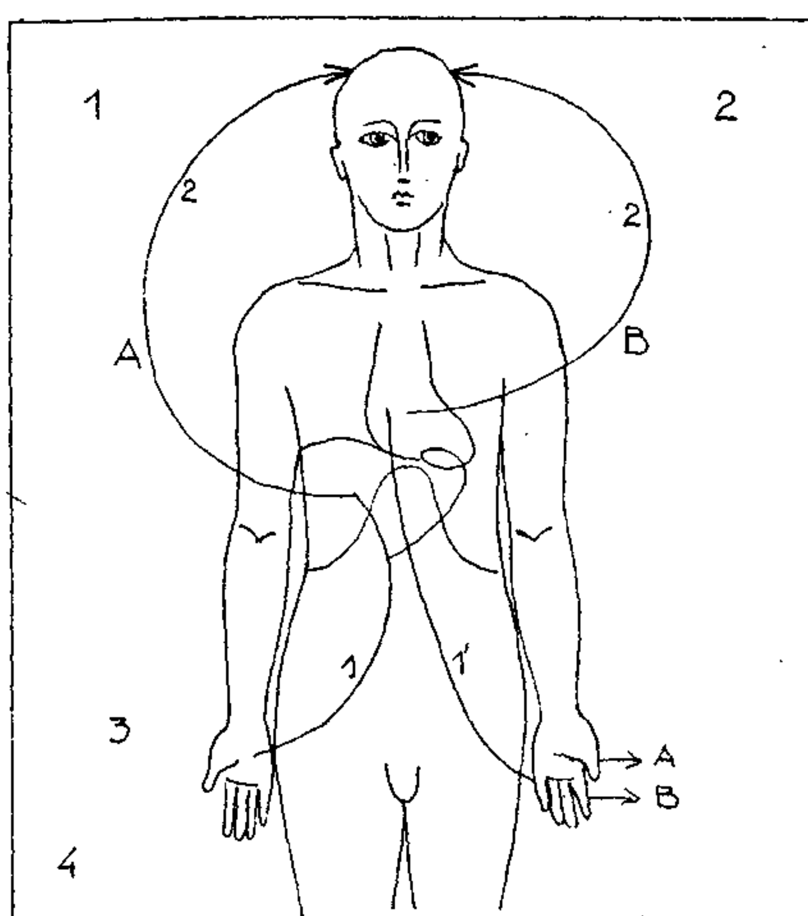
Legendă la fig. 6
- Raporturile între organe şi sentimente -

1 = Splină (durere). 2 = Plămâni (somn). 3 = creier.
4 = inimă (emoție), 5 = Pancreas (plăcere). 6 = Rinichi (asociere mentală); 7 = Organe sexuale şi vczica urinară (memorie);
8 = Intestine (iubire); 9 = Creier (disociere mentală);
10 = Stomac (uitare); 11 = Ficat (ură); 12 = palma mâinii drepte

Legendă la fig. 7
- Schema reflexului pshio-cutanat -

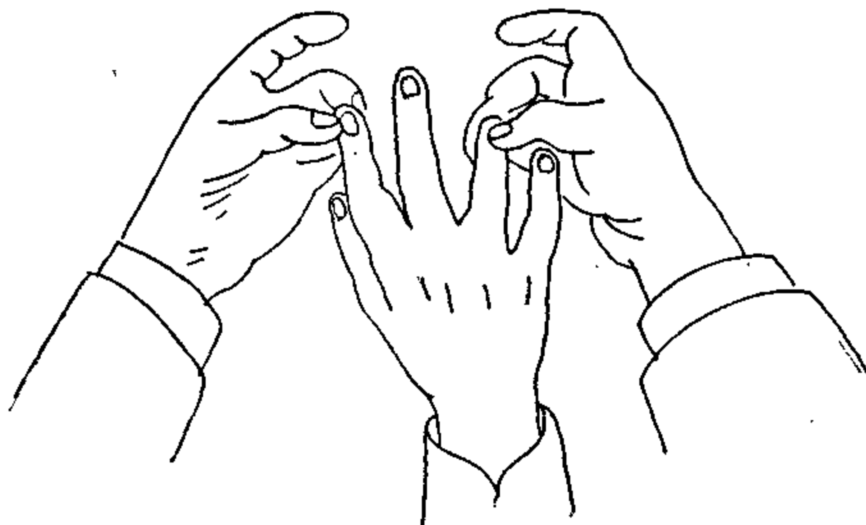
1 = Creier, 2 = Organ, 3 = Piele

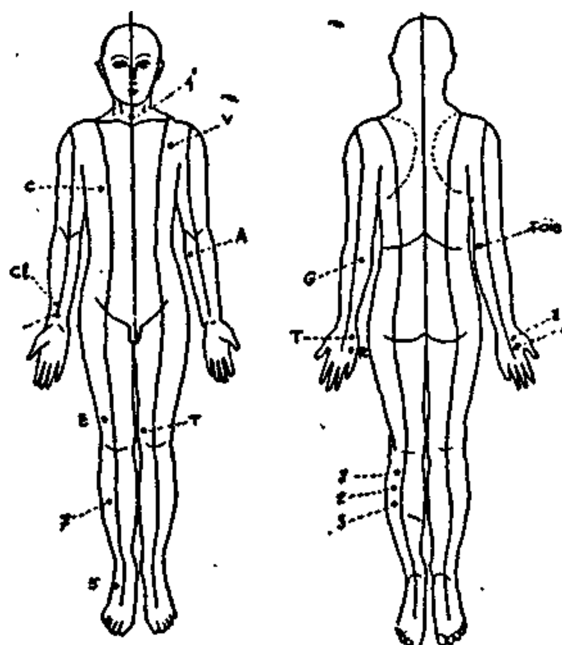

Legendă la fig. 8

- Reflexe psiho-cutanate -

1 = Gând de furie; 2 = Gând de emoție, 3 = Mânie, 4 = emoție

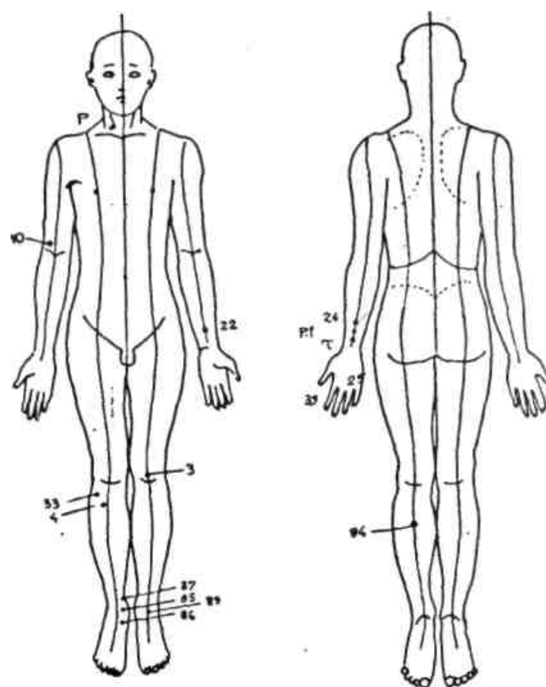

Legendă la fig. 9
- Evocarea unei amintiri plăcute

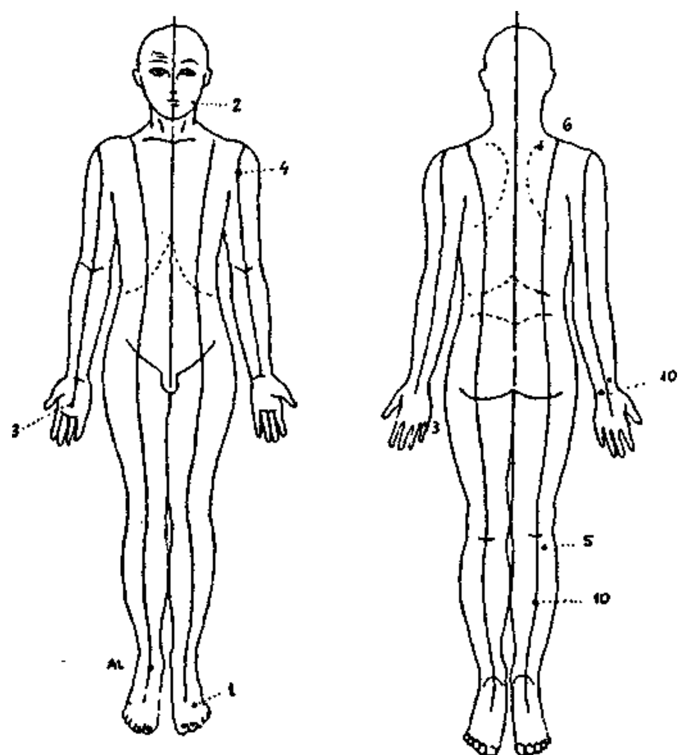
Legendă la fig. 10

A,E,F,G, Radiații rabdice (radiestezice) (Vezi textul)
CI. - Placa clarvederii trecutului
1. - Facultate telepatică excelentă
2. - Facultate telepatică medie
3. - Facultate telpatică nulă
1' - Placa facultății de emisie şi de transmisie telepatică
R - Placa ce măreşte facultatea de recepție a subiectului
T - Placa ce măreşte facultatea de emisie a subiectului
4. - Placa de vedere a unui microb cu ajutorul fotografiei
5. - Citirea unui gând simplu
6. - Citirea unui gând simplu (Televedere)
7. - Placa televederii (de la Udine la Paris)
Inimă, ficat - încărcarea acestor plăci face ca subiectul să-şi vadă propriile organe (ficat sau inimă).
V. - Placă **Consonantă** dând viziunea trecutului subiectului plasat în fața examinatorului.
P. - Placa psihometriei.

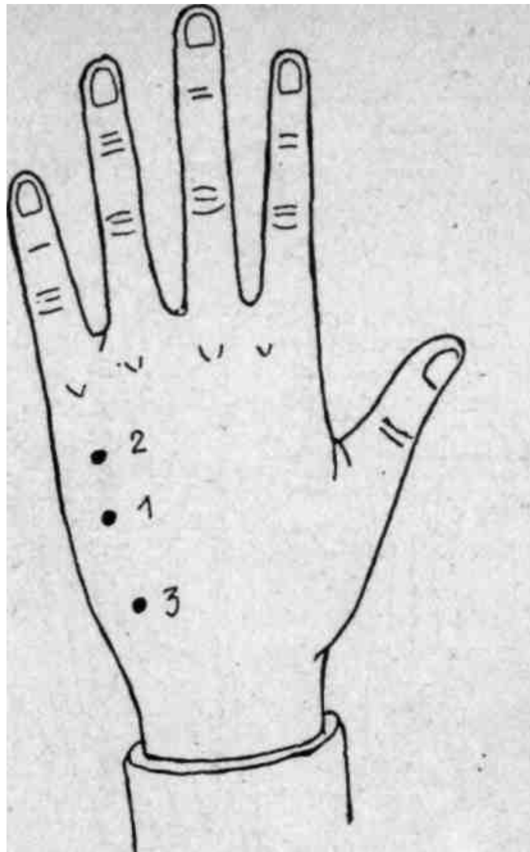

Legendă la fig. 11

3. - Placa vederii la distanță (Turnul Eiffel)
4. - Placa viziunii la distanță (Piramide)
22. - Placa provocând râsul
24. - Placa provocând plânsul
10. - Simpatie sau antipatie
P. - Placa vederii razei gândului
S. - Citirea unui gând simplu
T. - Placa televederii
P1. - Prevederea ploii
39. - Ploaie pe orașul...
84. - Prospecțiunea radiestezică a petrolului
85. - Prospecțiunea radiestezică a aurului pur
86. - Prospecțiunea radiestezică a argintului pur
87. - Prospecțiunea cuprului pur
88 - Prospecțiunea fierului pur
89. - Prospecțiunea platinei

Legendă la fig. 12

Plăci transmițând sentimente speciale la distanță între 1 şi 10 m
1. Răzbunare; 2. Invidie; 3 Milă; 4. Cruzime; 5. Fericire;
7. Furie; 8. Disperare; 9. Curiozitate; 14. Placa de transfer
a unei înțepături la distanță înțepând o fotografie;
10. - Placa telsteziei.
F. - Placa sintonizării radiestezice a fierului.
C. - Placa sintonizării radiestezice a cuprului.
Al. - Placa sintonizării radiestezice a aluminiului.
Os. - Placa sintonizării radiestezice a osemintelor.

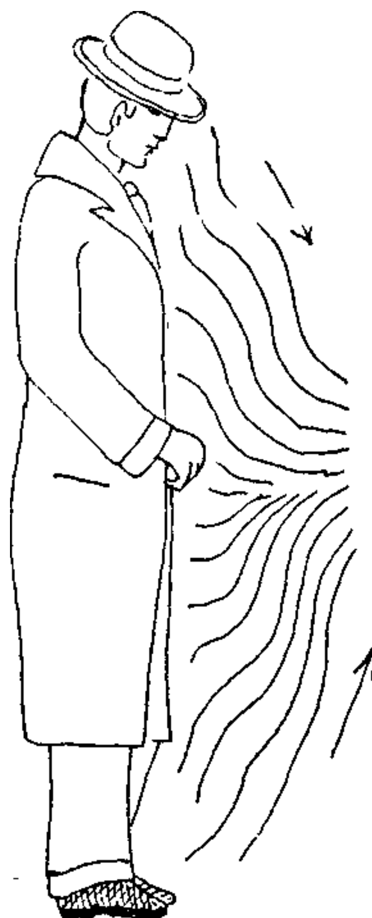

Legendă la fig.13

1. Dacă un individ excită acest punct al mâinii stângi în timp ce emite un gând, ținând ochii închişi şi legați, el are imaginea instantanee a unui fascicol de raze ondulate plecând din propriul său corp (vezi fig. 14).

2. - Placă autoscopică a cărei excitare provoacă vederea unei singure raze psihice spiralate în continuă mişcare (vezi **fig. 15**)

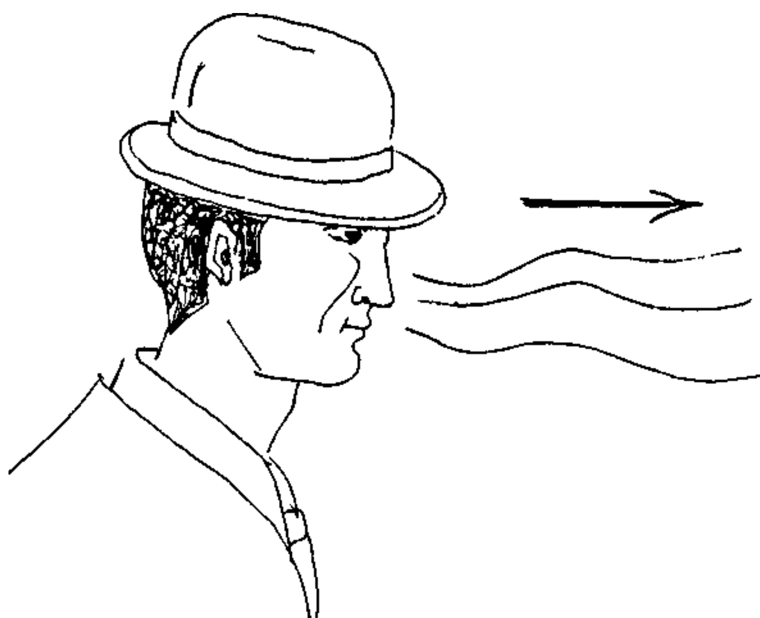
3. - Dacă doi subiecți aşezați unul în fața celuilalt încearcă să-şi transmită un gând şi dacă un al treilea operator "încarcă" această placă pe dosul mâinii sale stângi, el interceptează mesajul trimis între cele două creiere.

I

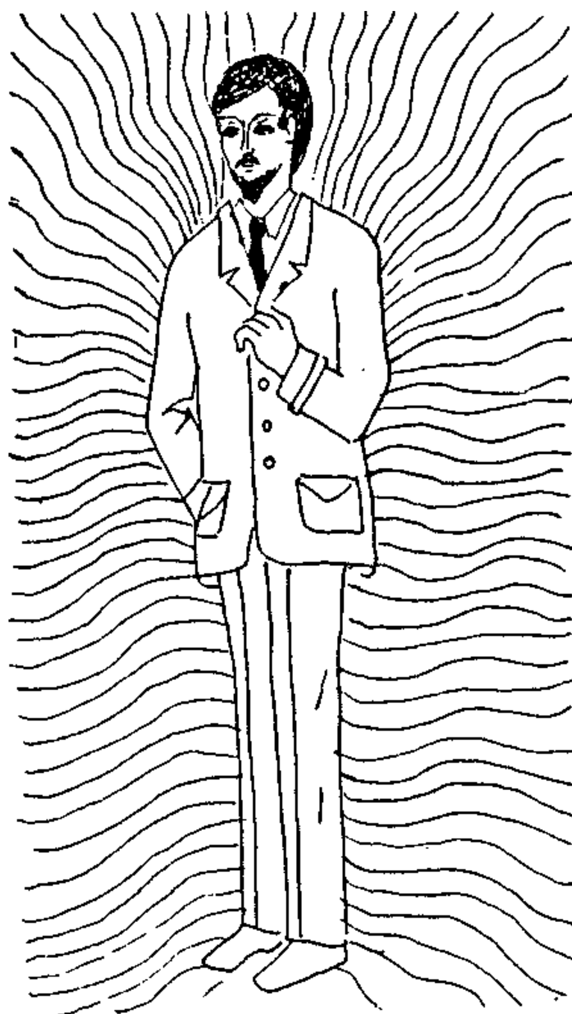
Legendă la fig. 14
Raze emanând din corp -

Subiectul are imaginea fugitivă de raze ondulate plecând de la propriul său corp şi convergând în fata lui după încărcarea punctului 1 din **fig. 13**

Legendă la fig. 15
- Rază spiralată -

(Rază psihică produsă prin încărcarea punctului 2 din fig. 13)

Legendă la fig. 16
- Heteroscopie -

Prin excitarea unei plăci situate pe fața internă a gambei stângi, examinatorul vede razele ondulate emanând dintr-un individ situat în fața lui.

Legendă la fig. 17

- Câmpuri cutanate ale razelor gândului -

Câmpuri autoscopice

1 - In timpul încărcării acestui câmp examinatul vede raze "ondulate" care pleacă din propriul său corp şi converg în fața lui

2 - In timpul încărcării acestui câmp cutanat subiectul examinat vede constituirea unei raze "ondulate" care pleacă din propriul său corp

3 - In timpul încărcării acestui câmp subiectul vede succesiv, unul după altul, un segment, adică o secțiune transversală a tuturor radiațiilor proprii de sentimente generoase începând prin iubire sau alt sentiment ce va fi evocat

Câmpuri heteroscopice

4 - In timpul încărcării acestui câmp, examinatorul vede raze "ondulate" plecând din corpul subiectului examinat care se află în fața lui şi se îndreaptă spre propriul său corp

5 - In timpul încărcării acestui câmp examinatorul vede la o enormă mărire ca în toate cazurile precedente o secțiune transversală a unei "raze ondulate" care provine de la examinat şi care variază tot timpul dacă gândurile acestuia din urmă suferă ele însele o modificare

6 - Câmpul cutanat care face să se vadă de către examinator, foarte mărită, o rază ondulată a gândului transmis de el subiectului care stă în fața lui

7 - Câmpul cutanat care face vizibile radiațiile umane (Aura)

- Plăci heteroscopice -

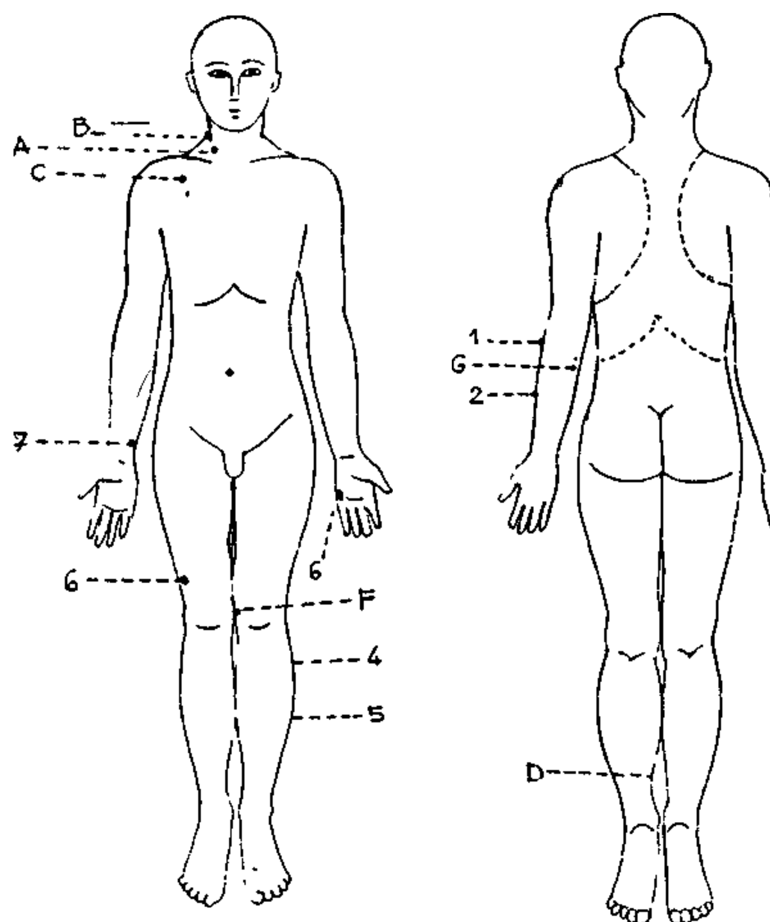
A - Placă ce face să se vadă de către examinator "razele în spirală" emanând de la un subiect situat în fața lui

B - Placă ce face să se vadă un singur segment cu o mărire enormă

C - Placă ce face să se vadă de către un examinator în direcție transversală razele spirale ale gândului transmis de la un subiect la celălalt

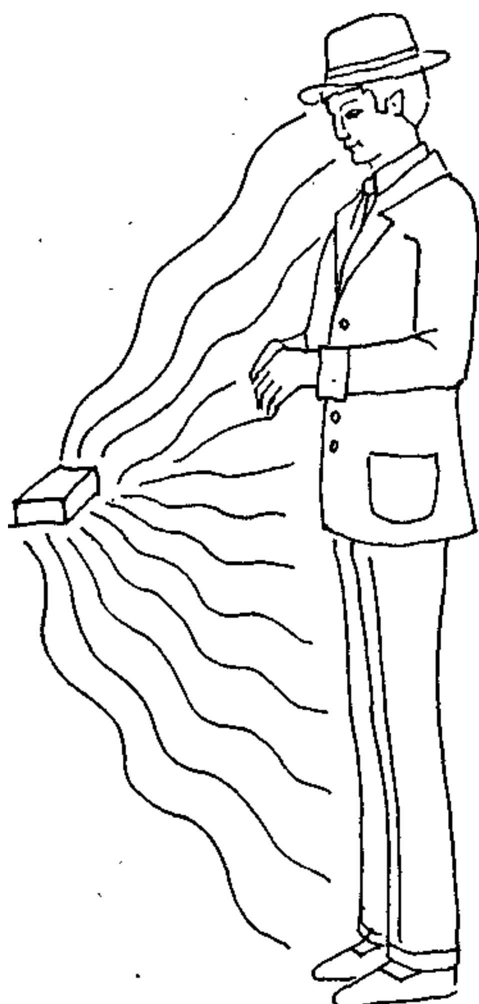
D - Placa ce face vizibile radiațiile umane (raze în spirală)

Radiestezie Plăci ale radiațiilor apei E, F, G

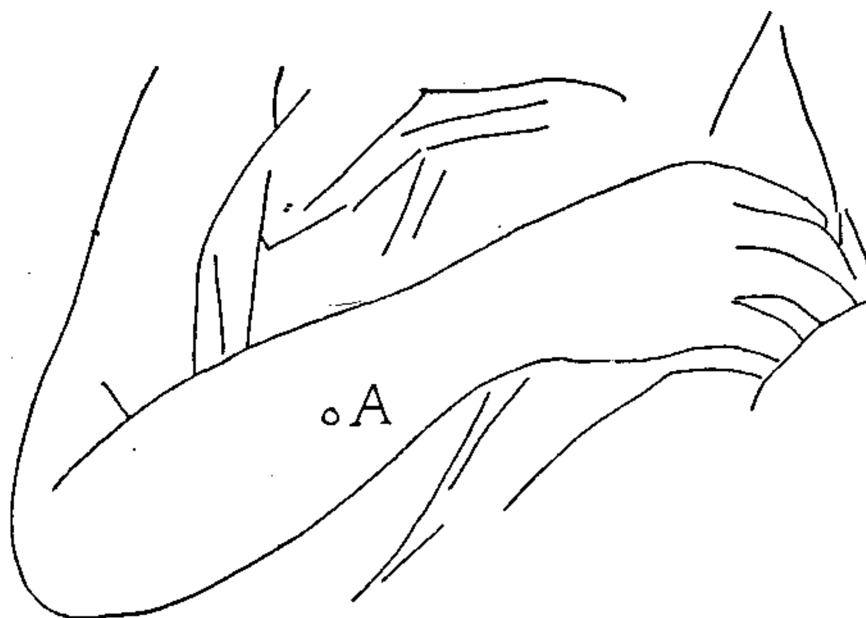

At

*s\«

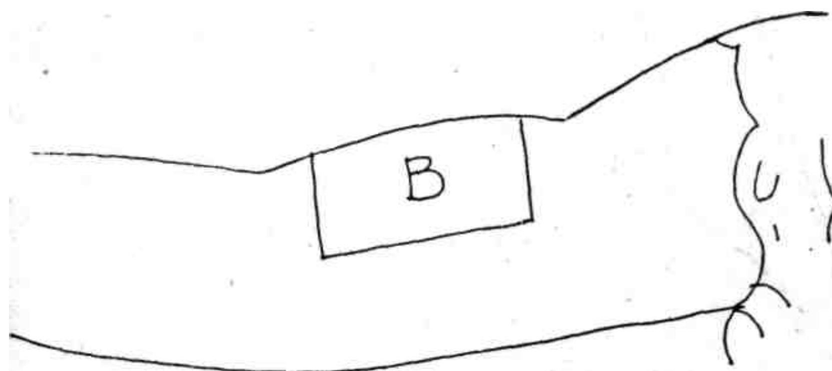

Legendă la fig. 18
Radiațiile obiectelor ■

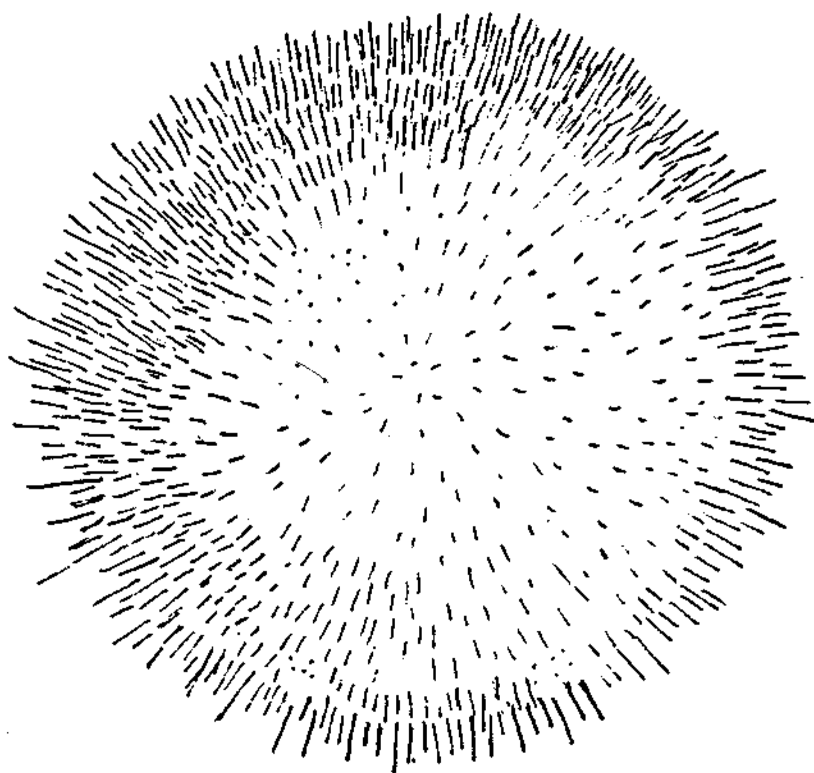
Radiația obiectelor zărită prin excitarea unei plăci cutanate situate pe fața anterioară a toracelui.

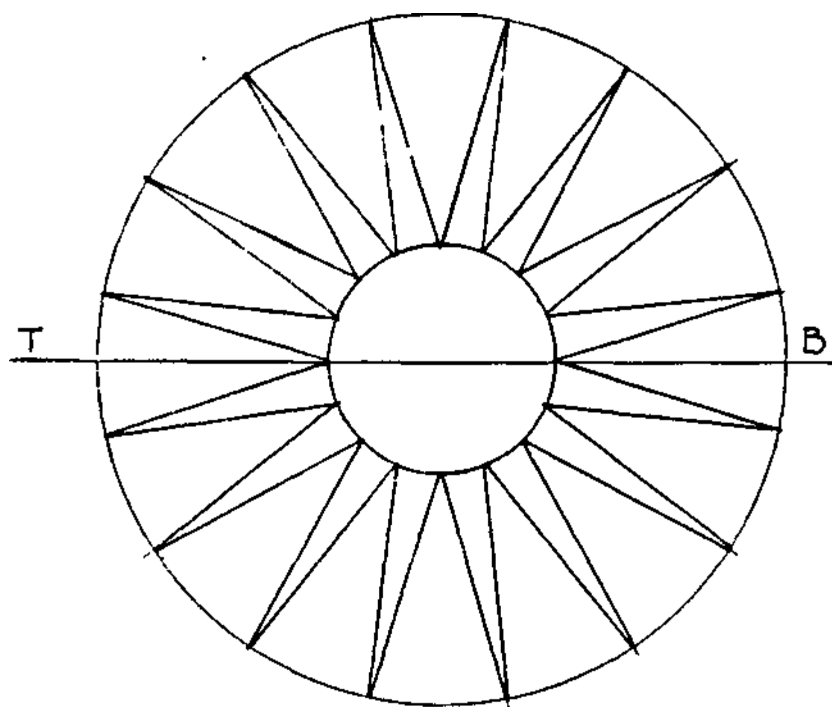

Legendă la fig. 19
Placă ce provoacă proiecția pe câmpul bicepsului -

Legendă la fig. 20
Câmp de proiectare pe biceps a agentului microbian

Legenda la fig. 21
Spherula dentata -

Legendă la fig. 22
- Reflectarea undelor -

/

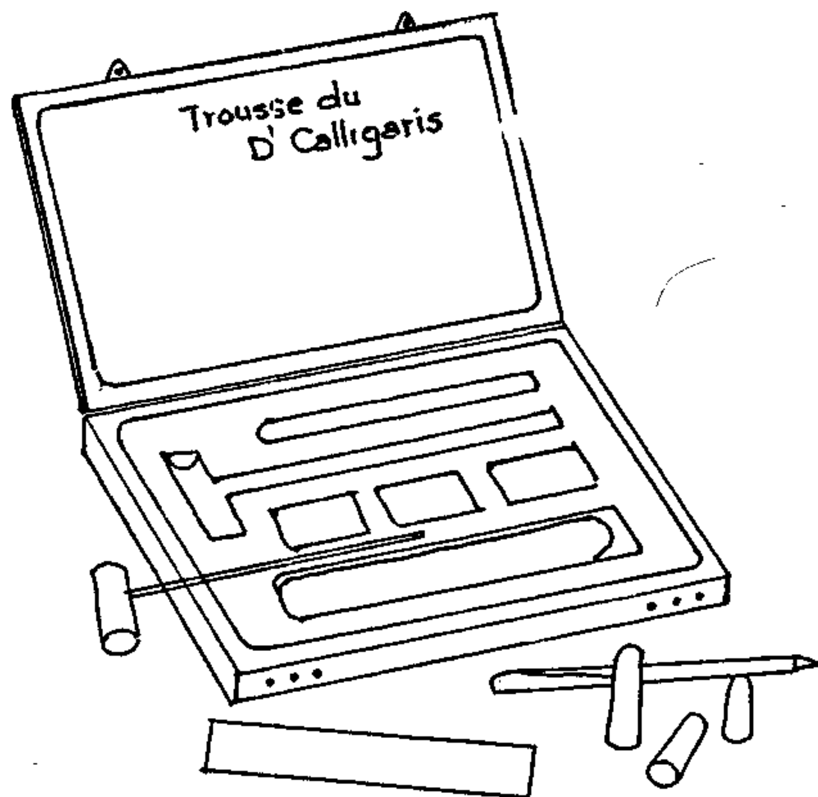

Fig. 23
Trusa dr.Calligaris ■